

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

deželne vlade za Slovenijo.

Vsebina: Zakon o državni trošarini. — Pravilnik za izvrševanje določil o državni trošarini. — Razglasi deželne vlade za Slovenijo: Izpremembe v osebju. Razpis ravnateljske službe na državni trgovski akademiji v Ljubljani. Razpis službe okrožnega zdravnika za zdravstveno okrožje Slovenska Bistrica. — Razglasi raznih drugih uradov in oblastev. — Razne objave.

344.

Zakon o državni trošarini
z dne 9. novembra 1909.¹

I. Splošna določila.

Člen 1.

Predmeti za potrošek v državi, ki so določeni v tarifi tega zakona, plačujejo državno trošarino. Zavezani so plačilu državne trošarine, bodisi da se izdelujejo v državi, bodisi da se uvažajo iz inozemstva v Srbijo.

Člen 2.

Nekvarno predpisom v zakonu o selskih trgovinah se smejo vsi trošarinski predmeti prodajati tudi v selskih trgovinah.

Trošarinski predmeti, za katere je trošarina plačana po tem zakonu, morajo biti opremljeni s trošarinskimi znaki tako in toliko, kakor in kolikor je to predpisano s tem zakonom ali s pravili za njegovo izvrševanje.

Člen 3.

Trošarine ne plačujejo predmeti inozemskega proizvodjanja, če se prevažajo preko Srbije v drugo državo ali če se iz shranišč in carinskih skladišč vračajo nazaj, oziroma izvažajo iz države, istotako ne predmeti domačega izdelka, če se izvažajo v inozemstvo.

Člen 4.²

(Plačevanja trošarine na vse trošarinske predmete, namenjene za domačo uporabo, ki se nabavljajo neposredno iz inozemstva ali od proizvajalca v državi, je oproščeno diplomatsko in konzularno osebje, v kolikor to ugodnost tudi naše diplomatsko in konzularno osebje uživa v dotičnih državah. Častni konzuli ne uživajo te ugodnosti.)

II. Pobiranje trošarine.

Člen 5.

Na trošarinske predmete se pobira državna trošarina, kadar se izdajajo v promet ali v potrošek.

Trošarinski predmeti se ne smatrajo za postavljene v promet, ako se zaradi izvoza v inozemstvo oddajajo s predpisano sprevodnico v odpravo železniškim in parobrodskim postajam.

Člen 6.

Na predmete, ki se uvažajo iz inozemstva, pobirajo trošarino ob uvozu carinarnice.

Pobirati trošarino na te trošarinske predmete smejo le one carinarnice, ki jih je finančni minister določil za to.

Druge carinarnice smejo pobirati trošarino le na one predmete, ki jih nosijo potniki s seboj, če ta trošarina ne preseže 10 dinarjev.

Člen 7.

Na predmete, ki se proizvajajo doma, pobirajo trošarino davčni oddelki² tako, kakor predpiše

¹ Ta zakon je zadobil obvezno moč z dne 1. januarja 1910. S členom 161. finančnega zakona za leto 1920./1921. je razširjen na vsa ozemlja kraljevine.

² Sedaj davčni oddelki beograjski, oziroma finančne uprave.

³ Ukinjen s členom 162. finančnega zakona za leto 1920./1921.

minister za finance s pravili za izvrševanje tega zakona.

Člen 8.

Glede predmetov, ki se proizvajajo doma iz domačih ali iz tujine uvoženih sirovin, katere niso zavezane plačilu trošarine, sme v interesu lažje kontrole odrediti minister za finance, da se pobira trošarina na sirovine namesto na fabrikat.

V takih primerih se določa razmerje med količino sirovin in količino izdelanih predmetov.

Trošarina na pivo in sladkor pa se pobira samo od izgotovljenega proizvoda.

Člen 9.

Na predmete, napravljene v državi, se pobira trošarina od materiala, na katerega je plačana trošarina, po odbitku trošarine, plačane na sirovine.

Tudi v tem primeru se določi razmerje med porabljenim materialom in predelkom.

Člen 10.

Trošarina, v kolikor se pobira po teži, se pobira od čiste teže po odbitku tare, a trošarina, v kolikor se pobira po prostornini, se plačuje po prostornini, ne glede na posode in zavoje, v katere se vlaga zaradi prodaje in potroška.

Člen 11.

Trošarina se plačuje v gotovini v zlatu ali v trošarinskih vrednostnih znamkah, kakor se odredi za posamezne vrste trošarinskih predmetov s pravili za izvrševanje tega zakona.

Trošarinske znamke se kupujejo za srebro z 2%nim popustom.

Člen 12.

Odlog za pobiranje trošarine se ne sme dovoliti nikomur.

Člen 13.

Spori in pritožbe o uporabi tega zakona in tarife ne zadržujejo plačila izpodbijane trošarine.

III. Trošarinska kontrola.

Člen 14.

Za dokazilo, da je na ta ali oni predmet plačana trošarina, velja samo trošarinska znamka ali drugo obeležje (znak) na trošarinskem predmetu, pritrjeno po predpisu, ali deklaracija, ako je trošarinski predmet uvožen iz inozemstva.

Člen 15.

Vse trošarinske znamke in vsa trošarinska obeležja se morajo prilepljati na posode in zavoje, v katerih so trošarinski predmeti, tako, da se ti predmeti ne morejo uporabiti, ako se znaki ne uničijo.

Člen 16.

Obliko trošarinskih znamk in obeležij, njih vrste in način njih izdelave, prodaje in uporabe predpiše minister za finance v pravilih za izvrševanje tega zakona, toda v meji tega in drugega pozitivnega zakona.

Člen 17.

Pravica do proizvodjanja in prodajanja trošarinskih predmetov se zadobi poleg pogojev, predpisanih z drugimi zakoni, še s prijavo pristojnemu davčnemu oblastvu.

Člen 18.

Dolžnost proizvajalcem trošarinskih predmetov je:

1.) da uredi in vzdržuje delavnice, skladišča in druge lokale povsem tako, kakor je zaradi pravilnega izvrševanja trošarinske kontrole določeno v tem zakonu ali v pravilih za njegovo izvrševanje;

2.) da pravilno vodijo knjige, katere in v kolikor se predpišejo s pravili za izvrševanje tega zakona in iz katerih se lahko razvidi vsak čas, koliko je nabavljenega materiala in sirovin za izdelovanje in koliko je dobljenih trošarinskih predmetov;

3.) da obveščajo s pismeno prijavo, ako niso zavezani stalnemu nadzorstvu, najmanj 6 ur pred začetkom dela pristojno davčno oblastvo o tem, kdaj in kaj hočejo izdelati ali pretočiti;

4.) da ob vsakem času dopuste trošarinskemu oblastvu pregled obrata z vsemi njegovimi lokali, knjigami, trošarinskimi predmeti in vsemi sirovinami, ki služijo proizvodnji trošarinskih predmetov;

5.) da trpe vse troške za denaturiranje trošarinskih predmetov in odpadkov.

Za prijave po točki 3. tega člena ni treba plačevati takse.

Ako kontrolno oblastvo po sprejeti prijavi ne pride ob napovedanem času, smejo proizvajalci sami začeti z delom.

Člen 19.

Prodajalci trošarinskih predmetov morajo ob vsakem času trošarinskemu oblastvu dopustiti pregled vseh lokalov svojega obrata.

Člen 20.

Lastniki tvorniških podjetij za proizvodjanje trošarinskih predmetov, istotako vsi oni proizvajalci, za katere je določeno v pravilih za izvrševanje tega zakona, da morajo delati ob stalni kontroli trošarinskih organov, morajo v roku, ki se jim določi, pripraviti potrebno pisarno za trošarinskega uradnika z eno sobo za stražnike ter obe opremiti in urediti toliko, kolikor je treba za izvrševanje njim poverjenega posla.

Člen 21.

Delovni čas poslovanja kontrolorjevega pri pivovarnah se računi od 4. ure do 20. ure, in sicer od dne 1. maja do konca meseca oktobra; za ostali čas leta pa traja doba poslovanja v pivovarnah od 6. do 18. ure.

Ako bi hotel proizvajalec delati še preko tega časa, mora plačati trošarinskemu organu dnevnic po 3 dinarje, ne glede na to, kako dolgo dela preko zgoraj določenega časa.

Člen 22.

Oni proizvajalci in prodajalci trošarinskih predmetov, ki imajo drugače pravico do obratov, v katerih smejo prodajati take predmete, so upravičeni, te predmete prodajati skupno zavite ali na drobno.

Trošarinsko pijačo pa smejo prodajati iz odprtih ali načetih posod samo oni, ki jim gre ta pravica po posebnih zakonih.

IV. Trošarinska shranišča.

Člen 23.

Da se olajša trgovanje s trošarinskimi predmeti in njih promet, sme minister za finance ustanoviti trošarinska shranišča, v katerih se hrani in

¹ Pravilno: „trošarinsko“.

čuva trošarinsko blago tudi brez plačane trošarine, preden se odda v promet in potrošek.

Trošarinska shranišča smejo biti samo v okrožnih in okrajnih krajih.

Člen 24.

V krajih, kjer so carinska shranišča, se smejo ta shranišča uporabljati tudi za trošarinsko blago, ki se uvaža iz inozemstva.

Istotako se smejo ta shranišča uporabljati v onih krajih, kjer se pobira občinska trošarina in kjer so urejena občinska trošarinska shranišča, tudi za ono blago, na katero se razen občinske pobira še državna trošarina.

Člen 25.

Trošarinska shranišča smejo biti tudi zasebna, a tudi ta so pod nadzorstvom trošarinskega oblastva.

Zasebna shranišča se smejo postavljati le tam, kjer ni javnih državnih shranišč, ali tam, kjer jih ni zadosti.

Dovolitve za zgradbo zasebnih shranišč izdaja minister za finance.

Člen 26.

Ureditev shranišč, postopanje, kako je vkladati blago vanje in ga izkladati iz njih, kako se pobira trošarina, čas, za katerega se smejo predmeti hraniti v shraniščih, shranjevalne takse in vse drugo, kar se tiče shranišč, predpiše minister za finance v uredbi o shraniščih.

V. Izvoz trošarinskih predmetov in povračilo plačane trošarine.

Člen 27.

Proizvajalcem in prodajalcem trošarinskih predmetov, za katere je trošarina plačana, se povrne plačana trošarina, ko jih izvozijo v inozemstvo.

Za povračilo trošarine se sme prositi samo, če znaša trošarina nad 10 dinarjev.

Člen 28.

Prošnje za povračilo trošarine na izvožene predmete se predlagajo oblastvu, ki je trošarino pobralo, s potrebnimi dokazili pristojnega carinskega oblastva o izvozu.

Člen 29.

Za povračilo plačane trošarine je dopustno prositi le v šestih mesecih izza dne, ko se blago izvozi na carinarnici.

Dan, ko se blago odpremi, se ne šteje v rok. Zahteve, da bi se povrnila trošarina po označenem roku, se zavračajo.

Člen 30.

Izvršitev odločbe trošarinskega oblastva, s katero se pobrana trošarina povrača, odreja minister za finance.

Člen 31.

Trošarina se povrača v denarju ali v trošarinskih znamkah, kakor je bila pač izterjana.

Člen 32.

Natančnejša določila in navodila za izvoz trošarinskih predmetov in povračilo trošarine, istotako vobče za izvrševanje tega zakona predpiše minister za finance.

VI. Trošarinski prestopki in kazni. Njih preiskavanje in sojenje.

Člen 33.

Tihotapstvo s trošarinskimi predmeti je podano:

1.) če kdo mimo carinarnice kot pristojnega trošarinskega oblastva čez carinsko črto uvozi v Srbijo trošarinsko blago iz inozemstva;

2.) če kdo na krajih med carinsko črto in carinarnico kot trošarinskim oblastvom nosi uvoženo trošarinsko blago čez carinsko črto, če ga nosi po stranski in ne po določeni poti ali če tako blago razklada na stranski poti;

3.) če kdo trošarinsko blago iz inozemstva razklada na ozemlje kraljevine Srbije, ne da bi za to vedela carinarnica ali drugo oblastvo;

4.) če kdo trošarinskega blaga, došlega iz inozemstva, ne prijavi carinarnici kot trošarinskemu oblastvu, pa se tako blago najde pri preiskavi;

5.) če kdo samovoljno razpolaga z uvoženim trošarinskim blagom, preden ga prijavi carinarnici kot trošarinskemu oblastvu, ali z blagom, določenim za prevoz ali shranišče, ali vobče z blagom, ki je zavezano trošarinskemu nadzorstvu;

6.) če kdo blago, na kakršnikoli podstavi (vsled posebne ugodnosti ali drugače) oproščeno vseh ali nekaterih davščin, uporabi ali poizkusi uporabiti za kaj drugega, ne pa za to, zaradi česar je bilo oproščeno;

7.) če kdo blago, uvoženo v javno ali zasebno shranišče ali carinsko skladišče, pred plačilom ali po plačilu trošarinskih davščin, toda brez dovolila carinskih, oziroma trošarinskih oblastev, iznese ali poizkusi iznesti;

8.) če kdo dá blago v promet ali v potrošek, pa ne plača prej trošarine, kakor je to predpisano s tem zakonom ali s pravili za njegovo izvrševanje;

9.) če se ugotovi pri pregledu, da so v zabojih, sodih, balah itd. dodana dvojna dna ali dvojne stranice ali da imajo sploh tajna ali prikrita mesta, kjer je blago shranjeno, da ne bi bilo treba plačati trošarine.

Člen 34.

Kdor je izvršil tihotapstvo trošarine, se kaznuje razen plačila redne trošarine še s plačilom desetkrat tolikoga zneska, kolikor znaša trošarina na tihotapljeno blago.

Razen tega se tihotapljeno blago proda v korist državne blagajne.

Ako tihotapec pri tihotapstvu trošarine stori kakršnokoli dejanje po kazenskem zakonu, kazni za to ne izključuje tihotapske kazni.

Člen 35.

Trošarinski predmeti, za katere je predpisano, da morajo imeti obeležja ali znake, se smatrajo za tihotapljene, kjerkoli se zalotijo v prometu ali v potrošku brez njih.

Člen 36.

Ako izvrši tihotapstvo več oseb, morajo plačati redno trošarino vse solidarno; vsaka pa se obsodi posebe na kazen po prejšnjem členu tega zakona.

Tako se tudi kaznujejo soudeleženci, navedeni v § 46., točkah 1. in 2., in v § 50. kazenskega zakona.¹

Člen 37.

Kazen, predpisana v členu 34. tega zakona, se poveča za polovico:

1.) če je storilec ponavljajč in niso minila od izvršenega prejšnjega dejanja več nego tri leta ali

¹ § 46. kazenskega zakona se glasi:

Soudeležen pri hudodelstvu ali prestopku je:

1.) kdor z darilom, obljubo, pretnjo, zlorabo oblasti ali svojega ugleda, z goljufijo ali drugače izpodbode, nagovori ali navede koga, da stori hudodelstvo ali prestopok;

2.) kdor nauči storilca, kako naj stori hudodelstvo ali prestopok, kdor nabavi storilcu orožje, orodje ali kaj drugega, kar je služilo za izvršitev hudodelstva, in je vedel, da se bo uporabilo za to, in kdor je storilcu vedoma pomagal pri onem, s čimer je bilo hudodelstvo pripravljeno, olajšano ali izvršeno.

§ 50. tega zakona se glasi:

Kdor bi storilcu, ko je storil zločin ali prestopok, pomagal, da ga ne zadene kazen, ki mu jo nalaga zakon za to dejanje, ali da mu obvaruje dobiček, do katerega je prišel s hudodelstvom, ter bi se ne bil dogovoril z njim prej, a bi zvedel za zločin ali prestopok šele potem, ko se je zgodil, ta se kaznuje v gotovini do 200 tolarjev ali z zaporom največ do enega leta.

Toda oni, ki bi pomagal storilcu samo zato, da ga obvaruje kazni, se nikakor ne kaznuje: če je storilcu soroden po krvi v pravi navzgornji ali navzdolnji vrsti do kateregakoli kolena in v stranski vrsti do četrtega kolena (z všteti 4. kolonom), ali če je mož skrival svojo ženo ali žena skrivala svojega moža, ali če je mož skrival sorodnike svoje žene ali žena skrivala sorodnike svojega moža v pravi navzgornji ali navzdolnji vrsti do kateregakoli kolena in v stranski vrsti do drugega kolena (z všteti tem kolonom), ali če je skrivač storilcu ali storilec njemu krstni boter, ali če je storilcu adoptivni oče ali adoptivna mati, posinovljenec ali pohčerjenka.

2.) če je tihotapsko dejanje izvršeno po solnčnem zapadu in pred solnčnim vzhodom.

Člen 38.

Na kazni po členu 34. tega zakona se ne obsojajo osebe pod 16 leti starosti, za plačilo redne trošarine in drugih stroškov pa so po obsodbi odgovorni zanje tisti, pod katerih neposrednim nadzorstvom so.

Člen 39.

Trošarinski in vobče državni organi smejo, kadar preganjajo tihotapce, pregledovati stanovanja in druga poslopja, ako je po okoliščinah opravičen sum, da so se tihotapci skrili ali pa da so prikrili blago.

Pred preiskavo mora oblastvo izdati onemu, čigar stanovanje naj se preišče, odlok, na katerega podstavi se uvaža preiskava.

Preiskava se mora vršiti v pričo dveh državljanov.

Po izvršeni preiskavi mora oblastvo tistemu, čigar stanovanje se je preiskalo, izdati potrdilo o uspehu te preiskave.

Člen 40.

Kdor že uporabljeno trošarinsko znamko uporabi iznova, se kaznuje v denarju s plačilom petdesetkratne vrednosti uporabljene znamke.

Kdor že uporabljeno drugo trošarinsko obeležje uporabi iznova, se kaznuje v denarju za vsako obeležje s 100 dinarji.

Razen tega je smatrati vse to blago za tihotapsko in dotičnik se obsodi na kazen po členu 34. tega zakona.

Člen 41.

Oni proizvajalci in prodajalci trošarinskih predmetov, ki odpro zavoj ali posodo tako, da se trošarinska znamka ali obeležje ne pokvari, se kaznujejo v denarju s petkrat tolikim zneskom, kolikor je vredna neuničena znamka ali neuničeno obeležje.

Člen 42.

Proizvajalci kakor tudi prodajalci, ki začno z delom, ne da bi ga bili prijavi trošarinskemu oblastvu (člen 17.), razen lastnikov takih gozdov, ki niso zavezani državnemu nadzorstvu, če sekajo za domačo uporabo, se kaznujejo, in sicer: proizvajalci prvič s 100 dinarji in drugič z 200 dinarji, prodajalci pa s polovico te kazni.

Razen tega se izgotovljeno blago z vsemi predmeti in napravami za izdelovanje odvzame in proda v korist državne blagajne, čim postane odločba o tem izvršna.

Člen 43.

Trošarinskim proizvajalcem, ki ne uredi in ne vzdržuje svojih delavnic, skladišč in drugih lokalov, nadalje vsega, kar je predpisanega v točki 1. člena 18. tega zakona, se odvzame pravica proizvodnje ter se z njimi postopa po členu 42. tega zakona.

Prav tako se postopa s trošarinskimi proizvajalci, ki ne ravna po členu 20. tega zakona, ako so ponavljajci.

Te kazni se izrekajo v korist državne blagajne.

Člen 44.

Oni proizvajalci trošarinskih predmetov, ki ne ravna po predpisih točk 2. in 3. člena 18. tega zakona, se kaznujejo v denarju s 100 dinarji in ob vsaki ponovitvi z 200 dinarji v korist državne blagajne.

Člen 45.

Oni proizvajalci in prodajalci trošarinskih predmetov, ki ne izpolnjujejo dolžnosti točke 4. člena 18. in člena 19. tega zakona, se kaznujejo v denarju z 200 dinarji in ob vsaki ponovitvi s 300 dinarji v korist državne blagajne.

Člen 46.

Denarne kazni po tem zakonu se izpreminjajo v kazen zavora, ako in v kolikor obsojenec ne plača kazni v treh mesecih. Tedaj se računi 10 dinarjev za en dan zavora. Vsote izpod 10 dinarjev se ne jemljejo v račun.

Toda nikdar ne sme biti zapor krajši nego en dan in ne daljši nego leto dni.

Člen 47.

Če se storilec obsodi, se razen kazni obsodi v povračilo stroškov in plačilo takse.

Člen 48.

Za preiskavanje in sojenje tihotapskih prestopkov, storjenih z blagom, ki se uvozi iz inozemstva, bodisi da se dogode in ugotove pri uvozu, bodisi da se razkrijejo pozneje, so pristojne carinarnice, za ostale tihotapske in za vse druge prestopke po tem zakonu pa so pristojni davčni oddelki.¹

Davčna oblastva morajo, če se pozneje razkrije tihotapstvo z blagom, ki je bilo uvoženo iz inozemstva, prej izvršiti preiskavo in potrebna zaslusavanja ter spise poslati pristojni carinarnici v preiskavo in presojo kaznivega dejanja.

Člen 49.

Spore glede pristojnosti rešuje državni svet.

Člen 50.

Tožbe in objave ovadnikov se sprejemajo brez vsake takse in imena ovadnikov ostanejo tajna.

Člen 51.

Pritožbe zoper vse odločbe carinarnic po tem zakonu se prijavljajo po predpisih carinskega zakona.

Pritožbe zoper vse odločbe davčnih oddelkov¹ se prijavljajo davčni upravi.²

Te pritožbe se predlagajo onemu oblastvu, ki je izdalo odločbo, v 10 dneh po priobčitvi.

Dan priobčitve se ne šteje v dan roka. Pritožbe, oddane po pošti na povratni receptis, se smatrajo za prejete oni dan, ko so se oddale na pošto.

Ako je zadnji dan roka praznik, se vzame prvi delavnik po prazniku za dan roka.

Prejete pritožbe se z vsemi spisi vred pošiljajo davčni upravi² najpozneje v petih dneh.

Člen 52.

Ako razvidi davčna uprava², da je bila pritožba vložena pravočasno, začne razmotrivati in reševati pritožbo, drugače pa pritožbo zavrne.

Člen 53.

Pritožbe zoper odločbo davčne uprave² se prijavljajo državnemu svetu v petnajstih dneh potem, ko se je prejela rešitev.

Vse, kar je v členu 51. tega zakona povedanega o tem, kdaj in kako se izročajo pritožbe, velja tudi tu.

Člen 54.

Zoper odločbe o trošarinskih kaznivih dejanjih se smejo pritožiti tudi ovadniki, ako niso državni organi; zaradi tega se priobčujejo, oziroma vročajo, odločbe tudi njim.

Člen 55.

Trošarinski uslužbenci ne morejo biti ovadniki s pravico do nagrade.

Člen 56.

Rešitve carinarnic in davčnih oddelkov¹, s katerimi se prekinja kazenska preiskava ali se obdolženci oprašajo kazni, so izvršne, kadar in ako jih odobri davčna², oziroma carinska uprava³, kateri se uradoma pošiljajo v presojanje.

Člen 57.

Tisti, ki so obsojeni zaradi trošarinskih prestopkov, smejo zahtevati novo sojenje, ako imajo za tako zahtevo vzroke po § 340. kazenskega sodnega postopanja⁴, v enem letu po izvršeni razsodbi.

¹ Sedaj davčni oddelek beograjski, oziroma finančne uprave.

² Sedaj generalna direkcija posrednjih davkov.

³ Sedaj generalna direkcija carin.

⁴ § 340. kazenskega sodnega postopanja se glasi:

Obsojenec sme zahtevati obnovno sojenje, najsi bi bila kazn že izvršena:

1.) če more dokazati, da so listine ali dokumenti lažnivi, ali da so priče ali izvedenci krivo pričali ali oddali lažnivo mnenje in da se je razsodba v celoti ali deloma zaradi njih izrekla v njegovo škodo;

2.) če dokaže, da je bil v njegovo škodo podkupljen sodnik ali zagovornik;

3.) če dokaže nove dogodke ali razloge, ki so zadostni sami na sebi ali v zvezi s prej uporab-

Obnova sojenja se zahteva pri onem oblastvu, ki je vodilo prvotno preiskavo in izreklo razsodbo.

Člen 58.

Izvršne odločbe o trošarinskih kaznih izvršujejo oblastva, ki so v prvi stopnji izdala odločbo. Če pa obsojenca ni najti na sedežu ali v teritorialnem območju takih oblastev, se ta obračajo za izvršitev na pristojne davčne oddelke.

Člen 59.

Kazen zopora do šestih mesecev sme obsojenec prestatjati pri policijskem oblastvu, kazen nad šest mesecev pa v kaznilnici.

Člen 60.

Denar, dobljen od izterjanih kazni za vse trošarinske prestopke, razen onih po členih 43., 44. in 45. tega zakona, porazdeljuje po odbitku stroškov za prodajo izvršilno oblastvo po prvem oddelku člena 58. tega zakona. Pri prestopkih, za katere so obsodbo izrekle carinarnice, pripada ena četrtina tega denarja fondu finančne straže, ena četrtina državni blagajni in dve četrtini grešla ovadnikom; ako pa bi teh ne bilo, pripade polovica državni blagajni in polovica fondu finančne straže.

Pri prestopkih, za katere so izdali obsodbo davčni oddelki¹, pripada ena polovica državni blagajni in druga polovica ovadnikom. Ako teh ni, gre vsa kazn v korist državne blagajne.

Člen 61.

Rešitev o porazdelitvi denarja se izvrši, ko jo odobri davčna², oziroma carinska³ uprava, ki se ji uradoma pošlje v razmotrivanje.

VII. O zastaranju.

Člen 62.

Prestopki, kvalificirani s tem zakonom za tihotapske, zastarajo v enem letu od izvršenega dejanja; vsi drugi prestopki, v kolikor zanje ne velja zastaranje po kazenskem zakonu, pa zastarajo čez tri mesece.

Člen 63.

Vsako poslovanje oblastev v navedenem roku prekinja zastaranje.

Člen 64.

Izvršne odločbe o trošarinskih prestopkih zastarajo čez leto dni po njih izvršnosti.

Člen 65.

Povračilo pomotoma ali preveč izterjane trošarine se sme zahtevati samo čez šest mesecev izza dne, ko je bila trošarina izterjana.

Po tem roku zastara pravica do povračila.

VIII. Trošarinska oblastva.⁴

Člen 66.

Za uporablanje in izvrševanje zakona o državni trošarini, pravil in navodil, predpisanih na podstavi tega zakona, poslujejo trošarinska oblastva z davčno upravo², ki po svojih organih izvršujejo vso službo v njim odkazanem območju.

Člen 67.

Za pobiranje trošarine in izvrševanje vse trošarinske službe so pristojne carinarnice in davčni

ljenimi, da ga popolnoma opravičijo ali da zasluzi mnogo milejšo kazn nego ono, na katero je obsojen;

4.) če je zaradi istega dejanja obsojenih dvoje ali več oseb z raznimi razsodbami, je treba po primerjanju teh razsodb in dejanj, ki so jim služila za podstavo, eno ali več oseb nujno smatrati za nedolžne.

Razen teh primerov se sme vnovič preiskovati in soditi v korist obtoženčeve samo s posebno odobritvijo kraljevo.

¹ Sedaj davčni oddelek beograjski, oziroma finančne uprave.

² Sedaj generalna direkcija posrednjih davkov.

³ Sedaj generalna direkcija carin.

⁴ Predpisi zakona tega oddelka ne veljajo za Banat, Bačko, Baranjo, Dalmacijo, Medjimurje, Prekmurje, Slovenijo, Hrvatsko in Slavonijo, Bosno in Hercegovino.

oddelki¹, ki opravljajo vse posle neposredno po svojih organih ali po drugih državnih in občinskih oblastvih in organih.

Člen 68.

Zaradi trošarinske kontrole pri davčnih oddelkih¹ posluje potrebno število trošarinskih kontrolorjev in trošarinskih stražnikov, ki se določa s finančnim zakonom.

Pri beograjskem davčnem oddelku posluje razen tega še en glavni trošarinski kontrolor s plačo in činom blagajnika davčnega oddelka.

Člen 69.

Trošarinski kontrolorji so ukazni uradniki ter imajo čin in plače poreznikov (davkarjev).

Člen 70.

Za trošarinske kontrolorje smejo biti imenovani oni državljani, ki imajo razen splošnih pogojev po zakonu o civilnih uradnikih potrebno kvalifikacijo za poreznike.

Člen 71.

Za trošarinske stražnike smejo biti imenovani oni državljani, ki imajo te-le pogoje:

- 1.) da so dobrega vedenja;
- 2.) da so zdravi in popolnoma sposobni za službo;
- 3.) da so dovršili vsaj osnovno šolo;
- 4.) da niso mlajši nego 25 in ne starejši nego 50 let.

Prednost gre onim, ki so odslužili stalni kader ter bili nižje šarže ali orožniki.

Preden vstopijo v službo, je treba trošarinske stražnike zapriseči.

Člen 72.

Trošarinske stražnike imenuje predsednik davčne uprave².

Trošarinski stražniki se dele po plači na 3 razrede:

I. razred ima plačo	960 dinarjev
II. " " "	840 "
III. " " "	720 "

Trošarinski stražniki ne morejo napredovati, ako niso služili v enem razredu vsaj dve leti.

Trošarinski stražniki, ki stopajo prvič v službo, smejo biti nastavljeni samo za stražnike III. razreda, razen onih, ki so odslužili ves rok pri stalnem kadru ali bili nižje šarže pri stalnem kadru ali orožništvu.

Člen 73.

Trošarinsko osebje je glede službe in discipline pod nadzorstvom upravnika davčnega oddelka³, ki ima tudi nad njim pravico po točki 6. § 41. zakona o civilnih uradnikih.

Člen 74.

Poslovanje davčnih oddelkov in drugih oblastev v državi glede pobiranja trošarine, plačevanja trošarinskih dohodkov v državno blagajno, izrekanja in izvrševanja obsodb po zakonu o državni trošarini nadzira minister za finance po davčni upravi², pri kateri se imenujejo še en član davčne uprave, revizor in knjigovodja za državno trošarino. Revizor in knjigovodja sta ukazna uradnika v činu in s plačo tajnika finančnega ministristva.

Člen 75.

Trošarinsko ureditev in administracijo, dolžnosti uradnikov in uslužbencev in vse drugo, kar se tiče trošarinske službe ter je potrebno za pravilno izvrševanje tega zakona, predpiše minister za finance na podstavi tega zakona in vseh drugih pozitivnih zakonov.

Vse pravilnike, ki jih navaja ta zakon, izdela minister za finance sporazumno z državnim svetom. Ti pravilniki se razglašajo s kraljevim ukazom.

IX. Tarifa.

Člen 76.

(Tarifa tega zakona je izpremenjena s tarifo A, priloženo finančnemu zakonu za leto 1920./1921.)

¹ Oziroma finančne uprave.

² Sedaj generalna direkcija posrednjih davkov.

³ Oziroma šefa finančne straže.

X. Zaključno določilo.

Člen 77.

Ko zadobi ta zakon obvezno moč, prenehajo veljati: zakon o državni trošarini z dne 12. julija 1893. z vsemi izpremembami in dodatki, pravila za izvrševanje tega zakona z dne 24. julija 1899. in vsa ostala določila drugih zakonov, ki bi nasprotovala temu zakonu.

Člen 78.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, in zadobi obvezno moč petdeseti dan po razglasitvi.

Našemu ministru za finance naročamo, naj razglasi ta zakon, in vsem našim ministrom, naj skrbijo za njegovo izvršitev, oblastvom pa zapovedujemo, naj postopajo po njem, a vsem in vsakomur, naj se mu pokoravajo.

Naredbe osrednje vlade.

345.

Na podstavi pooblastila v členu 168. finančnega zakona za leto 1920./1921. predpisujem nastopni

Pravilnik za izvrševanje določil o državni trošarini.¹

A. Splošni del.

I. Splošna določila.

Člen 1.

1.) Predmeti, na katere se po „Tarifi A“, priloženi finančnemu zakonu za 1.1920./1921., pobira trošarina v korist države, se zovejo trošarinski predmeti.

2.) Kolika trošarina se pobira in na katere predmete, je navedeno v „Tarifi A“.

Člen 2.

Količina, število in mera, ki se jemlje za osnovo pri pobiranju trošarine, kakor: liter, kilogram, hektoliter, sto kilogramov, hektolitrska stopnja, odstotek, kubični meter in kos, se zove trošarinska enota.

Člen 3.

Vsota, ki naj se po „Tarifi A“ pobira kot trošarina za eno tako enoto posameznih trošarinskih predmetov, se zove trošarinska postavka.

Člen 4.

Državne trošarine, navedene v „Tarifi A“, so prosti:

- a) predmeti tujega proizvodnje, če se preko kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev prevažajo v drugo državo;
- b) predmeti tujega proizvodnje, če se iz carinskih skladišč neocarineni vračajo v inozemstvo, odkoder so bili uvoženi, ali če se pošljejo v drugo državo;
- c) predmeti domačega proizvodnje, če se izvažajo iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev;
- d) trošarinski predmeti, ki se odpravljajo v svobodna shranilišča, in
- e) trošarinski predmeti, ki se denaturirani uporabljajo za industrijske namene.

II. Pobiranje trošarine.

Člen 5.

1.) Noben trošarinski predmet se ne sme dati v svoboden promet ali v potrošek, dokler ni zanj plačana trošarina.

2.) Zatorej predmeti, navedeni v „Tarifi A“, plačujejo trošarino:

- a) ako se uvažajo iz tujine za potrošek v državi in ako se dajo v svobodni promet;
- b) ako se proizvajajo v državi zaradi prodaje in potroška.

¹ Razglašen v „Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvatov i Slovenaca“ št. 191 (splošni del), 193 (posebni del) in 194 (navodila in obrazci), izdanih dne 2., 4. in 5. septembra 1920.

3.) Za trošarinske predmete, ki jih uporablja lastnik ali njegovo osebje tudi v okrogu (v ogradi) tvornice, se mora prav tako plačevati trošarina po predpisih zakona in tega pravilnika.

4.) Trošarinski predmeti jamčijo za trošarino, ki se še ni pobrala nanje, dokler so v tvornici, svobodnem shranilišču ali pod uradno zaporo, ter se ne morejo uporabljati za poravnavo zasebnih terjatev, dokler se ne plača nanje predpisana trošarina.

Člen 6.

Državna trošarina se pobira po členu 160. finančnega zakona za leto 1920./1921. v gotovini v zlatu.

Člen 7.

Ker se plačuje trošarina v gotovini v zlatu in se lahko pripeti, da je znesek ali tako majhen, da se ne more položiti v zlatu, ali da dotični trošarinski zavezanec vobče nima zlatega denarja, se sme položiti trošarina tudi v srebru z doplačilom nadavka (ažije), ki velja tudi za carinarnice. Ta nadavek določa minister za finance, a trošarinska oblastva se o tem vedno pravočasno obveščajo.

Člen 8.

1.) Za plačilo trošarine se ne sme nikomur dovoliti odlog.

2.) Vendar se ne smatra za odlog, ako se zaradi olajšav pri vknjiževanju, manipulaciji in obračunavanju trošarine le-ta pobira pri večjih industrijskih podjetjih petnajstdnevno ali mesečno. Toda trošarinski znesek mora biti v naprej zagotovljen tako, kakor je to predpisano v točki 2. pod c) člena 52. tega pravilnika.

Člen 9.

1.) Uvoz trošarinskih predmetov, označenih v „Tarifi A“, se dopušča le preko carinarnic I. in II. vrste, a pri sporednih samo preko onih in v toliko, pri katerih in v kolikor je dopuščeno ocarinjanje trošarinskih predmetov.

2.) Na drugih carinarnicah je dopuščen uvoz teh predmetov samo po odobritvi ministrstva za finance ali, če te predmete nosijo potniki s seboj, ne da bi nanje pripadajoča trošarina presežala 10 dinarjev. Ako znaša trošarina nad 10 dinarjev, mora uvoznik pustiti predmete v carinskem skladišču ter zahtevati za uvoz naknadno odobritev.

Člen 10.

1.) Kolikor se pobira trošarina po teži, se pobira na čisto težo, to je po odbitku tare, in sicer po postavkah, ki veljajo tudi za odbijanje tare pri carinarnicah; kolikor pa se pobira trošarina po prostornini, se pobira po prostornini, ne glede na posode in zavoje, v katere se trošarinski predmeti vlagajo zaradi prodaje in potroška.

2.) Čista prostornina se določi tako, da se po prejšnjem ugotovi specifična teža, po kateri se pretvori kilogrami v litre; po litru pa se pobere trošarina.¹

3.) Za določanje prostorne vsebine alkohola (špirita) in žganja veljajo dosednji predpisi.

Člen 11.

1.) Ob sporih med lastnikom in pristojnim trošarinskim oblastvom o tekočini, ki je zavezana plačilu državne trošarine, preišče trošarinsko tekočino, če trošarinski zavezanec prijavi pritožbo, kemijski laboratorij generalne direkcije posrednih davkov.

2.) Pokušnje sporne tekočine se pošljejo pod pečatom dotičnega trošarinskega oblastva (carinarnice, davčnega oddelka beograjskega, finančne uprave ali direkcije, okrajnega upravnika ali oddelka finančne straže) in njenega lastnika generalni direkciji posrednih davkov s posebnim dopisom, v katerem se mora navesti: ime lastnikovo, količina sporne tekočine, znaki in številke posod, številka deklaracije ali prijave za obračun in izterjatev trošarine, in zakaj se ugovarja plačilu trošarine.

Člen 12.

1.) Analiza se mora izvršiti v petih dneh po prejemu pokušnje.

2.) Laboratorij mora ugotoviti in na zapisniku o analizi po vrsti tekočine točno označiti:

¹ Glej razpredelnico o razmerju med težo in prostornino pri trošarinskih tekočinah na koncu tega pravilnika.

količino alkohola; količino ekstraktivnih snovi; jakost (pri kisovi kislini); uporabnost za hrano (pri olju); naravo in vrsto dotične tekočine (mineralne in druge vode, esence za pijačo) kakor tudi druge podatke, ki označujejo dotično tekočino kot trošarinski predmet, ter stanje stvari in uspeh naznaniti dotičnemu uradu, ki je analizo zahteval. Ta analiza je merodajna.

3.) Pri vsaki zahtevani analizi trpi pritožnik vse stroške za nje izvršitev.

Člen 13.

Ako bi se pri drugih trošarinskih predmetih pojavil spor glede plačila trošarine, razpravlja o njem trošarinsko oblastvo (carinarnica, davčni oddelak beograjski, finančna uprava, oziroma finančna direkcija).

Člen 14.

Spori in pritožbe o uporabi zakona in tarife ne zadržujejo izterjatve izpodbijane trošarine.

Člen 15.

1.) O dohodkih od trošarine pošiljajo pristojna trošarinska oblastva, ki so to delala tudi do sedaj, generalni direkciji posrednih davkov mesečna poročila o plačilu trošarinskih dohodkov, sestavljena po obrazcu št. 1.

2.) Ta poročila se morajo poslati vedno tako pravočasno, da jih dobi generalna direkcija posrednih davkov za lastno rabo najpozneje šestega dne vsakega sledečega meseca. Ako se to ne zgodi, kaznuje minister za finance odgovornega uradnika po veljavnih predpisih.

Člen 16.

1.) Na predmete, ki se uvažajo iz inozemstva, pobirajo trošarino carinarnice pri uvozu.

2.) Na predmete, ki se proizvajajo v državi, pobirajo trošarino: davčni oddelak beograjski, finančne uprave in davčni uradi (oblastva). Kjer pa posluje poštna hranilnica, sme minister za finance dovoliti, da sprejema dotične vsote trošarine poštna hranilnica po predpisih, ki veljajo o tem ali se še izdado naknadno. Kjer ni nobenih državnih oblastev, smejo s posebno odobritvijo ministra za finance sprejemati trošarino tudi občine.

3.) Prisilno (eksekutivno) se izterjuje trošarina prav tako, kakor se prisilno izterjujejo davki.

4.) Izterjevati trošarine ne smejo finančni in trošarinski stražniki, davčni pomočniki, dnevninarji (diurnisti), praktikanti in slugi.

III. Trošarinska kontrola.

Člen 17.

Trošarinska kontrola obseza vse odredbe in predpise, mereče na to, da se noben trošarinski predmet ne izogne plačilu trošarine.

Člen 18.

Trošarinska kontrola se razteza:

- a) na uporabo trošarinskih znakov (obeležij) in kontrolnih priprav (aparatur);
- b) na ureditev delavnic, način proizvodnje in dolžnosti proizvajalcev trošarinskih predmetov;
- c) na prodajo trošarinskih predmetov in dolžnosti prodajalcev.

Uporaba trošarinskih znakov.

Člen 19.

Ker je pri predmetih, za katere je trošarinski znak predpisan, dokazilo, da je trošarina plačana, edinole trošarinski znak, po predpisih postavljen ali pritrjen na trošarinski predmet, ali deklaracija, ako je trošarinski predmet uvožen iz inozemstva, morajo tako trošarinska oblastva, kakor tudi proizvajalci, oziroma uvozniki, skrbeti za to, da se vsi znaki pravilno, po predpisih zakona in tega pravilnika, postavljajo, pregledujejo, lepijo, žigosajo in uničujejo. Ako tega ne store, so dotični trošarinski organi odgovorni za malomarno izvrševanje svoje dolžnosti, proizvajalci, oziroma uvozniki, neoznačenih trošarinskih predmetov pa se smatrajo za tihotapce po členih 77. in 78. tega pravilnika, kolikor ne bi bili njih prestopki s tem pravilnikom drugače kvalificirani.

Člen 20.

Da je trošarina plačana, dokazuje:

1.) Za predmete tujega izdelka deklaracija. Toda razen tega se označi s štampljo na vsakem tovorku s trošarinskimi predmeti poleg znaka in števila tovorov: „Trošarina plačana pri carinarnici“.

To ne velja za kresila, na katera se udari trošarinski žig (punca) tako, kakor je predpisano v členu 114. tega pravilnika. Razen tega se označuje tudi deklaraciji priloženi račun z uvozno številko deklaracije, z dnem odprave in s štampljo carinarnice o plačilu.

2.) Za predmete, izdelane v državi:

- pri onih, za katere je predpisan trošarinski znak, ta znak;
- pri drugih predmetih: priznanica, spremnica ali sprevodnica.

Člen 21.

Za oznakovanje posod in zavojev, v katerih so trošarinski predmeti, in za potrdilo o plačani trošarini služijo:

- trošarinski pečat (štamplja);
- trošarinski svinec (plomba);
- trošarinski trak;
- trošarinski žig (punca).

Člen 22.

Trošarinski pečat se uporablja:

- v primerih, ki jih določa drugi odstavek točke 1. člena 20.; in
- na posodah in sodih, v katere se vlagajo sladkor, kavni nadomestek, kalcijev karbid, sveče in droži. Ta pečat je isti kakor pri carinarnicah, samo namesto besed: „pri carinarnici“ stoji: „pri tvornici sladkorja“ — „kavnih nadomestkov“ — „sveč“ — „droži“ — „karbida“.

Člen 23.

1.) Trošarinski svinec se devlje na vreče tako, da se z njim primejo konci prekrižanega konopca na obeh straneh; potem se pritrdi in žigos s posebno pripravo (plombirnimi kleščami), ki vtisne vanj na eni strani napis: „tvornica N“, na drugi pa napis: „plačana trošarina“.

2.) Da se odpre vreča, se odreže ena stran konopca, tako da na drugem koncu konopca še vedno ostane viseči svinec.

Člen 24.

1.) Trošarinski trak se prileplja na manjše trošarinske predmete, posode in zavoje med pokrovcem in posodo, uniči pa se, ko se odpre škaf, steklenica, zamot i. dr., s tem, da se pretrga. Na sode s tekočinami (razen piva) se prileplja trošarinski trak čez čep in veho tako, da se mora trak na čepu predreti, čim se zabije v sod pipa, trak na vehi pa se mora pretrgati, čim se potegne voha iz sode. Pri steklenicah, razen onih s pivom, se prileplja trošarinski trak čez grlo tako, da pride sredina traku na zamašek, konca pa na grlo in da se mora, ko se steklenica odpre, sredina raztrgati, dočim ostaneta konca na grlu. Preden se trakovi uporabijo, se žigosajo.

2.) Pečat, s katerim se žigosajo ti trakovi, mora imeti napis: „plačana drž. trošarina“. Razen tega dostavi kontrolni organ z roko številko prijave, naziv trošarinskega predmeta in količino.

3.) Ako se trošarinski predmeti pripravijo v manjše zavoje, pa se vložijo v večje, preden se dajo v promet, se ta trošarinski trak ne dene na manjše zavoje, nego šele na večje.

Člen 25.

Trošarinski znak po točkah 1., 2. in 3. člena 21. tega pravilnika izdeluje, oziroma dobavlja, generalna direkcija posrednih davkov. Ta jih upravlja ter jih na zahtevo pošilja finančnim oblastvom. Trošarinski žig (punco) dobavlja generalna direkcija carin.

Trošarinski proizvajalci, prodajalci in njih dolžnosti.

Člen 26.

V kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev smejo proizvajati trošarinske predmete vsi državljani, ako izpolnijo in izpolnjujejo pogoje, predpisane s tem pravilnikom, kakor tudi predpise drugih zakonov, ki se tičejo trgovskih podjetij in obrtov vobče.

Člen 27.

Mali prodajalci, branjevci, gostilničarji, kavararji itd. ne smejo proizvajati trošarinskih pijač, ako nimajo pogojev, predpisanih v členu 26. tega pravilnika, in ne delavnice, popolnoma ločene od lokalov, ki služijo za izvrševanje njih obrta.

2.) Kdor bi opravljal ta posel brez pristojne odobritve v zmislu člena 28. tega pravilnika, se kaznuje po členu 83. tega pravilnika.

3.) Politična in občinska oblastva morajo priobčevati najbližjemu trošarinskemu oblastvu opazene primere, ki nasprotujejo temu členu. Prav tako morajo ta oblastva dajati trošarinskemu oblastvu svojo pomoč, kadarkoli jo zahteva.

Člen 28.

1.) Kdor želi postati proizvajalec trošarinskih predmetov, se mora prijaviti pristojnemu trošarinskemu oblastvu (beograjskemu davčnemu oddelku, finančni upravi, oziroma direkciji, okrajnemu upravniku finančne straže).

2.) Ako namerja proizvajati trošarinske predmete na drobno, mora v tej prijavi (ki se predloži v dveh izvodih), tudi navesti in označiti, katere trošarinske predmete bo proizvajal, na katerem kraju in v kateri zgradbi.

3.) Ako pa namerja proizvajati trošarinske predmete na debelo, mora v tej prijavi (ki se predloži v dveh izvodih) navesti in označiti, katere trošarinske predmete bo proizvajal, na katerem kraju, v kateri zgradbi; opisati mora, priloživši črtež, prostore za industrijsko podjetje, potem industrijske naprave in posode in tehnično postopanje pri proizvodnji. Ako ne namerja voditi podjetja sam, mora v tej prijavi imenovati svojega poslovođa, oziroma namestnika.

4.) Trošarinsko oblastvo iz prvega odstavka tega člena mora glede te prijave prej na licu mesta ugotoviti z zapisnikom, ali so izpolnjeni pogoji, predpisani s tem pravilnikom; če se uveri, da so izpolnjeni, izda proizvajalcu potrdilo po obrazcu št. 2.

5.) Ta zapisnik sestavi v dveh izvodih (od katerih obdrži enega za svoj arhiv) pri tvorniških podjetjih: finančna uprava, davčni oddelek beograjski, oziroma okrajni upravnik finančne straže; pri manjših podjetjih ali proizvajalcih: finančna uprava, davčni oddelek beograjski, oziroma oddelek finančne straže. Zapisnik, ki ga je sestavil upravnik finančne straže, pregleda in overi finančna direkcija; zapisnik, ki ga je sestavil oddelek finančne straže, pa pregleda in overi okrajni upravnik finančne straže. Trošarinsko oblastvo, ki je overilo ta zapisnik, izda potrdilo po obrazcu št. 2; zanje se plača taksa 2 dinarjev v taksnih znamkah. Originalni zapisnik z enim izvodom prijave se izroči lastniku podjetja, ki ga mora vsak čas pokazati kontroli, čim ga ta zahteva.

6.) To prijavljanje ne velja za proizvajalce trošarinskih predmetov, ki so zadobili pravico do proizvodnje trošarinskih predmetov po dosedanjih trošarinskih predpisih, preden je ta pravilnik stopil v veljavo. Toda tudi oni si morajo pribaviti potrdilo iz prejšnje točke.

7.) Odobrilo (dovolilo), da se zagradi tvornica za špirit, da na podstavi odločbe ekonomsko-finančnega komiteta z dne 14. maja 1920., št. 4211, minister za finance sporazumno z ministrom za kmetijstvo in vode.

Člen 29.

Proizvajalci trošarinskih predmetov imajo te le dolžnosti:

1.) Urediti in vzdrževati morajo delavnice, skladišča in druge prostore v vsakem oziru tako, kakor je zaradi pravilnega izvrševanja trošarinske kontrole določeno v tem pravilniku, oziroma tako, kakor to v zmislu tega pravilnika odredi finančna uprava ali direkcija, oziroma davčni oddelek beograjski; vsako izpremembo v teh prostorih morajo prijaviti 24 ur prej.

2.) Pravilno morajo voditi knjige, ki so predpisane s tem pravilnikom in iz katerih je mogoče vsak čas razvideti količino materiala in sirovin, nabavljeno za izdelovanje, količino dobljenih trošarinskih predmetov in količino predmetov, ki so se oddali v promet in potrošek.

3.) S pismeno prijavo (za katero se ne plača taksa) morajo v dveh izvodih pravočasno in ob času pisarniške službe, preden se prične proizvodnja, pretakanje ali prelaganje, oddajanje v promet) obvestiti pristojno trošarinsko oblastvo (dav-

čni oddelek beograjski, finančno upravo, oddelek finančne straže ali stalno kontrolo) o tem, kdaj in kaj hočejo proizvesti, pretočiti ali preložiti ali dati v promet. Oblastvo, ki prejme te prijave, mora potrditi na njih dan in čas prejema, se podpisati ter izročiti en izvod prijavniku, drugega pa pridržati za svoj arhiv. Pri proizvajalcih, kjer ni stalnega nadzorstva, se mora ta prijava napraviti najmanj šest ur prej, nego se prične delo.

4.) Vsak čas morajo dovoliti pristojnemu trošarinskemu oblastvu pregled vseh lokalov svojega obrata, kleti in skladišča, knjig, trošarinskih predmetov in vseh sirovin, ki služijo za proizvodnjo trošarinskih predmetov.

5.) Trpeti morajo vse stroške za denaturiranje trošarinskih predmetov in odpadkov.

6.) Trošarinskim organom morajo v dobrem stanju dajati na razpolago kontrolne priprave, instrumente in vsa sredstva, ki so v dotični tvornici potrebna za kontrolo.

Člen 30.

Ko dotičniki oddajo prijavo o proizvodnji, pretakanju in prelaganju ali oddajanju v promet (točka 3. člena 29.), ne smejo pričeti z delom, dokler ne pride trošarinski organ. Ako pa trošarinski organ ne bi prišel niti v 30 minutah izza časa, ko se po prijavi prične delo, snamejo zaporo (pečat, plombo) na zakonito in materialno odgovornost trošarinskega organa.

Člen 31.

Trošarinska oblastva morajo voditi po obrazcu št. 3 seznamek vseh onih proizvajalcev trošarinskih predmetov, ki spadajo v njih območje.

Člen 32.

1.) Tvornice morajo biti zunaj varno zaprte, bodisi s primerno visoko ogrado, bodisi kakorkoli drugače, tako da se trošarinski predmeti ne morejo neopaženo iznašati. Tvornice smejo imeti ena vrata ali največ dvojne vrat, ki jih mora, dokler se trošarinski predmeti proizvajajo ali hranijo v tvornici brez plačila trošarine, neprestano nadzirati trošarinska (finančna) straža (stalna kontrola). Zatorej morajo tvornice blizu izhoda pridati potrebne pisarne v zmislu člena 47. tega pravilnika. Čez noč sme trošarinska (finančna) straža ta vrata tudi zakleniti in ključke hraniti pri sebi.

2.) Ako pa bi bila naprava omenjene ograde okoli vse tvornice združena z velikimi stroški in lastnik ne bi mogel za sedaj postaviti te ograde, mora po odobritvi brezpogojno zavarovati proti drugim prostorom one dele zgradbe, do katerih sežajo že izgotovljeni, oziroma uporabni izdelki, in kateri morajo biti pod stalno kontrolo.

3.) Kdor ne postopa po tem in kdor nima tako urejene delavnice, kakor je zaradi pravilnega izvrševanja trošarinske kontrole določeno s tem pravilnikom, temu se odvzame pravica proizvodnje trošarinskih predmetov in postopa se z njim po členu 84. tega pravilnika.

Člen 33.

1.) Izdelani predmeti ne smejo ostati v delavnici, nego se morajo tam takoj omotati in tako opremljeni vnesti v skladišča ali kleti, v katere se vložijo ob nadzoru trošarinskih organov, ki skladišče ali klet takoj nato zaklenejo. Obenem pa morajo proizvajalci o vsakem vnosu v skladišče ali v klet predložiti trošarinskemu organu posebno prijavo o količini in vrsti vložene blaga.

2.) Ta skladišča ali te kleti morajo imeti zaklepe z dvema različnima ključema, od katerih ima enega trošarinski organ.

3.) Če imajo ta skladišča ali te kleti okna, morajo biti v njih železne rešetke, da ni mogoče ničesar iznesti brez vednosti trošarinskih organov.

4.) Trošarinska oblastva (davčni oddelek, okrožna finančna uprava, oziroma finančna direkcija) imajo pravico občasno odrediti, da se pregleda dejansko stanje količine izdelanih trošarinskih predmetov, ki so se spravili v skladišče, in ugotovljeno stanje primerjati s proizvajalčevimi in svojimi knjigami. Ako se pri tej priliki ugotovi primanjkljaj, se takoj izterja nanj pripadajoča trošarina, razen če in v kolikor je za oni predmet v posebnem delu tega pravilnika dopuščen izvesten gubitok. Ves primanjkljaj se vpiše v „dnevnik vnosa in iznosa“ na strani iznosa. Ako pa se pri tem pregledu pojavi presežek, se vpiše v isti dnevnik na strani vnosa.

Člen 34.

Ako bi proizvajalec ustavil posel za več nego mesec dni, mora to prijaviti nadzornemu trošarinskemu organu v sedmih dneh potem, ko je delo ustavil. Če bi odredilo višje trošarinsko oblastvo, da trošarinski organi za dobo ustavljenega dela zapuste tvornico, se morajo pred odhodom še neizgotovljeni trošarinski predmeti dejati pod trošarinski zaklep, priprave za proizvodnjo trošarinskih predmetov pa zatvoriti s pečatom ali s plombo. Ako želi proizvajalec začeti delo iznova, mora to v zmislu točke 3. člena 29. tega pravilnika sedem dni prej prijaviti pristojnemu trošarinskemu oblastvu.

Člen 35.

1.) Pred vsakim takim iznosom trošarinskih predmetov iz skladišča ali kleti, ki se smatra za oddajanje teh predmetov v promet, se mora plačati trošarina za količino iznesenih predmetov. Poleg prijave za iznos se mora trošarinskemu organu izročiti priznanica o plačani trošarini. To ne velja za večja podjetja, ki izdelujejo trošarinske predmete; glede teh se obračun in izterjavanje trošarine, v naprej zavarovane v zmislu točke 2. pod c člena 52. tega pravilnika, izvršuje petnajstdnevno ali mesečno.

2.) Iznos iz skladišča ali kleti za izvoz ali za shranitve se mora prav tako prijaviti. V tem primeru se trošarina ne pobira.

3.) Kdor teh iznosov ne prijavi, se kaznuje kot tihotapec po členu 77. tega pravilnika.

4.) Ako bi se trošarinski predmeti v skladiščih ali shraniščih, preden se dajo v svobodni promet, pokvarili ali uničili brez lastnikove krivde po neadekvatnem in neodvratnem slučaju, se nanje po prejšnji prijavi trošarinskega zavezanca pri iznosu ne pobira trošarina; pač pa se pred iznosom za pokvarjene predmete ugotovi v kemijskem laboratoriju generalne direkcije posrednih davkov ob stroških proizvajalčevih, ali in koliko so pokvarjeni.

5.) Za trošarinske predmete, ki se pokvarijo v carinskih skladiščih ali carinskih shraniščih, veljajo carinski predpisi.

6.) Trošarinski predmeti domačega proizvodnje, ki so pokvarjeni tako, da vobče niso več za rabo, se uničijo ob nadzorstvu nalašč za to določenega trošarinskega organa, ki ga odredi finančna uprava ali direkcija, v Beogradu pa davčni oddelek beograjski; predmeti pa, ki so samo toliko nesposobni za potrošek, da se predelani lahko rabijo iznova, se vneso ob nadzorstvu trošarinskih organov v delavnico. Za take primere mora odrejeni trošarinski organ sestaviti zapisnik; odločbo o predelavi pa izda pristojno finančno oblastvo: davčni oddelek beograjski, finančna uprava ali direkcija.

Člen 36.

Ako ima proizvajalec poleg svoje tvornice prodajalnice, mora biti ta popolnoma ločena od tvorniških prostorov, tako da se med njo in med tvornico ne more vršiti neposredni promet.

Člen 37.

Knjige (točka 2. člena 29.), ki jih morajo voditi proizvajalci, morajo biti potrjene po pristojni finančni upravi ali direkciji, oziroma beograjskem davčnem oddelku.

Člen 38.

1.) Prodajalci trošarinskih predmetov se morajo, ko so izpolnili pogoje, predpisane z drugimi zakoni, pred otvoritvijo obrata, oziroma pred prodajo trošarinskih predmetov, prijaviti pristojnemu trošarinskemu oblastvu. To oblastvo izda prodajalcu potrdilo po obrazcu št. 2.

2.) Trošarinska oblastva vodijo tudi o prodajalcih trošarinskih predmetov v svojem območju seznamke po obrazcu št. 3, toda ločeno od seznamke proizvajalcev.

Člen 39.

Prodajalci morajo trošarinskim organom vselej dovoliti pregled vseh lokalov svojega obrta, kleti in skladišča ter hraniti kontrolni list, v katerega mora trošarinski organ ob vsaki kontroli vpisati uspeh in dan izvršene kontrole. Kontrolni list mora tudi podpisati.

Člen 40.

1.) Za prodajalce trošarinskih predmetov se smatrajo vsi oni, ki take predmete nabavljajo v večji ali manjši količini v državi ali iz ino-

zemstva ter jih prodajajo, bodisi na debelo, bodisi na drobno. Za prodajalce se smatrajo tudi proizvajalci, v kolikor prodajajo predmete svojega lastnega izdelka.

2.) Prodajalci trošarinskih predmetov se morajo pri kupovanju predmetov, za katere je predpisano trošarinsko označevanje, uveriti, ali so vsi ti predmeti po predpisih opremljeni z znaki. Ako pri tem opazijo kakršnokoli nepravilnost, jo morajo priobčiti pristojnemu trošarinskemu oblastvu v 48 urah ter označiti osebe, od katerih so te predmete dobili; če tega ne store, se postopa z njimi po členu 78. tega pravilnika, v kolikor prestop ne bi bil kvalificiran drugače.

Člen 41.

1.) Pri vsakem pretakanju trošarinskih tekočin, za katere je trošarinsko označevanje predpisano, naj so tujega ali domačega izvora, v manjše količine, kakor tudi pri vsakem otvarjanju trošarinskih predmetov iz zadnjega odstavka člena 24. tega pravilnika, uvoženih iz tujine ali proizvedenih v državi, ki so zloženi v en zamoč pod enim trošarinskim znakom, morajo prodajalci zaradi pretakanja in deljenja obvestiti trošarinskega organa ter zahtevati, naj na nove posode ali zavoje dene predpisane trošarinske znake.

2.) Prodajalcem trošarinskih predmetov na debelo, ki se ne bavijo obenem z njih prodajo na drobno ali ki nimajo obrata, v katerem se uporabljajo dotični predmeti, dovoli trošarinsko oblastvo na njih prošnjo, da smejo od vsake prejete pošiljke trošarinskih predmetov del, opremljen s trošarinskimi znaki, odpreti v ta namen, da se uverijo o kakovosti dotičnih trošarinskih predmetov.

3.) Toda tej dovolitvi je pogoj, da morajo o vsakem takem primeru obvestiti pristojno trošarinsko oblastvo, zahtevajoč od njega, naj na zavoje, še preden se trošarinski predmet odda v promet, vnovič dene predpisane trošarinske znake.

Člen 42.

Ako se pri pretakanju tekočin ali prelivanju in prelaganju blaga iz večjih posod in zavojev v manjše pokaže presežek, bodisi zato, ker manjše posode niso popolnoma napolnjene, bodisi zato, ker so se tekočine pri prelivanju razredčile, se pobere trošarina tudi na ves ugotovljeni presežek; pri tem se prostornina manjših posod in zavojev, v katere se je izvršilo prelivanje in prelaganje, računi prav toliko, kolikor predstavlja njih skupna čista prostornina, ne glede na to, ali so bile te posode popolnoma napolnjene ali ne.

Člen 43.

1.) Primanjkljaj, ki se ugotovi pri pretakanju tekočin ali pri prelaganju drugega trošarinskega blaga, se ne vpoštevata; tudi se dotičnim osebam ne prizna nikakršna olajšava glede prej plačane trošarine, niti se jim od nje nič ne povrne.

2.) To ne velja, če je primanjkljaj na zahtevo dotičnega uvoznika pri samem uvozu, preden se je tekočina ali drugo blago izneslo iz carinskih skladišč ali tovarišč, dognan s pregledom in ustanovljen z zapisnikom.

Člen 44.

Za trošarinskega potrošnika se smatra vsakdo, ki trošarinske predmete kupuje ali nabavlja za svojo osebno ali domačo porabo, a ne za prodajo.

Člen 45.

1.) Predmete, za katere je predpisano, da morajo biti opremljeni s predpisanimi trošarinskimi znaki, smejo potrošniki kupovati samo, če so ti predmeti opremljeni s temi znaki.

2.) Predmetov brez predpisanega trošarinskega znaka ne sme nihče kupovati niti uporabljati.

Člen 46.

Potrošniki, ki pri kupovanju trošarinskih predmetov opazijo kakršnokoli nerednost, morajo to naznaniti pristojnemu trošarinskemu oblastvu.

Člen 47.

1.) Lastniki tvorniških podjetij za proizvodnjo trošarinskih predmetov, kolikor s tem pravilnikom ni določeno kako drugače, istotako vsi oni proizvajalci, za katere je določeno v posebnem delu tega pravilnika, da morajo delati ob stalni

kontroli trošarinskih organov, potem oni, pri katerih razvidi minister za finance naknadno, da je potrebna stalna kontrola, morajo v dveh mesecih pripraviti primerno pisarno za trošarinskega organa in eno sobo za stražo.

2.) Pisarna mora imeti pisalno mizo, dva stola, omaro za hranitev trošarinskih knjig in drugih spisov in prijav in, če traja delo preko časa, še kanapé.

3.) V sobi za stražo mora biti: ena navadna miza, en stol in postelja s posteljnino. V obeh pa potrebna razsvetljava in kurjava.

4.) Ako posebne sobe za stražo pri izhodu ni treba, mora biti pisarna pri izhodu, razen če se za posamezna podjetja ne odredi drugače.

5.) Delovni čas in službena kontrola nadzornih trošarinskih organov pri pivovarnah v Srbiji in Črni gori (dokler se bo trošarina na pivo še plačevala po hektolitru) in pri vseh tvorniških podjetjih za proizvodnjo trošarinskih predmetov se računi: od dne 1. maja do konca meseca oktobra od 6. do 19. ure, v drugem času leta pa od 7. do 17. ure z dvema urama odmora za kosilo.

6.) Pri malih proizvajalcih trošarinskih predmetov traja delovni čas od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

7.) Če proizvajalec zahteva, da se trošarinski predmeti izven določenega delovnega časa vnesejo v skladišče (svobodno shranitve) ali pa iznesejo iz njega ali oddajo v promet, mora za prekočasno kontroliranje teh izrednih poslov plačati odškodnino (dnevnico).

8.) Prav tako mora proizvajalec plačati odškodnino, če trošarinski organi izven določenega delovnega časa po zahtevi proizvajalčevi prisostvujejo prevzemanju sirovin, na katere se pobira trošarina (n. pr.: kalcijev acetat, parafin itd.), ali če morajo trošarinski organi tudi izven predpisanega časa ugotavljati količino in ekstraktno vsebino neprevrelega piva na hladilniku.

9.) Odškodnina (dnevnica) se plača, ne glede na to, koliko časa traja posel, in ne glede na to, ali se vrši poslovanje brez presledka ali ne, in sicer: uradniku, oziroma finančnemu organu, ki nadzira podjetje, 3 din., vsakemu finančnemu organu pa, ki opravlja pomožne posle, po 1.50 din.

10.) Ta odškodnina se dá trošarinskim organom v primerih člena 30. (pri malih proizvajalcih) in člena 41. tega pravilnika, ako morajo izvršiti v tem členu omenjene dolžnosti pred časom ali po času, označenem v točki 6. tega člena.

11.) Odškodnino položi proizvajalec koncem vsakega meseca pri davčnem oddelku beograjskem, finančni upravi, oziroma davčnem uradu, in sicer na podstavi seznamka (izkaza), ki ga sestavi davčni oddelek beograjski, finančna uprava, oziroma oddelek finančne straže, na podstavi zapisnika (izkaza) o prekočasnem delu, ki ga vedno podpiše tudi proizvajalec.

12.) V ta seznamek (izkaz) je vpisati, katerega dne in koliko časa je trajalo prekočasno delo, ime in priimek trošarinskih organov, ki so prekočasno opravljali kontrolno službo, zvanje (čin), znesek odškodnine in eventualne opombe. Seznamek (izkaz) se sestavlja v dveh izvodih (za sestavljanje se lahko rabi tudi indigo-papir).

13.) Davčni oddelek beograjski, finančna uprava, oziroma davčni urad, obdrži en izvod seznamka (izkaza) za svojo službeno potrebo, na drugem izvodu pa potrdi položeno odškodnino. Davčni oddelek beograjski, finančna uprava, odredi nato izplačilo. Davčni urad pa pošlje ta seznamek oddelku finančne straže, ki ga po pristojni poti predloži finančni direkciji, da ta izda naredbe glede izplačila odškodnin finančnim organom. Proizvajalci nikakor ne smejo te odškodnine neposredno plačati trošarinskemu organu.

Člen 48.

Železniška in parobrodna podjetja kakor tudi poštne postaje morajo na zahtevo ministra za finance naznaniti, katere trošarinske predmete in v koliki množini so transportirali.

IV. Trošarinska shranitve.

Člen 49.

1.) Da se olajša trgovina, se smejo vnašati in postavljati v posebna tovarišča ob nadzorstvu trošarinskega oblastva, brez plačila trošarine, trošarinski predmeti, ki se lahko po potrebi, skupaj ali deloma, proti predhodnemu plačilu trošarine oddajajo v promet in potrošek ali brez plačila

trošarine porabljajo edinole v svrhe, omenjene v točkah c) in d) člena 4. tega pravilnika.

2.) Taka tovarnišča se zovejo trošarinska shranišča, blago pa shraniščno blago.

Člen 50.

1.) Shranišča, ki so lahko državna ali zasebna in ki poslujejo samo pri glavnih carinarnicah, v drugih krajih pa tam, kjer jih odobri minister za finance, se odvarjajo z odločbo ministra za finance po zaslišanju generalne direkcije carin, oziroma generalne direkcije posrednih davkov.

2.) Zasebna shranišča se ne dovoljujejo v krajih, kjer so državna shranišča, razen če v teh ni dovolj prostora.

Člen 51.

1.) Za trošarinske predmete, ki se uvažajo iz inozemstva, se smejo v krajih, kjer so carinska shranišča, uporabljati le-ta za njih hranitev. Za ta shranišča veljajo carinski predpisi.

2.) V krajih pa, kjer se pobira občinska trošarina in kjer poslujejo urejena občinska trošarinska shranišča, se smejo ta uporabljati tudi kot shranišča za ono blago, za katero se poleg občinske trošarine pobira še državna trošarina.

A. Zasebna shranišča.

Člen 52.

1.) Dovolitev, da se izvestno poslopje uporablja za zasebno shranišče, daje minister za finance na predlog generalne direkcije carin, oziroma generalne direkcije posrednih davkov, po pribavljenem mnenju pristojne carinarnice, oziroma finančne uprave ali direkcije. Ta shranišča so pod nadzorom pristojnega trošarinskega oblastva, dokler se uporabljajo za ta namen. Vendar ima minister za finance pravico, da to dovolilo odvzame, če dotičnik ne izpolnjuje predpisov tega pravilnika, ali če se uvede državni monopol na predmete, ki so v shranišču.

2.) Oseba, ki želi dovolila za zasebno shranišče, mora izpolniti te-le pogoje:

- Označiti mora kraj, ulico in številko zgradbe, ki mora biti iz trdega materiala in ki naj bi služila za zasebno shranišče.
- Izjaviti mora, za katero trošarinsko blago bo uporabljal to shraniščno zgradbo.
- Zavarovati mora trošarino, pripadajočo na količino trošarinskih predmetov, ki se spravljajo v teh shraniščih, bodisi z garantnim pismom denarnega zavoda, bodisi z državnimi vrednostnimi papirji ali vrednostnimi papirji javnih zavodov, ki jih odobri minister za finance.
- Državi mora povrniti stroške, ki so potrebni zaradi trošarinskega nadzorstva nad shraniščem.
- V zasebnem shranišču mora dati na razpolago trošarinskemu organu v dobrem stanju kontrolne instrumente, ki so v dotičnem shranišču potrebni, eno žigosano (cimentirano) tehtnico z žigosanimi utežmi, po potrebi pa tudi žigosane (cimentirane) posode za 1, 5, 10, 20 in 50 litrov.
- Voditi mora shraniščno knjigo, iz katere se lahko vselej razvidi stanje blaga v shranišču.
- Vsako shraniščno skladišče sme imeti samo ena, in sicer železna vrata, preko katerih je položena močna železna prečnica in na katera trošarinsko oblastvo lahko obesi posebno žabico; če pa je še kaj odprtih, morajo biti zatvorene tako, da ni mogoče priti v shranišče, niti kaj iznesti iz njega.

Člen 53.

1.) Odobrilo za zasebno shranišče se ne more dobiti, dokler strokovna komisija ne pregleda zgradbe in ne predloži poročila, da je zgradba v vsakem oziru pripravna za uporabo, za katero je namenjena.

2.) To komisijo sestavljajo en uradnik generalne direkcije carin, oziroma generalne direkcije posrednih davkov, revizor carinarnice, oziroma beograjskega davčnega oddelka, finančne uprave, oziroma uradnik finančne direkcije ali okrajni upravitelj finančne straže in državni ali občinski inženjer; stroške zanjo pa trpi prosilec. Vsakemu članu komisije, ki vrši ta pregled izven svojega službenega kraja, gre določena dnevnicina in vozna. Če pa vrši pregled v kraju svojega službovanja, mu gre dnevnicina 8 dinarjev poleg povračila plačanega voznega stroška. Za odobrilo shra-

nišča se plača razen tega taksa, predpisana po zakonu o taksah, tar. štev. 214., v znesku 20 dinarjev.

Člen 54.

1.) Ko je minister za finance odobril, da se hrani blago v zasebnem shranišču, se o tem takoj obveste vsa trošarinska oblastva.

2.) Lastnik blaga, ki hoče blago postaviti v zasebno shranišče, postopa, ako je blago uvoženo iz inozemstva, po carinskih predpisih; če pa je blago predmet, izdelan v državi, predloži pristojnemu nadzornemu trošarinskemu oblastvu prijavo (sprevodnico) v treh izvodih, po obrazcu št. 4.

3.) Čim to oblastvo prejme te prijave, jih primerja, ali se ujemajo vsi podatki v vseh treh izvodih, in potem jih izroči nadzornemu trošarinskemu organu.

4.) Čim nadzorni organ prejme poslano prijavo (v treh izvodih), dožene takoj, ali se podatki, navedeni v prijavi, zlagajo z blagom, pripravljenim za vnos v shranišče; ako se zlagajo, to potrdi na vseh treh izvodih prijave, udari nanje pečat ter jih podpiše. Potem odredi nadzorni organ, da se blago, namenjeno za vnos, vpricho njega zatvori (zapečati ali plombira); naposled postavi na tovorke znak (obrazec št. 6): „trošarinski predmet, prepovedan za potrošek v državi, ker je namenjen za shranišče“. Ko se izvrši vse to, se sme blago odpremiti v shranišče.

5.) Takoj, ko se blago odpravlja v shranišče, izroči ta organ unikat prijave — sprevodnice — lastniku blaga; duplikat pošlje po pošti s priporočenim pismom nadzornemu trošarinskemu oblastvu zasebnega shranišča, v katero se odpremlja blago, triplikat pa pridrži za svoj arhiv zaradi vknjižbe v „dnevnik vnosa in iznosa“, ki mora imeti tudi rubriko za rok, v katerem naj blago dospe v shranišče.

6.) Blago se na podstavi prejete prijave (sprevodnice), omenjene v prejšnjem odstavku tega člena, vnese v zasebno shranišče ob nadzorstvu organa davčnega oddelka beograjskega, oziroma finančne uprave ali okrajnega upravitelja finančne straže ali po njem izrečno odrejenega organa finančne straže, ki se mu vedno doda po en trošarinski, oziroma finančni stražnik.

7.) Ti odrejeni organi potrdijo, ko so pregledali pošiljko in ko so se preverili, da se pošiljka zлага s prijavo (sprevodnico), prejem trošarinskih predmetov na unikat in duplikatu. Unikat se vrne po pošti v priporočenem pismu trošarinskemu oblastvu, od katerega izhaja, duplikat pa se priloži trošarinskemu skladiščnemu dnevniku, potem ko se je vknjižil prejem. Trošarinsko oblastvo, od katerega prijava — sprevodnica — izhaja, ga predloži triplikatu ter vpiše potrebne pripombe v dnevniku vnosa in iznosa.

8.) Ako bi se ugotovila manjša količina od one, ki se je označila v prijavi (sprevodnici) ob odpravi iz tvornice, mora lastnik tvornice plačati trošarino za ta primanjkljaj, ne glede na to, kako je nastal. Samo če je manjkajoče blago uničeno po slučaju ali po dogodku, nastalem brez krivde lastnikove, in če lastnik to dokaže, se z odločbo pristojnega finančnega oblastva oprosti plačila trošarine za primanjkljaj. Če nadzorni organ svobodnega shranišča najkasneje v petih dneh po označenem transportnem roku ne obvesti trošarinskega oblastva, od katerega izhaja sprevodnica, in če je to ne prejme v 15 dneh, mora takoj uvesti potrebno preiskavo v tej zadevi ali pa, če ni pristojno za to, obvestiti finančno direkcijo, ki uvede preiskavo. Ako bi se ugotovilo, da pošiljka ni dospela v svobodno shranišče, plača lastnik tvornice ustrezno trošarino; razen tega se postopa z njim kot tihotapcem po členu 77. tega pravilnika. Prav tako se postopa, ako primanjkljaj preseže 5 % poslano količine.

9.) Odrejeni organi mora, ko se je blago vnese v shranišče, predložiti svojemu oblastvu pismeno poročilo, ali je blago popolnoma pravilno vneseno po predloženi prijavi in da je shranišče zatvoril.

10.) Započeto vskladiščanje in raztovarjanje blaga se ne sme prekiniti. Lastnik blaga pa mora plačati trošarinskim organom predpisano dnevnicno, ako je teklo delo preko službenih delovnih ur.

Člen 55.

Ne sme se imeti v shranišču:

- blago, ki je že plačalo trošarino in stopilo v svobodni promet;

- blago, ki utegne zato, ker rado gnije ali vre, škodovati drugemu skladiščnemu blagu; in
- blago, ki ne plačuje trošarine.

Člen 56.

Lastnik pripelje blago v shranišče, ga iztovori, porazmesti in iznese iz shranišča, vse ob svojih stroških, toda ob nadzorstvu trošarinskega organa.

Člen 57.

V zasebnem shranišču skrbi lastnik sam za to, kako naj se predmet obvaruje kvare in škode; trošarinski organi pa se morajo z rednim ali nenadnim pregledom uverjati ne le o količini in teži blaga, ampak tudi o njegovem stanju.

Člen 58.

V zasebnem shranišču ne sme nihče prede-lovati blaga.

Člen 59.

Lastniku blaga v zasebnem shranišču je dovoljeno jemati vzorce, toda vedno le vpricho trošarinskega organa. Otvorjeni tovorki, posode in sodi se vpricho tega organa zopet skrbno zatvorijo. Za te vzorce se plača državna trošarina in nanje se dene trošarinski znak.

Člen 60.

1.) Kolikor časa stoji blago v shranišču, je lastniku vedno dovoljeno, da ob nadzorstvu trošarinskega organa blago pregleda, prezrači in ga v skladišču preloži z enega kraja na drugega.

2.) Predpis točke 4. člena 33. tega pravilnika velja tudi za shranišča.

Člen 61.

Tovorki se morajo iz skladišča odpremljati celi; deljenje in razstavljanje ni, razen v primeru iz člena 59. tega pravilnika, dovoljeno nikomur.

Člen 62.

Tistim, ki so bili kaznovani zaradi zločina ali prestopka iz koristoljublja, ali so bili kaznovani za dejanja po davčnem, carinskem ali trošarinskem zakonu, ker niso prijavili svojih dohodkov, ali kot tihotapci, pa še ni potekel čas, določen v posameznih zakonih za izbris posledic obsodbe, kakor tudi tistim, ki so v konkurzu ali pod varštvom, se ne dajo dovolila za zasebna shranišča.

B. Državna shranišča.

Člen 63.

Ako bi se za trošarinske predmete, proizvedene v zemlji, ustanovilo državno shranišče, se naknadno predpiše pravilnik za taka shranišča.

V. Izvoz trošarinskih predmetov in povračilo plačane trošarine.

Člen 64.

1.) Tistim, ki se bavijo s proizvodnjem ali s prodajanjem trošarinskih predmetov, se povrne trošarina za one predmete, ki so jih izvozili v inozemstvo, kadarkoli dokažejo, da so zanje plačali trošarino. Toda trošarina se ne sme povrniti, ako se je z eno odpravo izvozilo samo toliko trošarinskih predmetov, da zanje plačana trošarina ne znaša nad 10 dinarjev.

2.) Iz države se smejo izvažati samo oni trošarinski predmeti, katerih izvoz v inozemstvo ni prepovedan.

Člen 65.

1.) Proizvajalci in prodajalci, ki so pod trošarinsko kontrolo, a žele iz države izvažati trošarinske predmete, na katere je plačana trošarina, proti temu, da se jim trošarina po izvršenem izvozu povrne, morajo predložiti pismeno prijavo v treh izvodih (po obrazcu št. 5) davčnemu oddelku beograjskemu, oziroma finančni upravi v Srbiji in Črni gori, v drugih pokrajinah pa okrajnemu upravitelju finančne straže, pristojnemu za kraj, iz katerega namerjajo izvoziti predmete v tujino.

2.) Odrejeni organi finančne uprave ali davčnega oddelka beograjskega, oziroma okrajni upravitelj finančne straže, in še en finančni organ pregledajo komisijski na osnovi prijave dotične predmete, določene za izvoz, ter ugotove, ali in koliko trošarine je nanje pobrane in ali so vsi trije izvodi prijave soglasni. Nato se vse to

zapiše in overi v prijavi, od katere se prijavitelju da en izvod kot sprevodnica za carinarnico, preko katere želi izvršiti izvoz. Drugi izvod tako popolnjen in overjen prijave se pošlje takoj s priporočenim pismom carinarnici, pristojni za izvoz, triplikat pa ostane v arhivu dotičnega trošarinskega oblastva.

3.) Pri obračunu se ne vpoštevajo predmeti, na katerih ni bilo trošarinskih znakov, ako so le-ti zanje predpisani; zatorej se za tako količino trošarina ne more povrniti.

4.) Pregledani predmeti se zatvorijo, zapečatijo ali plombirajo tako, da je brez poškodbe te zapore nemogoče jemati trošarinske predmete iz zavoja ali posode pred izvršeno odpravo.

5.) Morebitne stroške trpi izvoznik.

Člen 66.

1.) Po izvozu takega blaga potrdi carinarnica izvozniku na unikatni sprevodnici in prav tako na duplikatu, ki ga je dobila po pošti, izvoz dotičnih predmetov. Unikat vrne carinarnica izvozniku, duplikat pa dotičnemu trošarinskemu oblastvu s poročilom o izvršenem izvozu.

2.) Na osnovi tako overjenega unikata sme izvoznik zahtevati povračilo trošarine po davčnemu oddelku beograjskemu ali pristojni finančni upravi ali direkciji v šestih mesecih; v ta rok se ne šteje dan, ko se je predmet odpravil. Kdor v tem času ne zahteva povračila, ga ni več upravičen zahtevati.

Člen 67.

Prošnji za povračilo se morajo priložiti dokazila pristojne carinarnice o izvozu. Davčni oddelku beograjski, oziroma finančna uprava ali direkcija, pribavi in priklopi potem tudi vse druge listine, izda sklepe o povračilu ter priobči ta sklep ministru za finance. Ako ta spozna sklep za pravičnega, odredi povračilo plačane trošarine. Ako spozna zgoraj omenjeno finančno oblastvo samo, da prošnja za povračilo ni umestna, izda prav tako sklep o zavrnitvi ter ga nato priobči prosilcu. Zoper ta sklep je dopustna pritožba na generalno direkcijo posrednih davkov. Te pritožbe se izročijo v desetih dneh onemu oblastvu, zoper katerega sklep se obrača pritožba.

Člen 68.

Prodajalci, ki niso pod trošarinsko kontrolo, morajo prej predložiti prošnjo za odobritev, da smejo izvestno količino trošarinskih predmetov izvoziti iz države, in šele ko dobe to odobritev, smejo postopati v zmislu členov 65., 66., in 67. tega pravilnika; trošarinska oblastva pa smejo zoper nje uporabljati pravico, ki jim jo daje člen 39. tega pravilnika.

Člen 69.

Za izvoz trošarinskih predmetov tuje produkcije, ki se vračajo iz shraniliščnih in carinskih skladišč, oziroma se izvažajo iz države, veljajo dotični carinski predpisi.

Člen 70.

1.) Za izvoz trošarinskih predmetov, proizvedenih v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, za katere trošarina ni plačana, se mora prav tako predložiti prijava v treh izvodi davčnemu oddelku beograjskemu, oziroma pristojni finančni upravi v Srbiji in Črni gori, v drugih pokrajinah pa okrajnemu upravitelju finančne straže. Vsa oblastva, oziroma po njih izrečno odrejeni organi, vpišejo v dnevnik vnosa in iznosa, koliko je predmetov prijavljenih za izvoz. Potem zatvorijo pošiljko s pečatom ali s plombo ter označijo, da trošarina ni plačana in zakaj ne.

2.) Ko odvzemo izvozniku izjavo, v katerem roku in pri kateri carinarnici hoče blago izvoziti, mu izdado unikat prijave kot sprevodnico (obrazec št. 4), a duplikat prijave pošljejo priporočeno s prosto carinarnici, preko katere naj se blago izvozi. Triplikat prijave (sprevodnice) pridržijo za svoj arhiv. Carinarnica postopa s trošarinskimi predmeti, namenjenimi za izvoz s sprevodnico, v zmislu člena 54. tega pravilnika, samo da duplikat sprevodnice pridržijo v svojem arhivu. Tudi glede postopanja, če se pokaže primanjkljaj ali če trošarinski predmeti vobče ne dospejo na carinarnico, veljajo predpisi točke 8. člena 54. tega pravilnika.

Člen 71.

1.) Izvoz trošarinskih predmetov se dopušča samo pri carinarnicah, pri katerih se dopušča tudi uvoz teh predmetov (člen 9. tega pravilnika).

2.) Na izvozne predmete, za katere ni plačana trošarina, se devlje po obrazcu št. 96 znak, da je „trošarinski predmet prepovedan za potrošek v državi, ker je namenjen za izvoz“.

3.) Ta obrazec se uporablja tudi za predmete iz točke d) člena 4. tega pravilnika, samo da se namesto „izvoz“ postavlja „industrijo“.

Člen 72.

Povračilo izterjane trošarine sme trošarinski zavezanec tudi zahtevati, vendar samo v šestih mesecih od dne, ko je plačal trošarino:

- a) če opazi, da se mu je pomotno zaračunilo in izterjalo od njega preveč trošarine; in
- b) če je vsled uporabe višje trošarinske postavke plačal več trošarine, nego je bilo treba.

Člen 73.

1.) Za povračilo neumestno izterjane trošarine se vlagajo prošnje v Srbiji in Črni gori pri pristojni finančni upravi, oziroma pri davčnem oddelku beograjskem, v drugih pokrajinah pa pri pristojni finančni direkciji.

2.) Prošnji se mora priložiti deklaracija ali priznanica o plačani trošarini.

Člen 74.

1.) Ko davčni oddelku beograjski, oziroma finančna uprava ali direkcija, dobi tako prošnjo in ko se uveri, da je prošnja pravočasna, postopa v zmislu člena 67. tega pravilnika.

2.) Šele po odobritvi ministra za finance vrne dotično trošarinsko oblastvo preveč izterjano vsoto, potem ko je še o izvršenem povračilu na deklaracijo ali priznanico postavilo posebno pripomnjo ter označilo dan in številko odločbe in vsoto povračila. Te vsote se vedno vračajo proti priznanici, za katero se ne plača nobena taksa. Deklaracijo ali priznanico, za katero je plačana trošarina, sme potem prosilec prevzeti, ako pusti njene overjene prepise.

Člen 75.

1.) Vse utemeljene zahteve neumestno izterjane trošarine kakor tudi rešitve o njih niso zavezane plačilu nikakršne takse.

2.) Ako se ugotovi, da je opozoritev neutemeljena in da povračilo ni dopustno, se od prosilca izterja taksa po dotičnih predpisih zakona o taksah, t. j. taksa za prošnjo in rešitev.

VI. Trošarinski prestopki in kazni. Njih preiskavanje in sojenje.

Člen 76.

Tihotapljanje s trošarinskimi predmeti je podano:

1.) če kdo mimo carinarnice kot pristojnega trošarinskega oblastva čez carinsko črto uvozi v kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev trošarinsko blago iz inozemstva;

2.) če kdo na krajih med carinsko črto in carinarnico kot trošarinskim oblastvom nosi uvoženo trošarinsko blago čez carinsko črto, če ga nosi po postranski poti in ne po določeni poti, ali če tako blago razklada na postranski poti;

3.) če kdo trošarinsko blago iz inozemstva razklada na ozemlju kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ne da bi za to vedela carinarnica ali drugo oblastvo;

4.) če kdo trošarinskega blaga, došlega iz inozemstva, ne prijavi carinarnici kot trošarinskemu oblastvu, pa se tako blago najde pri preiskavi;

5.) če kdo samovoljno razpolaga z uvoženim trošarinskim blagom, preden ga prijavi carinarnici kot trošarinskemu oblastvu, ali z blagom, določenim za prevoz ali shranilišče, ali vobče z blagom, ki je zavezano trošarinskemu nadzorstvu;

6.) če kdo blago, na kakršnikoli podstavi (vsled posebne ugodnosti ali drugače) oproščeno vseh ali nekaterih davščin, uporabi ali poizkusi uporabiti za kaj drugega, ne pa za to, zaradi česar je bilo oproščeno;

7.) če kdo blago, uvoženo v javno ali zasebno shranilišče ali carinsko skladišče pred plačilom ali po plačilu trošarinskih davščin, toda brez dovolila carinskih, oziroma trošarinskih, oblastev izvozi ali poizkusi izvoziti;

8.) če kdo blago dá v promet ali v potrošek, pa ne plača prej trošarine, kakor je to predpisano s tem pravilnikom;

9.) če kdo iznos trošarinskih predmetov prijavi po predpisih (člen 35.), pa se pri pregledu količine, prijavljene za iznos, ugotovi nad 5% primanjkljaja pri iznosu trošarinskih predmetov, ki so v primerih točk c), d) in e) člena 4. tega pravilnika prosti trošarine ali presežka pri iznosu predmetov, zavezanih trošarini;

10.) če se ugotovi pri pregledu, da se v zabojih, sodih, balah itd. dodana dvojna dna ali dvojne stranice, ali da imajo sploh tajna ali prikrita mesta, kjer je blago shranjeno, da ne bi bilo treba plačati trošarine;

11.) če se trošarinski predmeti najdejo v krogu tvornice (ne zunaj ograde) ali zunaj skladišča (kleti) ali delavnice, ne da bi bila zanje plačana trošarina.

Člen 77.

1.) Kdor je izvršil tihotapstvo trošarine, se kaznuje, razen s plačilom redne trošarine, še s plačilom desetkrat tolikega zneska, kolikor znaša trošarina za tihotapljenno blago.

2.) Razen tega se tihotapljenno blago prodaja na javni dražbi v korist državne blagajne.

3.) Ako tihotapec pri tihotapstvu trošarine stori kakršnokoli dejanje po kazenskem zakonu, kazni za to ne izključuje tihotapske kazni.

Člen 78.

Trošarinski predmeti, za katere je predpisano, da morajo imeti znake ali trakove, se smatrajo za tihotapljene, kjerkoli se zalotijo v prometu ali potrošku brez njih.

Člen 79.

1.) Ako izvrši tihotapstvo več oseb, morajo plačati redno trošarino vse solidarno; vsaka pa se obsodi posebe na kazni po členu 77. tega pravilnika. Prav tako se tudi kaznujejo soudeleženci (provzročilci, pričetniki, sokrivci, prisotniki, deležniki).

2.) Ako se trošarinski prestopki stori v času, ko je v tvornici ali na kraju tvornice poslovodja ali v njegovi odsotnosti njegov zastopnik, če lastnik sam ne vodi podjetja, se kaznuje poslovodja, oziroma njegov zastopnik, po členu 77. tega pravilnika. Lastnik je odgovoren (jamči) za plačilo kazni, na katero je obsojen njegov poslovodja ali zastopnik.

3.) Na kazni se ne obsojajo osebe pod 16 leti starosti, za plačilo redne trošarine in drugih stroškov pa so po obsodbi odgovorni zanje tisti, pod katerih neposrednim nadzorstvom so.

Člen 80.

1.) Kazen, predpisana v točki 1. člena 77. tega pravilnika, se poveča za polovico:

a) če je storilec ponavljalec. Smatra se, da je krivec ponavljalec, ako je bila zaradi prejšnjega njegovega prestopka nekoč izdana odločba in je ta postala izvršna, pa je nastopil drugi nov prestopki, še preden je od prejšnjega dejanja poteklo več nego tri leta;

b) če je tihotapsko dejanje izvršeno po solnčnem zapadu in pred solnčnim vzhodom. Solnčni vzhod in zapad se računata po državnem koledarju.

2.) Povračilo je dopustno samo pri tihotapstvu in v primerih člena 84. tega pravilnika.

Člen 81.

1.) Kdor že uporabljen trošarinski znak uporabi iznova, se kaznuje v denarju za vsak znak s 100 din. v srebru.

2.) Razen tega se smatrati vse blago za tihotapsko in dotičnik se obsodi na kazni po členu 77. tega pravilnika.

Člen 82.

Proizvajalci in prodajalci trošarinskih predmetov, ki odpro zavoj ali posodo tako, da se trošarinski znak ne pokvari, se kaznujejo v denarju s petkratnim zneskom trošarine za predmet, na katerem je ta neuničeni znak. Ta kazni se plača v srebru.

Člen 83.

1.) Proizvajalci kakor tudi prodajalci, ki začno z delom, ne da bi ga bili prijavi trošarinskemu oblastvu (člena 28. in 38.), se kaznujejo, in sicer: proizvajalci prvič s 100 din., drugič z 200 din., prodajalci pa s polovico te kazni.

2.) Te kazni se plačujejo v srebru.

3.) Razen tega se izgotovljeno blago z vsemi predmeti in pripravami za izdelovanje odvzame

in proda na javni dražbi v korist državne blagajne, čim postane dotična odločba izvršna.

Člen 84.

1.) Trošarinskim proizvajalcem, ki ne uredi in ne vzdržujejo svojih delavnic, skladišč in drugih lokalov, kakor je to predpisano v točki 1. člena 29. tega pravilnika, se odvzame pravica proizvodnje ter se z njimi postopa po členu 83. tega pravilnika.

2.) Ako lastniki tvorniških podjetij za proizvodnjo trošarinskih predmetov ne izpolnjujejo pogojev člena 47. tega pravilnika, se kaznujejo prav tako po členu 83. tega pravilnika.

3.) Te kazni se izrekajo v korist državne blagajne.

Člen 85.

1.) Oni proizvajalci trošarinskih predmetov, ki se ne ravna po predpisih točke 2. člena 29. tega pravilnika, se kaznujejo v denarju s 100 din. in ob vsaki ponovitvi s 300 dinarji v srebru v korist državne blagajne.

2.) Z isto kaznijo se kaznujejo proizvajalci, ki ne prijavijo vnovičnega pričetka svojega dela po točki 34. tega pravilnika.

Člen 86.

1.) Oni proizvajalci in prodajalci trošarinskih predmetov, ki ne izpolnjujejo dolžnosti iz točke 4. člena 29. tega pravilnika, nadalje plinarne, ki ne dovolijo pregleda svojih trgovskih in drugih knjig, kakor je to predpisano v členu 112. tega pravilnika, se kaznujejo v denarju z 200 dinarji in ob vsaki ponovitvi s 300 dinarji v srebru v korist državne blagajne.

2.) Uradniki železniške uprave, poštne postaje in parobrodskih podjetij, ki ne izpolnjujejo dolžnosti iz člena 48. tega pravilnika, se kaznujejo s 50 dinarji, ob ponovitvi pa s 100 dinarji v srebru.

Člen 87.

1.) Denarne kazni, razen onih, ki so naložene uradnikom, se izpreminjajo v kazni zapora, ako in v kolikor obsojenec v treh mesecih izza poizkušene eksekucije ne more plačati kazni. V vsakem primeru se računi deset dinarjev za en dan zapora, vsote pod desetimi dinarji pa se ne jemljejo v račun. Toda nikdar ne sme biti zapor krajši nego en dan in ne daljši nego leto dni.

2.) To kazni zapora sme obsojenec, ako ni večja nego šest mesecev, prestajati pri političnem oblasivu, sicer pa v kaznilnici.

Člen 88.

Če se storilec obsodi, se razen kazni obsodi v povračilo stroškov in plačilo takse po tarifni postavki 229. zakona o taksah.

Člen 89.

1.) Za preiskavanje in sojenje tihotapskih prestopkov, storjenih z blagom, ki se uvozi iz inozemstva, bodisi da se dogode in ugotove pri uvozu, bodisi da se razkrijejo pozneje, so pristojne carinarnice; za ostale tihotapske in vse druge prestopke so pristojne v prvi stopnji v Srbiji in Crni gori finančne uprave in davčni oddelek beograjski, v drugih pokrajinah pa finančne direkcije.

2.) Ta oblastva morajo, če se pozneje razkrije tihotapstvo z blagom, ki je bilo uvoženo iz inozemstva, prej izvršiti preiskavo in potrebna zaslišavanja ter spise poslati pristojni carinarnici, da izsledi kaznivo dejanje in presodi o njem.

3.) Finančna sodišča naj razpravljajo samo še o onih trošarinskih prestopkih, ki se jim predložijo do dne 20. septembra 1920. To velja tudi za trošarinske prestopke po specialnih zakonih.

Člen 90.

Pri preiskavanju in sojenju trošarinskih prestopkov postopajo carinarnice po predpisih carinskega zakona.

Člen 91.

Spore glede pristojnosti rešuje državni svet.

Člen 92.

Izvršne odločbe glede trošarinskih prestopkov izvršujejo ona oblastva, ki so izdala odločbo v prvi stopnji. Če pa obsojenca ni na sedežu ali v teritorialnem območju takih oblastev, se ta obračajo za izvršitev na finančna oblastva,

pristojna za kraj njegovega stalnega bivališča ali za kraj, kjer je njegova imovina, iz katere bi se ta denarna globa mogla izterjati.

Pritožbe.

Člen 93.

Zoper vse odločbe pristojnih finančnih oblastev, navedenih v členu 89. tega pravilnika, kakor tudi zoper kazensko razsodbo je dopustna pritožba.

Člen 94.

1.) Pritožbe zoper odločbe, ki so jih izdale carinarnice, se prijavljajo po predpisih carinskega zakona.

2.) Pritožbe zoper odločbe drugih finančnih oblastev se pošiljajo generalni direkciji posrednih davkov, izročajo pa se onemu oblastvu, ki je izdalo odločbo, zoper katero se prijavlja pritožba. Te pritožbe se predlagajo v desetih dneh po priobčitvi odločbe. Dan priobčitve se ne šteje v dan roka.

Pritožbe, oddane po pošti na povratni recept, se smatrajo za prejete oni dan, ko so se oddale na pošto. Ako je zadnji dan roka praznik, se vzame prvi delavnik po prazniku za dan roka. Prejete pritožbe se z vsemi spisi vred pošiljajo najpozneje v petih dneh neposredno generalni direkciji posrednih davkov.

3.) Na pritožbah zoper vse odločbe pristojnega finančnega oblastva mora biti vtisnjena taksa 2 dinarjev, na pritožbah zoper kazenske razsodbe pa taksa 3 dinarjev (tar. post. 230. zakona o taksah kraljevine Srbije).

Člen 95.

1.) Zoper odločbe finančnega ministra, oziroma generalne direkcije posrednih davkov, je dopustna pritožba na državni svet v 15 dneh od dne, ko se je prejela rešitev, zoper katero se prijavlja pritožba. Tudi te pritožbe se izročajo oblastvu, ki je izdalo prvo odločbo. Na teh pritožbah mora biti vtisnjena taksa 5 dinarjev (tarifna post. 230. zakona o taksah kraljevine Srbije).

2.) Vse drugo, kar je v členu 94. tega pravilnika povedano o načinu in izročitvi pritožbe, velja tudi tukaj.

Člen 96.

Zoper odločbe o trošarinskih kaznih za tihotapstvo se smejo pritožiti tudi ovadniki; zaradi tega se priobčujejo te odločbe tudi njim.

Člen 97.

Vse rešitve trošarinskih oblastev prve stopnje, s katerimi se prekinja kazenska preiskava ali se obdolženci oprašajo kazni za trošarinska kazniva dejanja, se pošiljajo uradoma generalni direkciji posrednih davkov; šele ko jih ta odobri, postanejo izvršne.

Člen 98.

1.) Denar, dobljen od izterjanih kazni, razen onih iz točke 1. členov 81., 82., 83., 84., 85. in 86. tega pravilnika, porazdeljuje, po odbitku stroškov za prodajo, ono izvršilno oblastvo, ki je izdalo prvo odločbo o kazni.

2.) Za denar iz prestopkov, za katere so izrekle kazni carinarnice, veljajo carinski predpisi; toda pri prestopkih, za katere so izrekle kazni finančne uprave, oziroma beograjski davčni oddelek, se porazdeli denar tako, da pripadejo: dve petini državni blagajni, ena petina ovadniku, ena petina fondu finančne straže, ena petina zvezi društva finančne straže.

3.) Kjer ni ovadnika, se ta petina odda fondu finančne straže. Državni uradniki in uslužbenci ne morejo biti ovadniki s pravico do nagrade.

Zastaranje.

Člen 99.

Nekvarno veljavnim predpisom

a) zastarajo prestopki, kvalificirani za tihotapske (težki dohodarstveni prestopki), v enem letu od izvršenega dejanja; vsi drugi prestopki (nepravilnosti), v kolikor zanje ne velja zastaranje po kazenskem zakonu, pa zastarajo čez tri mesece;

b) zastarajo izvršne odločbe o trošarinskih prestopkih čez leto dni o njih izvršnosti.

Vsako poslovanje oblastev v tem roku prekinja zastaranje.

c) Zastaranje prestopka kakor tudi izvršne odločbe ugotavlja pristojno finančno oblastvo s svojo rešitvijo, ki jo takoj pošlje generalni direkciji posrednih davkov v odobritev, da po dobljeni odobritvi postopa nadalje po veljavnih predpisih.

Obnovno sojenje.

Člen 100.

1.) Kdor je obsojen zaradi trošarinskih prestopkov, sme zahtevati obnovno sojenje, ako ima za tako zahtevo zakonite vzroke, in sicer v enem letu po izvršeni razsodbi.

2.) Obnovno sojenje se zahteva pri onem oblastvu, ki je izreklo prvo razsodbo.

3.) Obsojenec sme zahtevati obnovno sojenje: a) če more dokazati, da so listine ali dokumenti lažnivi, ali da so priče ali izvedenci krivo pričale ali oddali lažno mnenje in da se je razsodba v celoti ali deloma zaradi njih izrekla v njegovo škodo;

b) če dokaže nove dogodke ali razloge, ki so zadostni sami na sebi ali v zvezi s prej uporabljenimi, da ga popolnoma opravičijo ali da zasluži mnogo milejšo kazni nego ono, na katero je obsojen.

4.) Pristojno oblastvo, ki izda rešitev, da je dopustna obnovitev sojenja, mora pred katerikoli nadaljnjim poslom vročiti svojo rešitev generalni direkciji posrednih davkov v odobritev. Zoper rešitev pristojnega oblastva, s katero se zavrača zahteva, da bi se obnovilo sojenje, je dopustna pritožba na ministra za finance, zoper rešitev ministra za finance pa na državni svet. Rok za predložitev pritožbe je tudi tu isti, kakor ga določata člena 94. in 95. tega pravilnika.

Zaključno splošno določilo.

Člen 101.

1.) V zmislu člena 161. finančnega zakona za leto 1920./1921. veljajo za trošarinske prestopke, za katere so pristojne finančne direkcije glede postopanja pri preiskavanju, sojenju in izvrševanju sodb, sedanji „dohodarstveno“-kazenski predpisi, kolikor ni s predpisi tega pravilnika določeno kaj drugega.

2.) Finančne direkcije v Dalmaciji se morajo glede postopanja pri preiskavanju, sojenju in izvrševanju sodb za trošarinske prestopke, ki so omenjeni v tem pravilniku, ravnati po predpisih kazenskega postopanja za trošarinske „prestopke“, kolikor jim ni naročeno drugače.

B. Posebni del.

O pobiranju trošarine in trošarinski kontroli nad posameznimi trošarinskimi predmeti.

VII. Tarifa.

I. Sladkor.

Člen 102.

1.) Na sladkor, izdelan iz sladkorne pese ali iz sladkornega trsa, sirovega ali rafiniranega, razen onega sirupa, ki se ne more rabiti za človeško hrano, se pobira trošarina po 100 dinarjev v zlatu za 100 kg.

2.) Na vse vrste sladkorja, ki se morejo rabiti za slajenje namesto omenjenega sladkorja, kakor: skrobni sladkor, sladkor iz sadja, grozdja, slada ali krompirja (dekstroza, levuloza, glikoza, maltoza), se pobira trošarina po 20 dinarjev v zlatu za 100 kg.

3.) Na predmete, izdelane iz sladkorja ali s sladkorjem, kakor: bonbone, čokolade, osladkorjeno sadje, marmelado, kompote in temu podobno, razne odcedke (malinov, jagodov itd.), kondenzirano mleko, oslajeno moko (Nestlovo i. dr.), alvo, ratluk (rahatlocum) itd., sladčice (keks, biskvite, medene kolače i. dr., oblate in temu podobno) itd., ki se uvažajo iz inozemstva, se pobira trošarina, ako bi to uvoznik izrečno zahteval, po dejansko ugotovljeni količini sladkorja, ki ga imajo v sebi. V ta namen vzamejo carinarnice po en vzorec, in sicer najmanj 200 gramov, ter postopajo v zmislu člena 11. tega pravilnika. Laboratorij generalne direkcije posrednih davkov ugotovi ob stroških uvoznikovih dejansko vsebino sladkorja. V vsakem drugem primeru se pobira trošarina na predmete, izdelane iz sladkorja ali z njim in uvožene iz inozemstva, po tej-le razpredelnici:

Predmet	Podstava obračunu		Pobirati je trošarine v zlatu	
	količina		din. par	
	kg	litrov		
Vse vrste bonbonov (fondani, karamele, dražej, praline, marcipan i. t. d. kakor tudi prašek za limonado in pastile i. t. d.)	čista teža 100		35	—
Čokolada in ostali izdelki kakaoja s sladkorjem (razen čokoladnih bonbonov)	"		55	—
Južno sadje kakor tudi vse osladkorjeno sadje, korenje in rožno listje i. t. d.	"		60	—
S sladkorjem izdelane: marmelade, želeji, kompoti, kulinova mezga, žepice (žolice), paste i. t. d.	"		50	—
S sladkorjem izdelani odcedki (malinovi, jagodovi i. t. d.) kakor tudi oslajene nealkoholne pijače (limonada, mandelnovo mleko i. t. d.)	100	45	—	—
Kondenzirano mleko, oslajene moke (Nestlova i. dr.)	č. teža 100	30	—	—
Aloa, ratluk (rahatlucum) i. dr.	"	20	—	—
Sladčice (keks, biskvit in medeni kolači i. dr., oblate, torte, pastete i. t. d., pripravljene s sladkorjem)	"	20	—	—

Ako pa se taki predmeti izdelujejo v državi, se nanje ne pobira nikakršna trošarina, ker se je že pobrala na sladkor, uporabljen za njih izdelavo.

4.) Za označevanje teh trošarinskih predmetov velja, ako prihajajo iz inozemstva, predpisi točke 1. člena 20. tega pravilnika.

5.) Vsi drugi predpisi posameznih pokrajin o državni trošarini na sladkor, ki so v veljavi sedaj, veljajo do nadaljnje odredbe.

II. Kava.

Člen 103.

1.) Na kavo se pobira trošarina 100 dinarjev v zlatu za 100 kg.

2.) Ker se kava ne proizvaja v državi, velja za dokaz, da se je pri carinarnicah plačala trošarina, deklaracija in znak, omenjen v točki 1. člena 20. tega pravilnika.

III. Kavni nadomestki.

Člen 104.

1.) Na kavne nadomestke se pobira trošarina 30 dinarjev v zlatu za 100 kg.

2.) Glede označevanja kavnih nadomestkov, prihajajočih iz inozemstva, veljajo predpisi točke 1. člena 20. tega pravilnika.

3.) Domače tvornice kavnih nadomestkov morajo v prvi vrsti izpolniti pogoje člena 32. tega pravilnika.

4.) Te tvornice morajo voditi knjige, iz katerih je vsak čas točno razvidna količina nabavljene sirovine in količina dobljenih in v promet oddanih trošarinskih predmetov.

5.) Tvorica mora izdelane kavne nadomestke spraviti v skladišče, katerega vrata se zapirajo z dvema različnima ključema; enega ima tvorniški poverjenik, drugega pa trošarinski organ, ki mu je poverjeno nadziranje tvornice, tako da se skladišče ne more odpreti, ako nista navzoča oba, trošarinski organ in tvorniški poverjenik. Nadzorni trošarinski organ mora imeti ključ pri sebi in ga ne sme zaupati komu drugemu. Razen tega se dene, če je treba, na vrata plomba ali pečat po predpisih, ki sedaj veljajo o tem.

6.) Kadarkoli bi imela tvornica izdelane kavne nadomestke, ki naj se vneso v skladišče, mora nadzornemu trošarinskemu organu po obrazcu št. 7 predložiti prijavo, v katero naj vpiše, koliko je trošarinskih omotov, koliko so izdelani kavni nadomestki težki in kako so zaviti.

7.) Količino kavnih nadomestkov, prijavljeno za vnos v skladišče, kakor tudi vnos sam mora nadzorni trošarinski organ osebno nadzirati; če se kavni nadomestki vneso v skladišče ter se le-to zaklene in plombira, oziroma zapečati, mora prijavo vknjižiti v dnevnik vnosa in iznosa na levi strani.

8.) Za vsako količino kavnih nadomestkov, ki jo hoče tvornica iznesti iz skladišča, predloži (točka 3. člena 29.) prijavo po obrazcu št. 8, v katero zabeleži, koliko je trošarinskih omotov, kako so kavni nadomestki, pripravljene za iznos, zaviti in kolika je njih čista teža.

9.) Nadzorni trošarinski organ mora ukreniti takoj, kar je treba, da se količina, pripravljena za iznos, vpiše njega po predpisih opremi z znaki.

10.) Čim se izvrši označevanje, zapiše nadzorni trošarinski organ prijavo v dnevnik vnosa in iznosa, zvečer pa, ko se iznos dovrši, sešteje vso količino iznesenih kavnih nadomestkov vseh prijav, vpiše ves dnevni iznos v trošarinsko knjigo ter preračuni odpadajoči znesek trošarine in obremeni zanj tvornico.

11.) Tako se ugotavlja količina kavnih nadomestkov, ki mora biti v skladišču, ne le po skupni teži, ampak tudi po tem, kako so zaviti. Trošarinski organ občasno nadzira to stanje skladišča ter ga primerja s trošarinskimi knjigami; ako zasledi nepravilnosti, mora zaradi potrebne preiskave obvestiti davčni oddelek beograjski, oziroma finančno upravo ali direkcijo.

12.) Iznosu kavnih nadomestkov iz tvornice mora nadzorni trošarinski organ vedno osebno prisostvovati. Če pri tovorjenju približno pregleda vse tovorke, pripravljene za iznos, in ko se uveri, da so znaki v redu, dovoli, da se smejo kavni nadomestki iznesti iz tvornice.

13.) Ako se iznese količina kavnih nadomestkov po členu 4. tega pravilnika trošarine prosto, vknjiži pristojni trošarinski organ tudi ta iznos v dnevnik vnosa in iznosa ter naznači v za to določeni rubriki datum in število spisa, tvornice pa za te kavne nadomestke ne obremeni s trošarino. Ti kavni nadomestki se označujejo z obrazcem št. 6 po členu 71. tega pravilnika.

14.) Kadar se količina kavnih nadomestkov prijavi za iznos iz države, se postopa tako, kakor je predpisano v členih 70. in 71. tega pravilnika. Tudi ta količina se razvede v dnevniku vnosa in iznosa, tvornica pa se ne obremeni s trošarino, ampak samo naznačiti je treba, da je to blago za iznos iz države, in vpiše se številka in datum sprevočnice. Prav isto se naznači koncem dne v trošarinski knjigi ob vknjiževanju.

15.) Koncem meseca se trošarinska knjiga primerja s tvorniškimi; če je kaj razlike, se poišče in popravi pogršek, ali, če je treba, se obvesti davčni oddelek beograjski, oziroma finančna direkcija ali uprava, zaradi preiskave in nadaljnje poslovanja.

16.) Trošarino pobira pristojna finančna uprava, oziroma davčni uradi, na vso količino, izneseno iz skladišča. Nadzorni trošarinski organ koncem vsakega meseca obvesti z dopisom pristojno oblastvo o višini trošarine, za katero se je ta mesec zadolžila tvornica.

17.) Na to obvestilo pozove imenovano oblastvo zastopnika tvornice in izterja od njega dolžno trošarino, mu izda priznanico, vpiše izterjano vso, to, in sicer v Srbiji in Črni gori v „dnevnik plačane trošarine“, v drugih pokrajinah pa poleg dnevnika za trošarino v poseben pomožni dnevnik ter obvesti z dopisom nadzornega trošarinskega organa, koliko se je v celoti pobralo trošarine. Nadzorni trošarinski organ vpiše to vsoto v trošarinsko knjigo, in sicer v rubriko „pobrana trošarina“, ter dostavi vpisu številko dopisa, s katerim je bil obveščen o tem plačilu.

18.) Potem zaključi trošarinsko knjigo in na istem listu sestavi mesečni iznos: koliko se je kavnih nadomestkov v teku meseca vneslo v tvornično skladišče; koliko od tega se je zaradi prodaje v državi izneslo iz tvornice; koliko se je za to količino pobralo trošarine; koliko se je izvozilo iz države; koliko je blaga oproščeno trošarine in koliko je kavnih nadomestkov ostalo v skladišču za prihodnji mesec.

19.) Ta preostanek neiznesenih kavnih nadomestkov iz tvorničnega skladišča se prenese v trošarinsko knjigo za prihodnji mesec.

20.) Pri zaključku knjige se podpišeta in potrdita nje pravilnost: upravnik tvornice in nadzorni trošarinski organ.

21.) Nadzirati sme tvornico le trošarinski uradnik, oziroma finančni organ s činom, prihod v tvornico, oziroma izhod iz nje, pa organ trošarinske straže brez čina, oziroma trošarinski stražniki.

22.) Ker tvornica trošarino na trošarinske predmete, ki jih je v teku enega meseca iznesla iz tvornice, plača šele po mesečnem obračunu, mora za to enomesečno vsoto trošarine podati jamstvo v državnih, oziroma po državi garantiranih vrednostnih papirjih ali jamstvo denarnega zavoda, kakor je to predpisano v točki 2. pod c) člena 52. tega pravilnika. Ako pa lastnik tvornice ne poda potrebnega jamstva, je treba postopati

v zmislu prvega odstavka člena 35. tega pravilnika.

23.) Drobilci kave in drugi, ki izdelujejo kavne nadomestke: praženi in zmleti ječmen, želod, cizaro, smokve, cikorijo i. dr., plačujejo na te proizvode po točki 3. „Tarife A“ prav tako 30 dinarjev v zlatu za vsakih 100 kg. Toda če bi katerega izmed teh ali podobnih kavnih nadomestkov mešali v čisto stolčeno ali zmleto kavo, plačajo to trošarino na polovično količino te zmesi, t. j. po 15 dinarjev v zlatu za vsakih 100 kg.

24.) Glede kontrole teh malih proizvajalcev veljajo predpisi členov 120. in 121. tega pravilnika.

25.) Ako bi se namesto cikorije v trdem stanju uvažal iz inozemstva ali proizvajal v državi inulin ali kakršenkoli drugi podoben izvleček (ekstrakt), se odredi naknadno ustrezna (ekvivalentna) postavka trošarine.

IV. Riž.

Člen 105.

1.) Na riž se pobira trošarina 20 dinarjev v zlatu za 100 kg.

2.) Glede označevanja riža, ki prihaja iz inozemstva, veljajo predpisi točke 1. člena 20. tega pravilnika; glede riža, ki se prideluje v državi, pa se predpisuje to-le:

3.) Kdor poseje riž, mora predložiti prijavo o velikosti posejanega prostora, in sicer: v Srbiji in Črni gori pristojni finančni upravi, v drugih pokrajinah pa pristojnemu oddelku finančne straže.

4.) Istotako mora proizvajalec riža takoj po žetvi prijaviti istemu trošarinskemu oblastvu, koliko je pridelal riža, kakor tudi število članov svoje zadruge. Ta trošarinska oblastva zabeležijo v posebno knjigo imena teh proizvajalcev, njih bivališče, velikost posejanega prostora in kraj, kjer je pridelano količino riža in število združenih članov; o priliki druge službe se uverijo o pravilnosti prijavljenih podatkov. Prijave proizvajalcev mora overiti v Srbiji in Črni gori pristojno občinsko sodišče, v drugih pokrajinah pa občinska uprava in, kjer te ni, knez (mukhtar).

5.) Ako proizvajalec od ugotovljene količine kaj porabi v svoji hiši, za to količino ne plača trošarine. Ako pa od svojega pridelka kaj proda, mora to takoj javiti pristojnemu trošarinskemu oblastvu, da se od kupca izterja trošarina.

6.) Trošarinsko oblastvo izda proizvajalcu o tej prijavi reverz, ki ga mora hraniti, dokler ne razproda, oziroma ne porabi, vsega letnega pridelka.

7.) Kupec mora prav tako takoj prijaviti kupljeno količino, za katero finančna uprava, oziroma davčni urad, izterja trošarino in izda priznanico.

8.) Proizvajalec in kupec, ki ne bi predložila te prijave, se smatrata za tihotapca ter se kaznujeta po členu 77. tega pravilnika.

9.) Ako bi proizvajalec prinesel riž na trg, mora, preden pride riž na prodajo, vzeti: v Srbiji in Črni gori od svojega občinskega sodišča, v drugih pokrajinah pa od občinske uprave in, kjer te ni, od kneza (muktarja) spremnico po obrazcu št. 9, ki mora navajati:

- a) krstno in rodbinsko ime proizvajalčeve;
- b) količino riža, ki ga odpelje na prodaj; in
- c) da trošarina na ta riž ni plačana, ampak da jo mora plačati kupec. Te spremnice se izdajajo brez takse.

10.) Proizvajalci, ki bi pripeljali riž brez spremnice, se smatrajo za tihotapce; z njimi se postopa po členu 77. tega pravilnika.

11.) Da so proizvajalci obveščeni o teh svojih dolžnostih, jih morajo občinska sodišča ali občinske uprave ali knezi naznaniti svojim občanom. Trošarinska oblastva morajo gledati na to, da dotična občinska oblastva to oznanilo izvrše pravočasno.

12.) Trošarinsko oblastvo mora zaradi prodaje paziti na proizvajalca riža in na njegov dovoz na prodajo ter se uverjati, ali ima lastnik riža pravilno spremnico občinskega sodišča (občinske uprave, kneza). Trošarinskemu oblastvu, v katerega območju je bil pridelan ta riž, služijo pri kontroli tudi podatki iz prijave o pridelovanju riža, o razmerah proizvajalčevih in o vrsti riža.

13.) Proizvajalci, ki bi prijavili manjšo količino požetega riža, se kaznujejo po členu 77. tega pravilnika.

14.) Kdor kupi riž, ki ga je proizvajalec pripeljal na trg, mora istega dne, ko riž kupi, ob-

vestiti trošarinsko oblastvo zaradi plačila trošarine; če tega ne stori, se smatra tudi on za tiho-tapea ter se kaznuje po členu 77. tega pravilnika.

15.) Trošarinsko oblastvo mora ugotoviti količino kupljenega riža in izterjati trošarino, izdati kupcu priznanico ter označiti na spremnici, da je trošarina pobrana in priznanica izdana; proizvajalcu pa mora izdati reverz o prijavi in plačani trošarini, potrditi to s podpisom in pečatom ter spremnico vrniti po pošti priporočeno pristojnemu nadzornemu trošarinskemu oblastvu.

V. Olje, ki se rabi ali se more rabiti za jedilo, kakor: oljickovo, laneno, bombažovo, sezamovo i. dr.

Člen 106.

1.) Na olje se pobira trošarina 20 dinarjev v zlatu za 100 litrov.

2.) Glede oznakovanja olja, ki prihaja iz inozemstva, veljajo predpisi točke 1. člena 20. tega pravilnika; glede olja, ki se proizvaja v državi, pa se predpisuje to-le:

3.) Da se pravilno izvršuje kontrola in pobiranje trošarine na olje, mora tvorničar tvornico urediti tako, kakor je predpisano v členu 32. tega pravilnika, da se olje ne more iznašati iz tvornice brez vednosti trošarinskega oblastva. Zlasti je brezpogojno treba, da ima tvorničar tvornično skladišče, kamor spravljata izdelano blago, kakor je to določeno v členu 33. tega pravilnika.

4.) Ako hoče tvorničar izdelano olje natočiti v sode, pozove v Srbiji in Črni gori trošarinskega kontrolorja, v drugih pokrajinah pa nadzornega finančnega organa — ako ta ni stalno odrejen na službo pri tvornici — ki premeri sode in ki se mu predlože prijave za vnos olja v tvornično skladišče.

5.) Sodi morajo biti litrovani. Ob vnosu olja v skladišče mora tvorničar predložiti prijavo po obrazcu št. 10 o količini olja, namenjenega za vnos v skladišče. To se po vnosu zaklene; kontrolor (nadzorni organ) pa vpiše prijavljeno tekočino v dnevnik vnosa in iznosa.

6.) Kadar se olje iznese iz tvorničnega skladišča, da se da v promet, predloži tvorničar, ko je postopal po prvem odstavku člena 35. tega pravilnika, drugo prijavo (točka 3. člena 29.) po obrazcu št. 11, v kateri označi število sodov in njih prostornino. Nato kontrolor (nadzorni organ) opremi sode z znaki, dovoli transport iz tvornice ter vpiše v dnevnik količino iznesenega olja in vsoto plačane trošarine.

7.) Ako tvornici za olje ni dodeljen stalni kontrolor (nadzorni organ), ki bi uradoval, kakor je predpisano za tvornice, ampak kontrolor (nadzorni organ), ki občasno nadzira več delavnic, mora le-ta vsak dan, ob različnem času, obhodi tvornico ter paziti, da se olje, ki se izdeluje, pred vnosom v skladišče ne iznese iz tvornice brez vednosti trošarinskega oblastva; ako bi ugotovil tiho-tapljanje, mora obvestiti davčni oddelek beograjski, oziroma finančno upravo ali direkcijo, da uvede kazensko preiskavo.

8.) Koncem vsakega meseca sešteje trošarinsko knjigo ter primerja količino iznesenega olja z vsoto pobrane trošarine in s knjigo proizvajalčev; ako se knjige ne skladajo, pošlje pomoto, jo popravi in nato podpiše knjigo trošarinski kontrolor (nadzorni organ) s proizvajalcem vred, v Srbiji in Črni gori pa tudi upravnik finančne uprave, oziroma davčnega oddelka beograjskega.

9.) Ako se ob ugotavljanju dejanske količine izgotovljenih predmetov po točki 4. člena 33. tega pravilnika dožene primanjkljaj, se pobere državna trošarina samo na ono količino tega primanjkljaja, ki preseže (0.5 %) polovico odstotka (kar se priznava kot usušek) one količine, ki jo izkazujejo knjige trošarinskega organa. Na primer: I. Po zaključku knjig bi moralo biti v skladišču 250 hl olja. S pregledom skladišča pa se je ugotovilo, da je v njem le 249 hl olja. Torej znaša primanjkljaj 1 hl in ta ne preseže dovoljenega polodstotnega usuška, ki znaša v tem primeru 1.25 hl. — II. primer: Po zaključku knjig bi moralo biti v skladišču 250 hl olja. S pregledom skladišča pa se je ugotovilo, da je v njem le 245 hl. Torej znaša primanjkljaj 5 hl, in ta preseže dovoljeni polodstotni usušek, ki znaša v tem primeru 1.25 hl, za 3.75 hl. Za 1.25 hl bi se ne pobralo nič, za 3.75 hl pa se pobere pripadajoča državna trošarina. Tudi količina usuška se vpiše v dnevnik vnosa in iznosa na strani iznosa, le da se v stolpcu „oproščeno“ postavi „usušek“.

10.) Proizvajalci, ki izdelujejo olje iz svojih pridelkov, morajo količino izcejenega olja prijaviti pristojni finančni upravi, oziroma pristojnemu oddelku finančne straže, da le-ta o tej količini vodi evidenco.

11.) Predpisi točk 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14. in 15. člena 105. tega pravilnika veljajo tudi za olje.

VI. Pivo.

Člen 107.

1.) Na pivo se pobira trošarina 2 dinarjev v zlatu za hektolitrsko stopnjo izvlečka neprevrelega piva (pivne začimbe, pivnega mošta).

2.) Prvotna ekstraktna vsebina neprevrelega piva (začimbe, mošta), iz katerega se naredi pivo, ki se iznese iz pivovarne, pa ne sme znašati pod 8 sladomerskih (saharometskih) stopenj. Kdor postopa drugače, se kaznuje za vsak izneseni hektoliter piva z 20 dinarji v zlatu.

3.) V Srbiji in Črni gori se pobira, dokler ne bo mogoče nabaviti potrebnih kontrolnomernih priprav (aparatur), oziroma ustanavljati hektolitrskih stopenj izvlečka na hladilniku, trošarina na pivo 20 dinarjev v zlatu za vsak hektoliter, ne glede na stopnjo izvlečka in brez 2 % nega popusta.

4.) Na pivo, uvoženo iz inozemstva v kakršnokoli krajino naše kraljevine, se pobira državna trošarina po točki 1. tega člena, t. j. na vsako hektolitrsko stopnjo izvlečka po 2 dinarja v zlatu. Količina uvoženega piva v litrih se ugotovi, če je pivo v sodih: a) po označeni prostornini sode, ali b) po podatkih originalne fakture, če se ne dvomi o njeni pravilnosti, ali c) če se ugotovi nečista teža sode in pri sodu pod 80 kg nečiste teže odbije 38 %, pri sodu nad 80 kg nečiste teže pa 33 %. Rezultat kaže količino v litrih. Ako je pivo v steklenicah, se ugotovi količina piva v litrih tako, da se izmeri ena steklenica (na katere izbor uvoznik nima vpliva) in se ta mera pomnoži z vsem številom steklenic. Za prvotno ekstraktno vsebino neprevrelega piva (pivne začimbe, pivnega mošta), iz katerega izhaja uvoženo pivo, se sme vzeti: I. pri pivu v sodih 14 sah. stopenj; II. pri pivu v steklenicah 16 sah. stopenj. Ako pa uvoznik zahteva, da je ugotoviti dejansko ekstraktno vsebino neprevrelega piva (pivne začimbe, pivnega mošta), iz katerega izhaja uvoženo pivo, se vzame pokušnja ter se pošlje kemijskemu laboratoriju generalne direkcije posrednih davkov na preizkušnjo; dokler ne dospe analiza iz laboratorija, se pobira trošarina po predpisih pod I. in II. iz prejšnjega stavka. Stroške za poslatev pokušenj in analize trpi uvoznik.

5.) V pivovarnah, v katerih so sedaj kontrolnomerski aparati, se pobira državna trošarina na podstavi teh aparatov, v onih pa, v katerih se pobira sedaj po hladilniku, se trošarina začasno tudi odslej pobiraj po ugotovljenih hektolitrskih stopnjah izvlečka na hladilniku.

6.) Minister za finance poskrbi za to, da čim prej nabavi kontrolnomerne aparate za vse pivovarne, ki jih nimajo. Med tem naj se v pivovarnah, ki nimajo kontrolnomernih aparatov, ugotavlja količina neprevrelega piva (pivne začimbe, pivnega mošta) z mersko palico (hamovko), in sicer v kotlih za vršenje neprevrelega piva (pivnega mošta). Kolikor pa tudi to ne bi bilo mogoče, naj se ugotavlja hektolitrske stopnje izvlečka na hladilniku.

7.) Dokler se ne uredi ugotavljanje količine neprevrelega piva (pivne začimbe) s palico, oziroma na hladilniku, oziroma dokler se ne dobe kontrolnomerni aparati, se bo pobirala trošarina na pivo v Srbiji in Črni gori po točki 1. tega člena po hektolitrskih stopnjah izvlečka. Do tedaj ostanejo dotični predpisi zakona in pravilnika o državni trošarini na pivo v Srbiji še nadalje v veljavi ter se razširjajo tudi na Črno goro. Med tem časom veljajo tudi predpisi o uporabi trošarinskih znamk, samo da se te ne prodajajo več v srebru, ampak v zlatu bre popusta 2 %.

8.) Trošarina na pivo se pobira — za sedaj — le v pokrajinah izvan Srbije in Črne gore na celokupno proizvedeno količino hektolitrskih stopenj izvlečka, ne glede na to, koliko piva se proizvaja v posameznih tvornicah; zato se ukinjajo določila posameznih zakonov o trošarini na pivo, po katerih pivovarne do določene količine proizvodnje plačujejo manjšo trošarino.

9.) Trošarina na pivo se ne sme kreditirati.

10.) Druga določila posameznih pokrajinskih zakonov o trošarini na pivo ostanejo v veljavi tudi nadalje do drugačne odredbe.

VII. Fina vina.

Člen 108.

1.) Na fina vina se pobira trošarina po 300 dinarjev v zlatu za vsakih 100 litrov.

2.) Za fino vino se umevajo: šampanjec, malaga, pelinkovec (vermut), sherry, ciprcan, kseres, malvazija, moškat, kapsko, portsko, madejra, marzala in druga podobna vina, ne glede na vsebino alkohola in sladkornega izvlečka. Za šampanjec pa se smatrajo tudi vse one tekočine, ki imajo v sebi vino ali sadno vino, ki imajo nad eno stopnjo alkohola in ki se pri odpiranju enako penijo. Razen teh vin se smatrajo za fina vina vsa druga vina, ki imajo 16 % ali več alkohola ali 5 % ali več sladkornega izvlečka, ne glede na ime, ceno in izvor. Toda vina, ki imajo nad 22.5 % alkohola, se smatrajo že za špirit; od njih se plačuje trošarina 10 dinarjev v zlatu za hektolitrsko stopnjo. Vina, ki imajo običajno nad 22.5 % alkohola, so ta-le medicinska vina: aromatično Blellovo pepsinsko vino, Boudaultovo pepsinsko vino, Burkovo kinovo vino, železnato kinovo vino, kinovo pepsinsko vino, kinovo kakao vino, Chapoteautovo pepsinsko vino, kina-Laroche in Bainovo Coca ferugineux et Quinquina.

3.) Proizvajalci vina morajo prijaviti proizvodnjo in količino finih vin kakor tudi vsako manipulacijo z njimi, ako se s tem količina izpremeni, pristojni finančni upravi, davčnemu oddelku beograjskemu, oziroma oddelku finančne straže, ter voditi knjige, omenjene v členih 29. in 37. tega pravilnika. Na vsaki posodi, v kateri se daje fino vino v promet, mora biti dobro pritrjena firma proizvajalčeva.

4.) Za dokaz, da je trošarina plačana, velja znak, omenjen v členu 20. tega pravilnika.

5.) Ako se dvomi, ali spada vino (zlasti vino v steklenicah) med fina vina, je treba vzeti pokušnjo in postopati po členu 11. tega pravilnika.

VIII. Liker, konjak, esence za pijače in rum.

Člen 109.

1.) Na likerje, konjak in esence za pijače se plačuje po 400 dinarjev v zlatu, na rum pa po 300 dinarjev v zlatu za sto litrov.

2.) Na te predmete, če so izdelani v državi, se pobirata gorenji stopnji trošarine, ne glede na to, iz kakšne sirovine so izdelani in kakšno davščino so plačali na to sirovino. Na te predmete, če se uvažajo iz inozemstva, pa se plačuje še trošarina na alkohol (št. 15 „Tarife A“), ki ga imajo v sebi.

3.) Da je na te predmete pri carinarnicah plačana trošarina, za to velja predpis točke 1. člena 20. tega pravilnika. Glede trošarinske kontrole teh predmetov, ako se proizvajajo v državi, veljajo tudi tukaj dotični predpisi iz točk 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 9. člena 106. tega pravilnika. Za usušek pa se priznava pri teh tekočinah 1 %.

4.) Trošarinski organi morajo posebno paziti na to, kako se vodijo knjige.

5.) Proizvajalci morajo trošarinskim organom, ki jih določi trošarinsko oblastvo, tudi dovoljevati pregled svojih trgovskih in drugih knjig.

6.) Določila črnogorskega zakona o davku na alkoholne pijače, s katerimi se prepoveduje uvoz esenc in izvlečkov za napravlanje pijač, ne veljajo, ker nasprotujejo predpisom finančnega zakona.

7.) Esence za napravlanje limonade in podobnih brezalkoholnih pijač ne plačujejo trošarine. Ako bi se pa iz njih napravljale pijače iz št. 18 b) „Tarife A“, so te pijače zavezane plačilu trošarine po členu 118. tega pravilnika.

IX. Sveče.

Člen 110.

1.) Sveče, razen lojenih in voščenih, plačujejo 20 dinarjev v zlatu za vsakih 100 kg.

2.) Glede oznakovanja sveč, ki prihajajo iz inozemstva, veljajo predpisi točke 1. člena 20., a glede sveč, ki se tvorniško proizvajajo v državi, veljajo tudi tu dotični predpisi kakor za druge tvornice.

3.) Pri malih proizvajalcih, kakor n. pr. pri voskarjih i. dr., ki izdelujejo sveče iz cerezina, stearina, parafina i. dr., se trošarina zaradi lažje kontrole pobira na sirovine po odbitku 10 %, odpadajoča na ubitek in gubitek pri izdelovanju sveč, torej po 18 din. v zlatu na vsakih 100 kg. V ta namen morajo ti proizvajalci napraviti pisмено prijavo pri pristojnem nadzornem trošarinskem oblastvu ter pri pristojni državni blagajni položiti na priznanico odpadajočo trošarino glede vsake količine sirovin za izdelovanje sveč, se preden jih vzamejo z železniške, oziroma parobrodne postaje. Ako pa pošiljka ne dospe po železnici, oziroma z ladjo, se mora izvršiti prijava in plačilo, še preden se pretovori blago v delavnico ali skladišče. Ako proizvajalci tega ne store, se kaznujejo kot tihotapci po členu 77. tega pravilnika. Točka 4. člena 117. tega pravilnika velja tudi tukaj. Istotako morajo vsi oni, ki voskarjem in drugim proizvajalcem sveč prodajo izvestno količino sirovin za izdelovanje sveč, to prodajo naznaniti svojemu trošarinskemu oblastvu in navesti, kako je kupcu ime, odkod je in koliko sirovin so mu prodali. Ako tega ne store, se kaznujejo po členu 77. tega pravilnika.

4.) Ko trošarinsko oblastvo, ki je pristojno za prodajalca, prejme to prijavo, jo mora poslati nadzornemu trošarinskemu oblastvu, v katerega območju biva kupec.

5.) Istotako morajo železniške uprave, poštne postaje in parobrodna podjetja vsako pošiljko cerezina, stearina, parafina in podobnih sirovin za izdelovanje sveč, ki bi jo morali izročiti proizvajalcem sveč, pred izročitvijo naznaniti pristojnemu trošarinskemu oblastvu ter navesti ime proizvajalčeve in količino, da se tako more kontrolirati, ali proizvajalci sveč izpolnjujejo svoje dolžnosti. Uradniki omenjenih podjetij, ki bi tega ne storili, se kaznujejo prvič z 20 dinarji, vselej pozneje pa s 50 dinarji v srebru.

X. Električna razsvetljava.

Člen 111.

1.) Na električno razsvetljava se pobira trošarina, in sicer:

a) od žarnic po njih jakosti, t. j. po številu normalnih sveč, in
b) od obločnic mesečno po 10 dinarjev v zlatu, ne glede na to, koliko časa so bile dotični mesec v rabi.

2.) Žarnice do 32 normalnih sveč plačajo enkrat za vselej 5 dinarjev v zlatu, žarnice nad 32 normalnih sveč pa prav tako enkrat za vselej 0-30 dinarjev v zlatu za vsako normalno svečo. N. pr. ako je žarnica močna 50 sveč, plača $50 \times 0-30 = 15$ dinarjev v zlatu itd. Material, iz katerega je napravljena žarnična nit, ne vpliva na višino trošarine.

3.) V krajih, kjer je proizvodnja električnega toka za mestno razsvetljava v rokah občine, plačuje ta polovico določene postavke, toda samo, če nabavlja žarnice neposredno občina sama iz inozemstva ali od domačih tvornic, in sicer le za potrebe mestne razsvetljave. Teh žarnic ne sme občina nikomur prodajati; če jih prodaja, se kaznuje uslužbenec, ki je prodajo izvršil, po točki 6. člena 76. in po členu 77. tega pravilnika. Za to kazni odgovarja (jamči) vselej občina.

4.) Glede plačevanja trošarine za žarnice na carinarnicah velja predpis točke 1. člena 20. tega pravilnika.

5.) Ako bi se v državi ustanovila tvornica za izdelovanje žarnic, bo moral proizvajalec urediti tvornico tako, kakor je to s tem pravilnikom predpisano za druge tvornice.

6.) Žarnica se označuje na zavoju z dvema trošarinskima trakovima na obeh straneh tako, da se ne more vzeti iz zavoja, dokler se ne pretrga trošarinski trak.

7.) Vsakdo, ki želi rabiti obločnico, mora to 48 ur pred uporabo pisмено prijaviti pristojnemu trošarinskemu oblastvu in pri pristojni državni blagajni (finančne uprave, davčnega oddelka, oziroma davčnega urada) položiti na priznanico 10 dinarjev v zlatu za vsako obločnico. Ta znesek je treba tudi za vsak nadaljnji mesec položiti 48 ur pred začetkom dotičnega meseca. Kdor tega ne stori, se kaznuje kot tihotapec po členu 77. tega pravilnika.

8.) Priznanice je treba hraniti ter jih na zahtevo pokazati trošarinski kontroli. Trošarinsko oblastvo vodi o obločnicah in o plačani trošarini posebno razvidnico o plačevanju trošarine.

XI. Svetilni plin.

Člen 112.

1.) Na svetilni plin se pobira državna trošarina 0-20 dinarja v zlatu za vsak kubični meter, ne glede na to, iz česa in odkod se dobiva. Na plin, ki je namenjen za gorivo ali za pogon motorja, pa prehaja skozi isti plinomer (konter), se prav tako plačuje trošarina.

2.) V krajih, kjer je proizvodnja plina za mestno razsvetljava v rokah občine, plačuje ta polovico te postavke, toda samo za mestno razsvetljava.

3.) Plinarne morajo do konca onega meseca, ki pride za mesecem, v katerem se je izvršil obračun s potrošniki plina, predložiti, in sicer v Srbiji in Črni gori pristojni finančni upravi, oziroma davčnemu oddelku beograjskemu, v drugih pokrajinah pa pristojni okrajni upravi finančne straže dva seznamka (izkaza) vseh potrošnikov. En seznamek mora obsežati vse trošarini zavezane, drugi pa trošarini nezavezane potrošnike. V vsakem seznamku je treba navesti tudi ime, priimek, posel in stanovišče vsakega potrošnika in količino uporabljenega plina. V seznamku potrošnikov, zvezanih trošarini, mora biti razen tega potrjeno po pristojni državni blagajni (finančni upravi, davčnem oblastvu), da se je za vso količino uporabljenega plina plačala pripadajoča trošarina. Občine morajo v primeru točke 2. tega člena tudi še posebe predložiti poročilo o potrošku plina za mestno razsvetljava. Ako plinarne ne postopajo po predpisu te točke, se kaznujejo kot tihotapci po členu 77. tega pravilnika.

4.) Trošarinski organ, oziroma okrajni upravitelj finančne straže primerja seznamke (izkaze) s knjigami plinarne, ki mora dovoliti njih pregled, ter odredi, da se knjige poizkusoma primerjajo z računi, ki so jih potrošniki plina dobili od plinarne. Potrošniki plina morajo v ta namen račune hraniti tri mesece ter jih vedno na zahtevo pokazati trošarinski kontroli. Ako tega ne store, se kaznujejo prvič z 20 dinarji, vselej pozneje pa s 50 dinarji v srebru.

XII. Kalcijev karbid.

Člen 113.

1.) Kalcijev karbid plačuje trošarino 30 dinarjev v zlatu za vsakih 100 kg.

2.) Glede označevanja kalcijevega karbida, ki prihaja iz inozemstva, veljajo predpisi točke 1. člena 20. tega pravilnika; glede karbida pa, ki se proizvaja v državi, veljajo tudi tukaj dotični predpisi kakor za druge tvornice.

XIII. Kresila.

Člen 114.

1.) Na žepna kresila, ki niso težja od 25 g, se pobira trošarina po 1 dinar v zlatu, na žepna kresila pa, ki so težja od 25 g, po 2 dinarja v zlatu. Namizna in stenska kresila plačujejo po 6 dinarjev v zlatu. Preprosta ognjila in kremen niso zavezana plačilu trošarine.

2.) Da se je na kresila plačala trošarina na carinarnici, za to velja deklaracija in znak (trošarinska punca), ki ju omenja splošni del tega pravilnika. Pri žepnih kresilih, katerih teža ne presega 25 g, služi za označevanje znak CXC.¹ (SHS), pri žepnih kresilih, katerih teža presega 25 g, znak C.X.C.² pri namiznih in stenskih kresilih pa C.X.C.³; ta znak se udari s posebnim žigom (punco). Znak se sme tudi izpremeniti po odločbi ministrstva za finance.

3.) Ako bi se ustanovila v državi tvornica za izdelovanje kresil, bo moral proizvajalec urediti tvornico tako, kakor je to predpisano v tem pravilniku za druge tvornice. Za trošarinski znak bi tedaj služila trošarinska punca.

XIV. Alkohol.

Člen 115.

1.) Na alkohol (špirit) in vse špirituoze tekočine se pobira trošarina 10 dinarjev v zlatu za vsako hektolitrsko stopnjo.

2.) Na predmete, izdelane iz alkohola ali z alkoholom, kakor na parfumerijske in kozmetične preparate, aromatične esence, zdravilne preparate, etilov (žveplov) eter itd., ki se uvažajo iz ino-

zemsiva — in za katere se, ako se proizvajajo v državi, ne oddaja alkohol brez plačila državne trošarine — se pobira trošarina po dejansko dognani jakosti, ako bi to uvoznik izrečno zahteval. V ta namen vzame carinarnica po en vzorec, in sicer najmanj po 200 gramov, ter postopa v zmislu člena 11. tega pravilnika. Kemijski laboratorij generalne direkcije posrednih davkov ugotovi ob troških uvoznikovih količinah alkohola, ki se je porabil za izdelavo predmeta. — V vsakem drugem primeru se plačuje trošarina na predmete, izdelane iz alkohola ali z alkoholom in uvožene iz inozemstva, po tej-le razpredelnici:

Predmet	Podstava obračunu	Pobirati je trošarino v zlatu	
		din.	par
Parfumi in kozmetični predmeti, izdelani iz alkohola	1001	500	—
Aromatične esence, izdelane z alkoholom	"	400	—
Zdravilni preparati, ki nimajo v sebi 15 % alkohola	"	145	—
Etilov (žveplov) eter	"	1570	—

Zdravilni preparati, ki imajo v sebi nad 15 % alkohola, plačujejo 10 dinarjev v zlatu za vsako hektolitrsko stopnjo. Taki so n. pr.: mravljinčji, kafri, gorčični, hrenov in nearomatični milni špirit, karmelitski in melisni špirit, Romershausnova esenca (očesna esenca); Kiesowova augsburška življenska esenca; dalje alatri cordial, bioferin, bioforin, bromidia, Beringerjev kronski špirit, hidrops-esenca itd. Jakost alkohola in špirituoznih tekočin, ki niso oslajene in ki se uvažajo iz inozemstva v sodih ali v drugih večjih posodah, se ugotavlja z alkoholometrom, predpisanim za trošarinsko kontrolo. Če so pa špirituoze količine vendarle oslajene, oziroma če se njih jakost ne more ugotoviti z alkoholometrom ali če se uvažajo v steklenicah ali podobnih manjših posodah, se jemljejo, kolikor ni opravičen dvom, da je jakost večja, za te špirituoze tekočine nastopne jakosti:

a) za melisni alkohol	90 stopenj,
b) za francosko žganje	80 "
c) za rum	75 "
č) za arak	65 "
d) za viski, absint, konjak	60 "
e) za češnjavec	55 "
f) za liker, druge oslajene špirituoze tekočine, zdravilne preparate, ki imajo nad 15 % alkohola	50 "
g) za medicinska vina, ki imajo nad 22-5 % alkohola	25 "

Vendar se sme, če uvoznik to izrečno zahteva, ob njegovih stroških ugotoviti dejanska jakost ali pri najbližjem upravitelju okrajne finančne straže (za carinarnice na mejah novih pokrajin) ali v kemijskem laboratoriju generalne direkcije posrednih davkov (za carinarnice na mejah Srbije in Črne gore).

3.) Kontrolna pristojbina za denaturiranje špirta znaša 0-05 din. v srebru (za hektolitrsko stopnjo alkohola).

4.) Ukinjajo se vsi pogoji, ob katerih se je priznaval značaj kmetijske špiritne tvornice, in prav tako se ukinjajo proizvodne nagrade (bonifikacije). Za kmetijsko špiritno tvornico je smatrati odslej ono špiritno tvornico:

- katere lastnik je resnično poljedelec in ki uporablja za izdelovanje špirta proizvode lastnega zemljišča; pri združnih kmetijskih tvornicah morata dve tretjini zadrugarjev imeti lastna zemljišča;
- ako produkcija v letni proizvodni kampanji ne presega 2000 hl;
- ako predeluje take sirovine, od katerih se dobiva prekuhana drozga, sposobna za živinsko hrano, in
- ako dobljene prekuhane drozge ne izvažajo (v kakršnikoli obliki) v inozemstvo, je ne uničuje, ne sežiga, ne zametuje, nego porablja za hrano živine, dočim gnoj, dobljen od te živine, ukorišča za izboljšavo zemljišča v mejah krajevine.

Ker smejo samo ob teh pogojih poslovati kmetijske tvornice, mora lastnik vsako leto, mesec dni pred početkom proizvodne kampanje, t. j. dne 1. septembra, zahtevati od davčnega oddelka beograjskega ali pristojne finančne uprave, oziroma direkcije, da se ugotovi na licu mesta, ali so tudi še za nadalje dani pogoji pod a) do č) te točke. Ako so ti pogoji dani tudi še za nadalje, se mora izdati tvornici o tem potrdilo najkasneje v mesecu dni; sicer sme tvornica tudi brez potrdila nada-

¹ Označene tri začetnice brez oboda.

² Označene tri začetnice z ovalnim obodom.

³ Označene tri začetnice s štirioglatim obodom.

ljevati delo na odgovornost dotičnega uradnika. Dokler tvornica ne zahteva tega pregleda, ne sme nadaljevati dela. Ako pa katerega izmed pogojev pod a) do č) ni več, izgubi tvornica pravico do nadaljnjega obratovanja. — Vsaka druga špirtna tvornica se smatra za industrijsko špirtno tvornico, ki plačuje poleg redne državne trošarine na špirt od vse produkcije špirta še posebno postopno trošarino (progresivno diferencialno naklado), katere višino določa ministrstvo za finance posebe in v naprej za proizvodno kampanjo, in sicer v istem razmerju, v katerem industrijske špirtne tvornice proizvajajo špirt ceneje nego kmetijske tvornice. Odobritev po prošnjah za ustanavljanje špirtnih tvornic izdaja ministrstvo za finance sporazumno z ministrstvom za kmetijstvo in vode.

5.) Ukinjajo se predpisi o nagradah za izvoz alkohola (špirta) in špirtuoznih tekočin v inozemstvo.

6.) Trošarina na špirt se ne sme kreditirati.

7.) Glede sredstva za splošno denaturiranje špirta velja naredba ministrstva za finance z dne 10. decembra 1919., št. 6253 [Službene Novine kraljestva Srba, Hrvata i Slovenaca z dne 23. decembra 1919., št. 168 (glej na koncu tega pravilnika)].

8.) Drugi predpisi posameznih pokrajin o državni trošarini na alkohol veljajo do nadaljnjše naredbe.

9.) Za Srbijo in Črno goro veljajo predpisi drugih pokrajinskih zakonov.

10.) Posode, ki je v njih špirt, za katerega je plačana trošarina, se ne oznakujejo, razen v primeru, ki je naveden v točki 1. člena 20. tega pravilnika.

XV. Žganje.

Člen 116.

1.) Žganje (rakija) plačuje v vseh pokrajinah, razen v Srbiji, trošarino po 5 dinarjev v zlatu za vsako hektolitrsko stopnjo.

2.) Žganje, ki se uvaža iz inozemstva v katerokoli pokrajino kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, plačuje razen carine trošarino po 10 dinarjev v zlatu za vsako hektolitrsko stopnjo.

3.) V pokrajinah izven Srbije se ne pobira trošarina na ono žganje, ki ga kuhajo posamezniki iz lastnih proizvodov, za lastno potrebo in za člane družine ali zadruga in služabništva, ki štejejo nad 12 let in ki so pri njih na hrani in v stanovanju, ako ti posamezniki ne trgujejo z alkoholnimi tekočinami (žganjem, špiritom, vinom in pivom) na debelo in na drobno, niti ne točijo teh tekočin, niti na tuj račun ne prekuhavajo žganja in ne izdelujejo žganja, rozolije, likerjev in drugih začinjenih alkoholnih tekočin, in sicer smejo, kadar se kuha žganje:

a) iz koščicatega sadja (razen trnoljic), vina, vinskih droži, vinskega ali sadnega mošta, grozdja in medice;

b) iz drenulj, trnoljic, šipečjih jagod, jabolk, hrušk in drugega pečkatega sadja, jagod, robidnic, malin, murv, korenin in neiztisnjenih vinskih tropin;

c) iz iztisnjenega pečkatega sadja

— ako ima družina ali zadruga s služabništvom vred:

I. do pet članov — kuhati: iz predmetov, navedenih pod a) en dan, pod b) dva dni, a pod c) tri dni;

II. nad pet do deset članov — kuhati: iz predmetov, navedenih pod a), dva dni, pod b) štiri dni, pod c) šest dni;

III. nad deset članov — kuhati: iz predmetov, navedenih pod a), tri dni, pod b) šest dni in pod c) devet dni.

Za čas, označen pod I., II. in III., se sme uporabljati samo en kotel, ki ne drži več nego 80 litrov. Ako drži več, se zgoraj označeni čas določi v razmerju proti prostornini kotla; za osnovo se računi kotel z 80 litri. N. pr. družini (zadrugi), ki šteje s služabništvom vred štiri člane in ki želi trošarine prosto kuhati žganje za domačo potrebo iz snovi, navedenih pod a), in sicer na kotlu s 120 litrov prostornine, se določi čas kuhe tako-le: $\frac{(80 \text{ litrov} \times 24 \text{ ur})}{120 \text{ litrov}} = 16 \text{ ur}$. Za-

drugi (družini) s služabništvom s skupnim številom 7 članov, ki želi trošarine prosto kuhati žganje za domačo potrebo in iz snovi, navedenih pod b), in sicer na kotlu s 110 litri prostornine,

se določi čas kuhe tako-le: $\frac{(80 \times 96)}{110} = 70 \text{ ur}$ ali

2 dni in 22 ur. Zadrugi, ki šteje s služabništvom vred 20 članov in ki želi trošarine prosto kuhati žganje za domačo potrebo iz iste količine in iz snovi, navedenih pod a) in b), na kotlu z 200 litri prostornine, se določi čas kuhe tako-le: za snovi,

navedene pod a) $= \frac{(80 \times 96)}{200} = 14 \text{ ur}$; za snovi,

navedene pod b) $= \frac{(80 \times 72)}{200} = 29 \text{ ur}$. Ako bi

se snovi, navedene pod a) in b), pomešale in kuhale pomešane, se določi ves čas kuhe samo z $\frac{(80 \times 72)}{200} = 29 \text{ urami}$.

4.) Kdor želi trošarine prosto kuhati žganje za domačo potrebo, mora nabaviti dva izvoda „prijavnega in preglednega lista“ po obrazcu št. 12, izpolniti stolpce 1 do 8 v obeh izvodih ter dobiti v stolpcu 9. od pristojne občinske uprave (kneza, muktarja) potrdilo, da so navedbe v stolpcih 1 do 8 prijavnega in preglednega lista resnične, da so snovi, iz katerih želi kuhati žganje, njegov lastni pridelek in da ne trguje z alkoholnimi tekočinami (žganjem, špiritom, pivom, vinom), niti jih ne prodaja na drobno in ne toči. S tema tako potrjenima izvodoma prijavnega in preglednega lista se mora prijaviti pri pristojnem oddelku finančne straže, ki izpolni stolpce 10 do 20 v obeh izvodih prijavnega in preglednega lista, en izvod vrne prijavitniku, drugega pa porabi v kontrolne svrhe in ga nato priloži posebni beležnici, ki jo mora voditi o tistih, ki kuhajo žganje za domačo potrebo prosto trošarine. Ta beležnica se vodi po obrazcu št. 13 za vsako občino posebe; po abecednem redu priimkov se v njej razvrščajo osebe, ki kuhajo žganje za domačo potrebo trošarine prosto. Stolpci te beležnice se morajo izpolniti iz prijavnega in preglednega lista takoj, čim se izpolnijo v prijavnem in preglednem listu stolpci 10 do 20. Finančni organ, ki prejme prijavi in pregledni list, se mora, še preden izpolni stolpce 10 do 20 tega lista, uveriti iz te beležnice, ali ni dotična oseba v isti proizvodni dobi morda že izčrpala svoje pravice do trošarine proste žganjekuhe za domačo potrebo. Okrajni upravnik finančne straže mora vselej, ko pregleda oddetek finančne straže, pregledati tudi to beležnico. Koncem proizvodne dobe se mora ta beležnica obenem s prijavnimi in preglednimi listi poslati v cenzuro računovodstvu pristojne finančne direkcije, oziroma delegaciji ministrstva za finance.

5.) Odobrena žganjekuha se mora vršiti neprestano noč in dan. Prepovedano je kuhati žganje ob drugem času, nego je prijavljen in odobren. Pri tistih, ki smejo trošarine prosto kuhati žganje za domačo potrebo, se ne sme najti nobena neprijavljena žgalna priprava, ki bi se morala prijaviti po veljavnih predpisih, niti tuja alkoholna tekočina, bodisi čigarkoli. Tisti, ki jim je dovoljeno trošarine prosto kuhati žganje za domačo potrebo, smejo poleg tega kuhati žganje tudi proti plačilu trošarine, ako izpolnijo vse predpise, ki veljajo o tem.

6.) Kdor hoče prodati izvesten del žganja, ki ga je trošarine prosto skuhal za domačo potrebo, ga sme prodati samo, če to prej prijavi pristojnemu oddelku finančne straže in če pri pristojnem davčnem uradu plača trošarino za ono količino žganja, ki jo hoče prodati. Pri tem se plača trošarina 5 dinarjev v zlatu za vsako hektolitrsko stopnjo. Prepovedano ni prekuhavati žganje, ki se je trošarine prosto skuhalo za domačo potrebo, vendar se mora tudi ta vrsta kuhe prijaviti pristojnemu oddelku finančne straže in izpolniti se morajo vsi predpisi o prekuhavanju žganja, ki veljajo o tem.

7.) Tihoapljanje je podano:

a) Če kdo trošarine prosto kuha žganje za domačo potrebo po dovolitvi, ki jo je dobil na osnovi prijave neresničnih podatkov, ali če v času, za katerega mu je dovoljeno kuhati žganje, toči alkoholne tekočine ali če trguje z njimi.

b) Če kdo trošarine prosto kuha žganje za domačo potrebo, ne da bi bil vzel prijavi in pregledni list.

Kazen se odmeri v obeh primerih s štirikratno do osemkratno trošarino, ki pripada po predpisih pavšalacije.

c) Če kdo zoper te predpise proda žganje, ki ga je trošarine prosto skuhal za domačo potrebo.

Kazen se tedaj odmeri s štirikratno do osemkratno trošarino, ki pripada na žganje, prodano zoper te predpise.

Če oni, ki je bil obsojen zaradi enega izmed prestopkov, navedenih pod a) do c), v treh letih vnovič zakrivi enega izmed teh prestopkov, se mu sme dovolitev, da kuha žganje trošarine prosto, odvzeti za vselej ali pa za določen čas.

č) Če kdo za trošarine prosto žganjekuho za domačo potrebo po predpisih dobi prijavi in pregledni list, toda

I. kuha žganje iz snovi, ki jih ni proizvedel sam, ali iz drugih snovi in ne onih, ki jih je prijavil;

II. začne kuhati žganje pred prijavljenim rokom ali ga nadalje kuha preko prijavljenega roka; in

III. kuha žganje na drugi žgalni pripravi ali drugje, nego je prijavljeno.

Kazen se odmeri s štirikratno do osemkratno trošarino, ki pripada po predpisih pavšalacije; v primeru točke III. se postopa tako, kakor da se prijava ni napravila in prijavi in pregledni list ni vzel.

V vseh primerih se mora plačati poleg kazni tudi redna (prikrajšana) trošarina.

8.) Dosedanji predpisi o („nezadačeni“) žganjekuhi, ki veljajo v Sloveniji in Dalmaciji, izgube veljavo dne 20. septembra 1920.

9.) § 38. zakona o davku na žganje iz leta 1899., ki velja v Sloveniji, Dalmaciji, Bosni in Hercegovini, in § 36. zakonskega člena XX. 1899., ki velja v Hrvatski, Slavoniji in Vojvodini, se glasila odslej tako-le:

Pri žgalnih pripravah, ki podelujejo češpljevo drozgo, vino, vinske droži, vinski ali sadni mošt, medico, grozdje kakor tudi drugo sadje (sadeže), se določa dnevna proizvodna zmoglost teh prijav, to je količina drozge, ki se more pokuhati — dan računjen s 24 urami, všteti polnitve beline (plaviša, nange, sirotke) — na ta-le način:

I. Pri žgalnih pripravah, ki nimajo drugih sestavnih delov kakor en kotel z neposrednim polnjenjem, mešalnik, kapo, hladilnik, hladilni rokavec in ravne cevi za hlajenje in spojne cevi med kapo in hladilnikom in pri katerih največja širina žgalnega kotla ne preseza njegove enopolkratne izračunjene višine:

a) ako nima kotel večje prostornine nego 80 litrov, s sedmimi polnitvami in

b) ako ima kotel večjo prostornino nego 80 litrov, a ne večjo nego 550 litrov, s šestimi polnitvami kotla.

II. Ako so žgalne priprave, opisane pod točko I., opremljene še z ogrevalnikom drozge ali rektifikatorjem ali deflegmatorjem, se mora za vsak tak sestavni del prišteti še po ena nadaljnja polnitev.

III. Ako preseza največja širina kotla pri žgalnih pripravah, ki so opisane pod točko I., njegovo enopolkratno izračunjeno višino, se mora istotako za vsako nadaljnjo (pričeto ali popolno) polovico višine žgalnega kotla, za katero preseza največja širina kotla njegovo izračunjeno višino, prišteti še po ena nadaljnja polnitev.

Pri podelavanju vinskih tropin se jemlje vedno po ena polnitev manj, nego bi se morala jemati po točkah I., II. in III.

Polnitev se računi z 90 % prostornine žgalnega kotla, pri čemer se vpoštevata tudi njegov vrat. Ako bi se v litrih izražena dnevna proizvodna zmoglost ne mogla razdeliti z deset brez ostanka, se mora zaokrožiti navzdol tako, da je razdelna z 10.

Največja širina žgalnega kotla se ugotovi po neposrednem merjenju z mersko palico. Pri tem merjenju se drobci enega centimetra ne jemljejo v poštev.

Višina žgalnega kotla se mora izračunati iz njegove prostornine, ki se je ugotovila z vlivanjem vode, in iz površine njegovega največjega horizontalnega preseka tako-le: Prostornina žgalnega kotla znaša 345 litrov, a njegov največji horizontalni premer znaša 84 centimetrov. Po tem se mora najprej izračunati površina največjega horizontalnega preseka po formuli: polumer (42) pomnožen s samim seboj in z Ludolfovim številom 3.1416.

Tako dobimo površino največjega horizontalnega preseka 5542 cm². Višina pa se ugotovi tako, da se prostornina žgalnega kotla (345) pomnoži s številom 1000, a zmnožek se razdeli s površino največjega horizontalnega preseka (5542), to je $345 \times 1000 = 345.000$; $345.000 : 5542 = 62,2$ centimetrov ali zaokroženo 62 cm. To je idealna ali izračunjena višina kotla.

Dnevno proizvodno zmoglost žgalnih priprav, ki imajo razen sestavnih delov, navedenih pod I. in II., še druge sestavne dele, bo določalo ministrstvo za finance (generalna direkcija posrednih davkov) samo.

Žgalne priprave, katerih kotel ima večjo prostornino nego 550 litrov, morajo biti opremljene s kontrolnomerskim aparatom ali zbiralnikom ter uživajo 15odstoten popust, a če so združene, uživajo 20odstoten popust, v kolikor podeljujejo samo snovi, ki so navedene v prvem odstavku tega paragrafa.

10.) Iz suhih češpelj ali čežane se sme proizvajati žganje samo, če se dokaže s potrdilom okrajnega oblastva, da so suhe slive, oziroma čežane, pokvarjene in neuporabne za ljudsko hrano in da se brez dvojbe niso pokvarile namenoma. V potrdilu mora biti označena tudi količina pokvarjenih suhih češpelj in čežane, ki jih hoče posestnik podelati v žganje. Glede plačila trošarine veljajo predpisi o žganjekuhi vobče. Dobitek alkohola se določa s 4%. Osebe, ki hočejo kuhati žganje iz pokvarjenih češpelj ali čežane, morajo prej dobiti posebno dovolilo od pristojne finančne direkcije.

11.) Kuhati žganje iz skrobnih snovi in melase je prepovedano v vseh pokrajinah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Alkohol (špirit) se sme proizvajati iz teh snovi samo v tvornicah, ki plačujejo trošarino, ko oddajajo alkohol v svobodni promet. Minister za finance pa je izjemoma, ob opravičenih in nujni potrebi, pooblaščen, da dovoli kuhati žganje samo iz onih skrobnih snovi, za katere je komisijsko dognano, da so neuporabna za ljudsko in živalsko hrano. Potemtakem se ukinjajo predpisi o žganjekuhi iz skrobnih snovi v žgalnicah, zavezanih proizvodni davščini, ki veljajo v Bosni, Hercegovini, Dalmaciji in Sloveniji.

12.) Trošarina na žganje še ne sme kreditirati.

13.) Kdor želi izvažati žganje z ozemlja Srbije v druge pokrajine kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, mora pri občini, iz katere izvažajo žganje, vzeti potrdilo, iz katerega je razvidno, koliko žganja izvažajo in kam. To potrdilo mora imeti oni, ki spremlja žganje, pri sebi. Ako se odpravlja žganje z javnimi prevoznimi sredstvi, se mora to potrdilo priložiti tovrstnemu listu. Oni, ki spremlja žganje, se mora, čim prestopi na ozemlje Bosne, Hrvatske ali Vojvodine, prijaviti oddelku finančne straže ter mu izročiti potrdilo. Ako tam, kjer prekorači mejo, ne bi bilo oddelka finančne straže, se mora na ozemlju Bosne prijaviti najbližjemu muktarju, v Hrvatski in Vojvodini pa prvi najbližji občini ter mora tema izročiti potrdilo. Ti organi morajo takoj pozvati najbližji oddelek finančne straže. Ta oddelek na tako prijavo, oziroma na tak poziv, takoj ugotovi po enem svojih organov količino žganja, njegovo jakost in ustrezno vsoto državne trošarine ter vpiše to vsoto na potrdilo. Trošarina se lahko plača pri davčnem uradu, muktarju, občinskem predsedniku ali poštni hranilnici. Dokler se trošarina ne plača, se žganje ne sme spraviti v promet. Muktarji in občine morajo prejeti trošarino s potrdilom vred, in sicer muktarji v Bosni v osmih dneh, a občine v Hrvatski in Vojvodini takrat, ko odpremljajo davek, izročiti pristojnemu davčnemu uradu, ki jo vpiše v dnevnik za trošarino, dočim priloži potrdilo dotični prejemni postavki. Ako se je plačala trošarina po poštni hranilnici, pričrviši oddelek finančne straže poštnohranilnično potrdilo s enim robom na potrdilo ter pošlje le-to koncem meseca računovodstvu pristojne finančne direkcije, oziroma delegacije. Javna prevozna podjetja in poštne postaje v vseh pokrajinah razen v Srbiji morajo prijaviti vsako pošiljko žganja, ki pride z ozemlja Srbije, še preden jo izroče naslovniku, onemu oddelku finančne straže, v katere okolišju je postaja, ki mora pošiljko vročiti. Uradniki omenjenih uradov, ki tega ne bi storili, se kaznujejo prvič z denarno globo 20 dinarjev, ob vsaki ponovitvi pa z denarno globo 50 dinarjev v srebru. Kdor prejme tako pošiljko žganja, jo mora vso pripeljati k omenjenemu oddelku finančne straže, ne da bi kaj izpremenil v kakovosti in količini, in tu dobi po-

trdilo. Nadaljnje postopanje je isto, kakor je zgoraj navedeno. Opuščeno plačilo (prikrajšba) trošarine na žganje, izvršeno po neizpolnitvi predpisov te točke, ali sodelovanje pri takem kaznivem dejanju (prikrajšbi) se kaznuje s kaznijo v višini štirikratne do osemkratne neplačane (prikrajšane) trošarine, ob neizterljivosti pa na zapor v zmislu člena 87. tega pravilnika. Žganje, s katerim se je izvršilo to kaznivo dejanje, preide v last države brez kakršnekoli odškodnine.

14.) Glede povračila trošarine na žganje pri izvozu v inozemstvo veljajo predpisi členov 64., 65., 66. in 67. tega pravilnika. Povračilo znaša v zmislu veljavnih predpisov 2-50 dinarja v zlatu za vsako hektolitrsko stopnjo.

15.) Predpisi o nagradah za izvoz žganja v inozemstvo se ukinja.

16.) Drugi predpisi o trošarini na žganje, ki veljajo v posameznih pokrajinah, se za sedaj ne izpreminjajo ter ostanejo v veljavi do nadaljnje naredbe.

XVI. Kisova kislina.

Člen 117.

1.) Na kisovo kislino, izdelano iz lesa in uvoženo iz inozemstva, se pobira državna trošarina po 2 dinarja v zlatu za vsako stopnjo jakosti. Jakost kisove kisline ugotavlja carinarnica po navodilu za ugotavljanje jakosti kisove kisline (glej na koncu tega pravilnika). Razen tega vzame carinarnica iz vsakega soda, v katerem je kisova kislina, pokušnje, s katerimi postopa po členu 11. tega pravilnika, ne glede na to, ali je kaj ugovora ali ne. Ako kemijski laboratorij generalne direkcije posrednih davkov ugotovi večjo ali manjšo jakost, je ta merodajna, in carinarnica izterja razliko trošarine naknadno, oziroma jo vrne, če uvoznik to zahteva.

2.) Namesto na kisovo kislino, izdelano v državi, se zaradi lažje kontrole pobira trošarina na kalcijev acetat kot sirovino, in sicer po 100 dinarjev v zlatu za vsakih 100 kg kalcijevega acetata. V to svrhu morajo lastniki tvornic za kisovo kislino vsako količino kalcijevega acetata, še preden ga prevzamejo na železniški, poštni ali parobrodni postaji, pismeno naznaniti trošarinskemu oblastvu in pri pristojni državni blagajni položiti trošarino, ki se sklada s priznanico. Če pa pošiljka ne dospe po železnici, oziroma z ladjo, je treba izvršiti prijavo in plačilo, še preden se pošiljka vtovori v tvornico. Kdor tega ne stori, se kaznuje kot tihotapec po členu 77. tega pravilnika. Razen tega morajo tvornice te vrste pravilno voditi knjige v zmislu točke 2. člena 29. in člena 37. tega pravilnika.

3.) Domače tvornice kalcijevega acetata morajo vsako pošiljko kalcijevega acetata, ki bi jo prodale tvornicam kisove kisline, naznaniti pristojnemu trošarinskemu oblastvu ter obenem navesti ime tvornice in prodano količino. Prav tako morajo vsi, ki prodajo količino kalcijevega acetata za izdelovanje kisove kisline, to prodajo priobčiti svojemu trošarinskemu oblastvu ter obenem navesti ime tvornice in prodano količino kalcijevega acetata. Če tega ne store, se kaznujejo po členu 77. tega pravilnika. Uprave železnic, pošt in parobrodskih podjetij morajo vsako pošiljko kalcijevega acetata, ki jo morajo izročiti tvornicam kisove kisline, pred izročitvijo naznaniti pristojnemu trošarinskemu oblastvu ter obenem navesti ime tvornice in količino, in sicer zato, da je mogoče kontrolirati, ali tvornice kisove kisline izvršujejo svoje dolžnosti. Uradniki teh naprav, ki tega ne store, se kaznujejo v zmislu točke 5. člena 110. tega pravilnika. Čim trošarinsko oblastvo, ki je pristojno za prodajalca, prejme zgoraj navedeno prijavo, jo mora poslati nadzornemu trošarinskemu oblastvu, v katerega območju je tvornica za kisovo kislino.

4.) Organi trošarinske kontrole se morajo uveriti iz prijave tvornice za kisovo kislino, ali se prijava sklada s pošiljko in ali je trošarina po predpisih plačana. Ako ob pregledu vnesene sirovine trošarinski organ ugotovi, da se je v tvornično skladišče vnesla večja količina, nego je bila prijavljena, da pa presežek ni večji nego 5% prijavljene količine, naroči tvornici, naj v treh dneh plača ustrezno razliko v trošarini. Ako pa je presežek večji nego 5%, se kaznuje lastnik tvornice za ves presežek kot tihotapec.

5.) Ako se kalcijev acetat za tvornico kisove kisline uvozi iz inozemstva, bodisi neposredno, bodisi posredno, obvesti carinarnica davčni oddelek beograjski, pristojno finančno upravo, oziroma oddelek finančne straže.

6.) Glede oznakovanja kisove kisline, ki se uvažajo iz inozemstva, veljajo predpisi točke 1. člena 20. tega pravilnika. Kisova kislina in kalcijev acetat, ki se izdelujeta doma, se ne oznakujeta.

XVII. Mineralne in druge njim podobne vode.

Člen 118.

1.) Na mineralne (rudninske) in druge njim podobne vode, ki se uporabljajo za pijačo ter se prodajajo v zaprtih posodah, se plačuje državna trošarina, in sicer:

a) na vse mineralne vode, ki se dobivajo kot take v naravi, ne glede na to, ali jim je dodana primes ali ne, v znesku 0-20 dinarja v zlatu za vsak liter;

b) na vse druge oslajene, okisane ali kakorkoli začinjene vode, pripravljene iz navadne vode, ako nimajo v sebi alkohola ali pa ga imajo v sebi, toda ne nad 1%, kakor n. pr.: sodavica, pokalica, sinalko i. dr., v znesku 0-10 dinarja v zlatu za vsak liter.

Deli litra se računijo za cel liter.

2.) Glede mineralnih in drugih njim podobnih vod, ki prihajajo iz inozemstva, veljajo predpisi točke 1. člena 20. tega pravilnika; glede mineralnih in drugih njim podobnih vod, ki se dobivajo, oziroma proizvajajo v državi, pa se predpisuje to-le:

3.) Podjetniki, ki dobivajo, oziroma pripravljajo, mineralne in druge njim podobne vode, omenjene pod a) in b), morajo pravilno voditi knjige, omenjene v točki 2. člena 29. in v členu 37. tega pravilnika, ter imeti skladišče, v katero se vnašajo posode (steklenice, vrči itd.), napolnjene z mineralno ali drugo njim podobno vodo, kakor je to določeno v členu 33. tega pravilnika. Sicer pa tudi za te podjetnike veljajo predpisi točk 4., 5., 6., 7. in 8. člena 106. tega pravilnika.

4.) Podjetniki, ki so pod stalnim nadzorstvom, morajo urediti pisarno, kakor je to predpisano v členu 47. tega pravilnika.

5.) Na posodah, v katere se mineralne vode polnijo in v katerih se spravljajo v promet, je treba trajno oznamenovati izvor mineralne vode.

6.) Mineralne vode, omenjene pod a) točke 1. tega člena, ki se pijejo pri izviru ali ki se ne spravljajo v promet v zaprtih posodah, niso zavezane plačilu trošarine.

7.) Oni proizvajalci vod, omenjenih pod b), ki niso pod stalnim nadzorstvom, morajo pričetek in trajanje proizvodnje in količino izdelkov prijaviti pristojnemu trošarinskemu oblastvu v zmislu točke 3. člena 29. tega pravilnika.

8.) Oznakovanje mineralnih in drugih njim podobnih vod, ki ne dohajajo iz inozemstva, se vrši po členu 24. tega pravilnika. Za sodavico se pripravi poseben trak.

XVIII. Stisnjene droži.

Člen 119.

1.) Na stisnjene droži se plačuje državna trošarina po 1 dinar v zlatu za vsak kilogram.

2.) Glede oznakovanja droži, ki prihajajo iz inozemstva, veljajo predpisi točke 1. člena 20. tega pravilnika, glede droži, ki se proizvajajo v državi, pa veljajo tudi tu predpisi točk 3. do 22. člena 104. tega pravilnika.

3.) Izza dne 20. septembra 1920. izgube veljavo dosedanjih predpisov pokrajinskih zakonov o pobiranju trošarine na droži.

XIX. Pobiranje trošarine in trošarinska kontrola pri proizvajalcih trošarinskih predmetov na drobno.

Člen 120.

1.) Za male proizvajalce trošarinskih predmetov je umeti one proizvajalce, ki izdelujejo trošarinske predmete v manjšem obsegu in ki pri tem poslu ne uporabljajo strojne sile, nego ga izvršujejo na roko.

2.) Ti proizvajalci niso pod stalno, ampak pod občasno kontrolo trošarinskega oblastva.

3.) V to vrsto spadajo drobilci kave, izdelovalci likerjev, voskarji, sodavičarji, proizvajalci pokalic, sinalk itd., mali proizvajalci olja in mali eksploataorji mineralnih vod.

Člen 121.

1.) Ker mali proizvajalci trošarinskih predmetov niso pod stalno trošarinsko kontrolo, mora-

jo po točki 3. člena 29. tega pravilnika prijaviti pričetek obratovanja trošarinskemu oblastvu ter obenem navesti, koliko in kaj se bo izdelovalo. Kontrola mora proizvajalcu, ki ni večš pisanju, sama izpolniti prijavo in ga nato napolniti k pristojni blagajni, da plača trošarino, ter mora o tem obvestiti tudi to blagajno. Ako je trošarina plačana in ako se trošarinski predmet, za katerega je predpisan trošarinski znak, vloga v zavoj, ga označuje trošarinska kontrola ter žigosa znake po predpisih.

2.) Pri malih proizvajalcih trošarinskih predmetov in zlasti pri proizvajalcih kavnih nadomestkov, olja, likerja, ruma in konjaka, sveč, mineralnih (pri mali eksploataciji) in drugih podobnih vod, sme dovoliti generalna direkcija posrednih davkov na prošnjo teh proizvajalcev, oziroma podjetnikov, in po obrazloženem predlogu davčnega oddelka beograjskega, oziroma pristojne finančne uprave ali direkcije, da plačajo trošarino z vsoto, ki se je ustanovila na osnovi posebnega sporazuma. Tedaj je treba pri določitvi trošarine, ki se plačaja, vpoštevati splošno uredbo podjetja in druge okoliščine, ki so merodajne za obseg obrta. Taki sporazumi se lahko sklenejo na določen ali nedoločen čas; obe stranki pa lahko vsak čas odpove ta sporazum s štiritedenskim odpovednim rokom.

C. Prehodna določila.

Člen 122.

1.) Lastniki trošarinskih predmetov, za katere se je trošarina povišala ali uvedla na novo, morajo količine takih predmetov po stanju z dne 20. septembra 1920. leta naznaniti najpozneje v osmih dneh najbližji postaji finančne straže, na ozemlju Srbije in Črne gore pa najbližji okrajni finančni upravi, oziroma v Beogradu beograjskemu davčnemu oddelku, ter plačati razliko, oziroma na novo predpisano trošarino, najkasneje v petih dneh. V razliko se šteje tudi nadavek (ažija).

2.) Plačila trošarinske razlike, oziroma trošarine, na količine (zaloge) po prej imenovanem stanju se opravečajo oni, ki nimajo več nego: 10 kg sladkorja, 5 kg kave, 10 kg kavnih nadomestkov, 10 kg riža, 10 litrov olja, 25 litrov piva, 5 litrov finih vin, po 5 litrov likerja, konjaka in ruma, 1 liter esence za pijače, 10 kg sveč, 10 kg karbida, po 5 litrov špirita in žganja, 1 liter kisove kisline, po 20 litrov mineralnih in drugih njim podobnih vod in 1 kg droži.

3.) Ako se zatno zgoraj omenjenega dne te vrste predmeti v večjih količinah, nego jih navaja točka 2. tega člena, se mora plačati trošarinska razlika, oziroma na novo predpisana trošarina, za vso zateto količino. Prijavo o količinah, ki niso oproščene, se morajo predložiti pismeno, in sicer: v Srbiji in Črni gori v dveh, v drugih pokrajinah pa v treh izvodih. Od oseb, ki niso večše pisanju, se sprejemajo tudi ustne prijave, ki jih napravi trošarinski organ s kopiranjem v dveh, oziroma treh, izvodih. Prijaviti se mora: ime prijavitelja in njegov posel, vrsta in količina trošarinskih predmetov po stanju z dne 20. septembra 1920., in kraj, kjer so ti predmeti. Trošarinski organi pregledajo (preiščejo), ali je prijava točna; nato pa takoj ugotove s pregledom, ali se njeni podatki strinjajo s prijavljenimi količinami. V to svrhu morajo prijavitelji dovoliti pregled količin. Uspeh pregleda se vpiše s kopiranjem v vse izvode prijave; en izvod se vroči prijavitelju, drugi izvod finančni upravi, oziroma beograjskemu davčnemu oddelku, oziroma davčnemu uradu, a tretjega priloži finančni organ posebni beležnici, ki jo mora voditi oddelek finančne straže o predloženih prijavah količin trošarinskih predmetov, zatetih dne 20. septembra 1920. Ko se dovrši ugotavljanje teh količin, se pošljejo beležke obenem s triplicati prijav računovodstvu nadrejene finančne direkcije, oziroma delegacije, ako se pri njej opravi cenzura trošarinskih dnevnikov (vpisnikov). Finančne uprave, beograjski davčni oddelek, oziroma davčni uradi, morajo voditi o tem strogo račun, da se zneski preračunene trošarine, katere so jim označili trošarinski organi na potrjenih prijavah, plačajo v redu in pravočasno. Davčni oddelek beograjski, oziroma finančne uprave in davčni uradi, vknjižujejo te trošarinske zneske v posebnem pomožnem dnevniku poleg dnevnika za trošarino, oziroma v dnevniku plačane državne trošarine (v Srbiji in Črni gori), ki mu prilože tudi duplikat prijave,

prejete od trošarinskega organa. Plačilo se potrdi na unikatno prijavo, oziroma z nalašč za to izdano priznanico (v Srbiji in Črni gori). Ako so količine trošarinskih predmetov, ki so zavezani razliki trošarine, oziroma novo predpisani trošarini, med časom, ko se morajo ti predmeti prijavljati, na potu (prevozu), jih mora oni, ki jih prejme, pravočasno prijaviti; če pa je prijavi rok že potekel, jih mora prijaviti najkasneje v 48 urah po prejemu blaga ter plačati razliko trošarine, oziroma na novo predpisano trošarino. Železniška in parobrodna podjetja in poštne postaje morajo vsako pošiljko predmetov, omenjenih v „Tarifi A“ finančnega zakona za leto 1920./1921., ki so jo prejeli pred dnem 20. septembra 1920., a je do tega dne še niso oddale, prijaviti oni finančni upravi, beograjskemu davčnemu oddelku, oziroma oddelku finančne straže, v katere območje je oddajna postaja, in sicer takoj, čim dospe pošiljka na to postajo. V tej prijavi, ki jo oddajna postaja predloži neposredno, je treba naznačiti ime pošiljateljstvo in prejemnikovo, vrsto in nečisto težo trošarinskega predmeta. Na osnovi te prijave, ki se mora eventualno dalje poslati pristojni finančni upravi, beograjskemu davčnemu oddelku, oziroma oddelku finančne straže, ugotovi poslednje oblastvo, ali je prejemnik izpolnil svojo dolžnost. Ako železniška, parobrodna ali poštna postaja opusti to prijavo, se dotični uradnik kaznuje z 20 do 100 dinarjev v srebru.

4.) Na žarnice, ki so do dne 20. septembra 1920. že nameščene v električni instalaciji in ki so v rabi, se ne plača trošarina po točki 1. tega člena. Na kresila, ki so že v rabi, se prav tako ne plača ta trošarina.

5.) Glede ugotavljanja trošarinske razlike pri količinah (zalogah) piva velja to-le:

1. V pivovarnah v pokrajinah izvan Srbije in Črne gore se ugotovi količina celokupnih hektolitrskih stopenj izvlečka na osnovi redne konstatacije dotičnih varenj (zvarkov). V ta namen mora finančni organ, ki mu je poverjen ta posel, brezpogojno dne 20. septembra 1920. ob sedmih zjutraj priti v pisarno, da ustavi za ta dan vsak iznos piva iz pivovarne, dokler se ne ugotovi količina piva in neprevrelega piva (pivnega mošta), in da zahteva od pivovarne točno izjavo (v treh izvodih) o vseh količinah piva, oziroma neprevrelega piva (pivne začimbe, pivnega mošta), najsi so v kakršnemkoli stanju. To izjavo mora pivovarna vročiti finančnemu organu najkasneje do dvanajstih. Izjava pivovarne nadomešča prijavo po točki 1. tega člena. Obsežati mora:

Navedbo, v katerih vrelnih kadeh (vrelnikih), oziroma v katerih ležnih sodih za pivo, je vsak posamezni zvarek, začeni pri poslednjem, t. j. najmlajšem, in sicer z navedbo hektolitrskih stopenj, ki so se ugotovile pri proizvodnji s kontrolnomernim aparatom ali na hladilniku. N. pr.: Poslednji zvarek št. 145, ugotovljen na hladilniku s... hektolitrskim stopnjami izvlečka je v vrelni kleti XXI in v vrelnih kadeh št. 15, 16, 17. Zvarek št. 144, ugotovljen s... hektolitrskim stopnjami izvlečka, je v vrelni kleti XXII in v vrelnih kadeh št. 7, 8, 9 itd. Zvarek št. 132, ugotovljen s... hektolitrskim stopnjami izvlečka, je v založni kleti za pivo XXVI in v ležnih sodih za pivo št. 38 in 39 itd. Najstarejši zvarek št. 112, ugotovljen na hladilniku s... hektolitrskim stopnjami izvlečka, je v založni kleti za pivo XXVII in v ležnih sodih za pivo št. 43 in 44; od tega poslednjega zvarka se je že izneslo... hektolitrov piva, kar ustreza prvotnim... hektolitrskim stopnjam.

Ako zvarka ni več nenačeta v pivovarni, nego se je en njegov del že iznesel, se ugotovi ostanek tako, da se ugotovi dejanska količina izgotovljenega piva tega zvarka, kar ga je še v pivovarni, in se ji doda še 8½% (6½% gubitka pri varjenju in 2% gubitka pri ležanju).

Dokler zastopnik pivovarne izdeluje to izjavo, mora finančni organ osebno in ne da bi pri tem sodeloval predstavnik pivovarne, pregledati vse količine ter ugotoviti na osnovi dnevnika (vpisnika) in svojega pregleda, koliko piva in neprevrelega piva (pivne začimbe, pivnega mošta) je v zalogi. Šele ko mu pivovarna izroči tudi svojo izjavo, primerja ugotovljeno stanje z onim, ki ga je prijavila pivovarna. Ako se stanji ne skladata in razlika ne pojasni, je treba o tem sestaviti zapisnik ter ga poslati z vsemi predmetnimi spisi pristojni finančni direkciji v rešitev. Razlika trošarine se plača začasno po stanju, ki ga je ugotovil finančni organ, ako je to ugodnejše za državo.

Na zvarek, ki se vari v času tega ugotavljanja, se mora plačati trošarina že po novi postavki. Uspeh tega opravila zabeleži finančni organ na vseh izvodih pivovarniške izjave tako-le:

„V pivovarni je piva, oziroma neprevrelega piva (pivne začimbe, pivnega mošta), v količini, ki ustreza... prvotnim hektolitrskim stopnjam izvlečka. Za to količino je treba plačati... dinarjev v zlatu.

Ker se je za to količino pri proizvodnji že plačalo... kron, je treba še naknadno plačati... dinarjev v zlatu, in sicer pri davčnem uradu v... v petih dneh.“

En izvod potrjene izjave se vroči pivovarni, drugi se pošlje pristojnemu davčnemu uradu, tretji pa se priloži posebni beležnici, ki jo vodi oddelek finančne straže o plačilu trošarinske razlike. Ako pivovarna v tem trenutku uživa kredit, se ji sme dovoliti, da to trošarinsko razliko plača obenem s kreditirano trošarino, ako zaprosi za to v petih dneh izza dne, ko se je ugotovila količina (zaloga).

II. Na pivo, ki se zatne v pivovarnah Srbije in Črne gore dne 20. septembra 1920., se ne pobere nikakršna trošarinska razlika, ker se trošarina, na pivo plača šele ob iznosu. Od tega dne pa se ne smejo več uporabljati stare trošarinske znamke za pivo, ki se glase na srebro.

III. Pri drugih osebah:

a) Na pivo, ki je že v svobodnem prometu v pokrajinah izvan Srbije in Črne gore, se plača kot trošarinska razlika 16 dinarjev v zlatu za hektoliter piva, ne glede na ekstraktno vsebino.

b) Pri pivu, ki je že v svobodnem prometu na ozemlju Srbije in Črne gore, je treba razlikovati pivo, ki je proizvedeno v Srbiji in Črni gori, od piva, ki je uvoženo iz drugih pokrajin. Prvo pivo plača samo nadavek (ažija), drugo pa kakor pivo, omenjeno pod a) te-le točke III.

6.) Od tvornice za kisovo kislino mora nadzorni trošarinski organ dne 20. septembra 1920. ob sedmih zjutraj zahtevati točni in ločeni izjavi:

a) o vseh količinah in o jakosti izgotovljene kisove kisline in
b) o vseh količinah sirovin za izdelovanje te kisline.

Razen tega naznani ta organ nekoliko dni prej lastniku tvornice ali njegovemu zastopniku, naj uredi proizvodnjo tako, da dne 20. septembra 1920. ne bo nobenih polizdelkov.

Zgornje izjave, ki nadomeščajo prijavo iz točke 3. tega člena, mora tvornica za kisovo kislino izročiti trošarinskemu organu omenjenega dne najkasneje do dvanajstih. Po njih ugotovi trošarinski organ količino sirovine za izdelovanje kisove kisline, zapiše uspeh na vseh izvodih izjave, izračuni pripadajočo trošarino (po točki 2. člena 117. tega pravilnika) in postopa v zmislu točke 3. tega člena. Pri izgotovljeni kisovi kislini ugotovi trošarinski organ količino in jakost porabe za vsako posodo, v kateri je kisova kislina. Dovoljeno je, vso količino kisove kisline zlit iz več posod v eno posodo, zmes dobro pomešati ter šele potem ugotoviti količino in jakost. Ako ni strokovnega oseba, ki bi moglo samo na licu mesta ugotoviti jakost kisove kisline, se morajo od ugotovljenih količin vzeti vzorci ter poslati kemijskemu laboratoriju generalne direkcije posrednih davkov. Nadaljnje postopanje je isto kakor že zgoraj omenjeno.

7.) Vsi trošarinski predmeti, na katere je plačana razlika, oziroma na novo predpisana trošarina, v zmislu točke 1. tega člena, se morajo po predpisih označevati, kolikor je zanje predpisano označevanje. Oni trošarinski predmeti, ki so že označevani (s trakovi, sladkornimi zapornimi znamkami, pivskimi znamkami), se opremijo z novim trošarinskim trakom, ki se mora dejati navzkriž preko starega znaka tako, da se stari znak še lahko vidi. Na novih znakih je postaviti tudi še datum in črko N.

8.) Kdor opusti prijavo, odredeno v 1. odstavku tega člena, ali predloži netočno prijavo, pa se službeno ugotovi, da se sploh ni prijavila nobena količina za plačilo trošarine ali da znaša ugotovljena količina nad 5% več, nego se je prijavilo, zakrivi trošarinski (dohodarstveni) prestopnik; poleg plačila redne trošarine na utajeno količino se kaznuje z denarno globo v štirikratnem do osemkratnem znesku utajene trošarine. Prijava se tudi smatra za netočno, če se prijavi manjša jakost (pri alkoholu, žganju, kisovi kislini) dotične

trošarinske tekočine ali če se ob pregledu ugotovi, da znaša celokupna vsota hektolitriških stopenj, oziroma odstotkov, nad 5 % več, nego se je prijavilo.

9.) Predmet trošarinskega prestopka preide v last države brez kakršnekoli odškodnine.

Člen 123.

Trošarina, plačana do dne 20. septembra 1920. na predmete, ki izza tega časa niso zavezani trošarini, se ne povrne.

Č. Zaključna določila.

Člen 124.

Ob sklicevanju na posamezne predpise tega pravilnika se le-ta nazivaj „Trošarinski pravilnik“.

Člen 125.

Ta pravilnik velja za vso kraljevino ter dobi obvezno moč dne 20. septembra 1920. Izza tega dne nehalo veljati vsi predpisi, ki mu nasprotujejo.

V Beogradu, dne 28. avgusta 1920.;

Št. 8410.

Minister za finance

K. Stojanović s. r.

Navodila in obrazci.

Naredba ministra za finance kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev z dne 10. decembra 1919., št. 6253, o uporabi novega sredstva za splošno denaturiranje špirita.

Člen 1.

Ker ni dovolj materiala, da bi se pripravljalo sredstvo za denaturiranje špirita po predpisih za denaturiranje špirita v Hrvatski in Slavoniji, Vojvodini, Bosni in Hercegovini, Črni gori, Sloveniji in Dalmaciji, se na podstavi pooblastila v zakonih o davku na špirit v navedenih pokrajinah predpisuje s tem do nadaljnje naredbe novo sredstvo za obče denaturiranje špirita v teh pokrajinah.

Člen 2.

Obče sredstvo za denaturiranje špirita se napravljaja iz lesnega alkohola (žeste), ki se je uporabljalo tudi do sedaj, in iz olja, dobljenega pri destilaciji lesnega alkohola, ki se uporablja namesto piridinovih baz. Ta špirit in to olje se morata pomešati v razmerju 2 : 1 po teži, t. j. na vsaka 2 kg alkohola se rabi 1 kg olja.

Člen 3.

Sestavine tega sredstva morajo imeti te-le lastnosti:

1.) Lesni alkohol.

a) Barva. Ta alkohol mora biti kvečjemu limonastorumen barve.

b) Destilacija. Aparat za destiliranje sestoji iz steklenice za destilacijo z 250 cm³ prostornine in iz destilacijske cevi s kroglo in toplomerom, ki je zvezana s steklenim spiralnim hladilnikom. Za zbiranje destilata služi steklenička, steklen gradiran cilindar, s prostornino 100 cm³. Toplomer mora biti normalno razdeljen na 100° C in v destilacijsko cev vložen tako, da mu je krogla z živim srebrom točno pod cevjo, ki odvaja destilat v spiralni hladilnik.

V steklenico se vlije 100 cm³ lesnega alkohola, ki se potem postopno segreva tako, da se odteka destilat iz hladilnika, kaplja za kapljo, s hitrostjo primeroma treh kapelj na sekundo.

Pri tako izvedeni destilaciji mora dati uporabljani alkohol, če se segreje do 80° C, najmanj 90 cm³ destilata.

c) Mešanje z vodo. Raztopnina iz 5 delov lesnega alkohola in 95 delov alkohola (prvi in poslednji tok, namenjen za denaturiranje) z dvojno količino destilirane vode mora dati čisto ali samo slabo opalizujočo tekočino.

č) Mešanje z natronovim lugom. Ako se 20 cm³ lesnega alkohola pomeša in potrese s 40 cm³ natronovega luga (specifične teže 1.30), se mora čez pol ure odločiti najmanj 7 cm³ olja kot vrhnja plast.

d) Sprejemljivost za brom. Za izvedbo tega preizkusa se vzame stekleni cilindar z 200 cm³ prostornine z vbrušanim steklenim čepom. Obenem se napravi raztopina iz 2 gra-

mov 447 miligramov kalijevega bromata in 8 gramov 719 miligramov kalijevega bromida na en liter destilirane vode. Bromovi soli se morata, preden se stehata, najmanj dve uri sušiti pri toplini 100° C.

V stekleni cilindar se vlije potem 100 cm³ dobljene raztopine bromovih soli ter 20 cm³ razredčene žveplove kisline iz treh prostorninskih delov vode in enega dela koncentrirane žveplove kisline; nato se cilindar zapre in tekočina ohladi na 17.5° C. Sedaj se dolije s stekleno pipeto 10 cm³ lesnega alkohola in cilindar se zapre in potrese. Čez 12 minut potem, ko se je dodal alkohol, mora postati raztopina popolnoma brezbarvna.

2.) Olje, dobljeno pri destilaciji lesa.

a) Barva. Olje, dobljeno pri destilaciji lesnega alkohola, mora biti kvečjemu svetlorjave barve.

b) Destilacija. Destilacija se mora izvršiti prav tako kakor destilacija lesnega alkohola.

Pri tako izvedeni destilaciji mora dati uporabljeno olje pri toplini 80 do 100° C največ 10 cm³ destilata, pri toplini 100 do 140° C pa najmanj 80 cm³ destilata.

c) Mešanje z alkoholom. 1 cm³ tega olja se mora popolnoma raztopiti v 10 cm³ 90°nega špirita, namenjenega za denaturiranje.

č) Mešanje z raztopino hlorkalcija. Ako se premešajo in potresejo enaki deli olja in raztopin hlorkalcija specifične teže 1.1744, se oljna plast ne sme zmanjšati za več nego 10 %.

Člen 4.

Navedeni sestavni deli sredstva za denaturiranje špirita se morajo, preden se zmešajo, preizkusiti v kemijskem laboratoriju generalne direkcije posrednih davkov, ali ustrezajo prej navedenim pogojem.

Člen 5.

Za denaturiranje špirita se morajo uporabljati 3 kg sredstva za denaturiranje na 100 hl^o alkohola.

Člen 6.

Podjetja, ki žele pripravljati sredstvo za denaturiranje špirita, se morajo prej obrniti za odobritev na ministrstvo za finance ter se vobče pokoravati predpisanim kontrolnim pogojem. Imena podjetij in kraj, kjer so, kadar se jim izda odobritev, se objavljajo v „Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca“.

Člen 7.

Ta naredba stopi v veljavo, ko se objavi v „Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca“; takrat prenehajo veljati dosedanja določila v izvršilnih naredbah o davku na špirit, ki se ne skladajo z njo. Toda dosedanje sredstvo za denaturiranje, kolikor ga je pri rafinerijah špirita še v skladišču, se sme tudi nadalje uporabljati za denaturiranje špirita, dokler se ne izčrpa, toda ne dalje nego do dne 31. januarja 1920.

Navodilo za ugotavljanje jakosti kisove kisline.

Da se ugotovi jakost kisove kisline, se napravi raztopina iz 1 g ftaleina (ki ga da trošarinsko oblastvo) in iz 500 g špirita z najmanj 95 % (prostorninskimi odstotki) ter se nabavi službeno žigosana (poverjena) mera.

Ta mera je valjasta steklena cev s podstavkom. Ta cev je zaprta na dolenjem koncu in ima merske črtice. Skrajni spodnji znak označuje notranji prostor 20 cm³. Nad tem znakom je 12 do 14 črt, zaznamenovanih z zaporednimi številkami; vsaki dve zaporedni črti označujeta notranji prostor 12/3 cm³ vsebine.

V to mero se vlije kisovo kislino do črtice, ki je označena z 0. Nato se doda kaplja ftaleinove raztopine ter se oprezno dolije toliko dvojnega normalnega natronovega luga, da postane tekočina, ki je bila brez barve, rdeča in da tudi trajno ostane taka, ako se steklenica potrese.

Dokler rdeča barva hitro izginja, če se potrese, se sme lug izpočetka vlivati v razmerno večjih količinah. Ko pa začne vsled nadaljnega vlivanja in potresanja rdeča barva polagoma izginjati, se mora dodajati lug že oprezno in v manjših količinah, po priliki četrtinka odstotka

(1/4 %) za četrtinko odstotka, tako da ostane ta tekočina rdeča tudi, ako se potresa dalje časa. Mera se potresa tako, da se zapre s čistim palcem, obrača in močno potresa. Ko se palec odmakne, naj se otre ob mero, da se ne zmanjša tekočina v cevi.

Črta, ki jo doseže površina tekočine, kaže odstotke jakosti kisove kisline; za merodajno pa se vedno smatra ona črta, do katere prihaja del notranjega zavinka površinske črte (meniskove črte).

Ako ni mere med črtami, ki označujejo cele odstotke in ulomke, se oceni višina tekočinske površine na oko.

Da se vidi, ali ni pridejanega preveč luga, zadošča, da se po ugotovitvi višine rdeče pobarvane tekočine doda mala količina one kisove kisline, od katere se je že vzel vzorec za preiskavanje. Ko se to napravi in se steklenička potrese, mora rdeča barva izginiti.

Pri tekočinah, ki imajo manj nego 6 % kisove kisline, zadošča, da se doda največ toliko kisove kisline, kolikor jemlje prostora med dvema merskima črtama; od močnejše kisove kisline pa je zadosti, če se doda polovica prostornega dela, da že izgine rdeča barva. Ako ne izgine, je ponoviti preizkus opreznije, popolnoma iznova.

Kisova kislina, ki je jačja od 12 %, se mora pred preizkušanjem sorazmerno razredčiti s čisto vodo in dobro potresti; rezultat, dobljen pri preizkušanju mešanice, se mora pomnožiti s številom, ki ustreza količniku razredčitve. Na primer: 1 deciliter 20%ne kisove kisline se razredči z 1 decilitrom čiste vode (na jakost 10 %); rezultat, dobljen s preizkušanjem te mešanice, pa se pomnoži z 2, ker je kisova kislina razredčena na dvojno količino (1 + 1 = 2). Ali: 1 deciliter 80%ne kisove kisline se razredči na 10%no kislino z dodatkom 7 decilitrov čiste vode. S tem se je kisova kislina razredčila na osemkratno količino (1 + 7 = 8).

Razmerje med težino in prostornino pri trošarinskih tekočinah.

(Glej člen 10. pravil.)

Da se trošarinska tarifa enotno uporablja pri pobiranju državne trošarine na tekočine, se po drugem odstavku člena 10. trošarinskih pravil in z ozirom na njih specifično težo smatra,

a) da je 1 kg	$\left\{ \begin{array}{l} \text{vseh vrst olja,} \\ \text{ruma, esence za pi-} \\ \text{jačo,} \\ \text{konjaka,} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{enak} \\ 1.075 \end{array} \right\}$
b) da je 1 kg	$\left\{ \begin{array}{l} \text{piva,} \\ \text{finih in trošarinskih} \\ \text{vin vobče,} \\ \text{likerjev,} \\ \text{kisove esence} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{enak} \\ 1.000 \end{array} \right\}$

Trošarinski obrazci.*

Troš. obr. št. 2.

(Grb)

Urad
kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev

Št.

..... 192..
v

Številka seznamka:

Potrdilo (Overilo).

G., trgovec
..... iz okraj

okrožje se je prijavil za proizvajalca trošarinskih
prodajalca
predmetov, naštetih v tarifi pod št.

Ker je prijavitelj postopal po členu 28. trošarinskega pra-

vilnika in se je uveril, da ni nobenih drugih zakonitih zaprek glede izvrševanja prijavljenega obrata, se mu daje to potrdilo z dostavkom, da se mora v vsem ravnanju po dotičnih zakonitih predpisih in določilih, navedenih v trošarinskem pravilniku.

(s. r.)

(Podpis uradnega predstojnika.)

* Obrazec št. 1 glej v prihodnjem stolpcu.

Troš. obr. št. 13

Finančna direkcija
Okoliši okrajnega upravnika finančne straže
Oddelek finančne straže
Občina

Pripomba: Opozarja se, da je prepovedano:

Kuhati žganje iz snovi, ki niso prijavljene ali ki jih določna oseba ni pridelala sama;
pričeti s kuho pred prijavljenim časom ali jo nadaljevati preko njega;
kuhati žganje na neodobreni žgalni pripravi ali na neprijavljenem kraju;
odstopiti žganje, proizvedeno trošarine prosto, osebam, ki niso člani družine (zadruga) prijavnikove ali njih služabništva (nad 12 let stari, pri njih na hrani in stanovanju);
trgovati z alkoholnimi tekočinami (žganjem, špiritom, pivom, vinom), ali jih prodajati na drobno ali točiti.

(Pola tiskovine po tem obrazcu stane)

[illegible]

Občina	Tekoča številka	Črka	Podatki prijave					Kuhati žganje je dovoljeno	Podatki kontrole					Pri-pomba	
			osebe, ki želi kuhati žganje					v času od do	Vrsta kontrole	Organa finančne straže		Kontrola se je vršila			
			ime in priimek	biva-lišče	Hišna številka	Število članov rodbine in slu-žabništva, nad 12 let starih	Vr ta snovi			čin	ime in priimek	ob uri	dne, meseca, leta		številka pečatne znam-ke, če se je nadela
1.									Kontrola pred pričetkom kuhanja						
									Odpečatba						
									Kontrola med časom kuhanja						
									Kontrola med časom kuhanja						
									Zapečatba						
2.									Kontrola pred pričetkom kuhanja						
									Odpečatba						
									Kontrola med časom kuhanja						
									Kontrola med časom kuhanja						
									Zapečatba						

(Grb) Troš. obr. št. 9.
Občinsko sodišče
Občinska uprava. Knez.
Št.

Propustnica.

(Ime in priimek lastnika $\frac{\text{riža}}{\text{olja}}$, posel in bivališče):

vozi na prodaj: (Tu naj se navede število vreč, oziroma posod, in čista teža riža, oziroma olja.)

Ta riž je lastnikov lastni pridelek.

Ker državna trošarina na to količino ni plačana, se mora kupec takoj po nakupu prijaviti trošarinskemu oblastvu, da plača trošarino za kupljeno količino, ker bi se sicer smatral za tihotapca in kaznoval po členu 77. trošarinskega pravilnika.

Tajnik:

Predsednik občinskega so-
dišča — Občinski predstojnik
(knez).

Troš. obr. št. 10

Tyornica olia.

(Prijava za vnos olja v skladišče.)

Na osnovi trošarinskega pravilnika prijavljam danes za vnos v skladišče izdelanega olja litrov.

..... 19.. Za tvornico olja:

Troš. obr. št. 11.

Tvornica olja.

(Prijava za iznos olja iz skladišča.)

Na osnovi trošarinskega pravilnika prijavljam danes za iznos iz skladišča litrov olja.

..... 19.. Za tvornico olja:

Razglasi deželne vlade za Slovenijo.

Izpremembe v osebju.

Andrej Žmavc, inspektor pri glavnem po-
verjeniku za agrarno reformo v Ljubljani, je z
Najvišjim ukazom z dne 30. avgusta 1920. ime-
novan za kmetijskega ravnatelja v VII. činov-
nem razredu državnih uradnikov ter prevzame
vodstvo državne vinarske in sadjarske šole v Ma-
riboru.

V službo pri kmetijsko-kemijskem zavodu v Ljubljani je sprejet za pogodbenega uradnika dr. Adolf Ambrož, docent na tehnični visoki šoli v Pragi.

Jan s. r.

Njegova kraljevska Visokost prestolonaslednik je blagovolił policijskega komisarja in vodjo oddelka državne policije pri civilnem komisariatu za Prekmurje v Murski Soboti, Gustava Puša, imenovati za višjega policijskega komisarja.

Za okrajne komisarje na dosedanjih službenih mestih se imenujejo: dr. Janko Vidic, provizorni okrajni komisar pri okrajnem glavarstvu v Radovljici; dr. Fran Bratina, provizorni koncipist pri okrajnem glavarstvu v Mariboru; doktor Ivan Vidmar, provizorni koncipist pri okrajnem glavarstvu v Velikovecu; Mirko Brezigar, provizorni koncipist pri poverjeništvu za notranje zadeve v Ljubljani; dr. Tina Čuš, provizorni koncipist pri okrajnem glavarstvu v Črnomlju; Mihael Zavadlal, provizorni koncipist pri okrajnem glavarstvu v Ljubotomeru; doktor Janko Šiška, provizorni okrajni komisar in vodja politične ekspoziture v Mozirju; dr. Fran Hrašovec, provizorni vladni koncipist pri okrajnem glavarstvu v Celju; dr. Dioniz Maraž, provizorni vladni koncipist pri okrajnem glavarstvu v Mariboru; Milan Makar, provizorni vladni koncipist pri mestnem magistratu v Mariboru; dr. Leon Brunčko, provizorni vladni koncipist pri okrajnem glavarstvu v Celju; dr. Anton Farčnik, provizorni vladni koncipist pri okrajnem glavarstvu v Celju; Anton Krajšek, konceptni praktikant pri okrajnem glavarstvu v Novem mestu.

Ministrski konceptist pri okrajnem glavarstvu v Ljubljani dr. Anton Kodre se je definitivno prevzel v stalež poverjenišťa za notranje zadeve ter se je obenem imenoval za okrajnega komisarja na dosedanjem službenem mestu.

Za provizorne vladne koncipiste na dosedanjih službenih mestih se imenujejo konceptni praktiki: Rado Klanjšček pri predsedništvu deželne vlade za Slovenijo, uradu za zaščito beguncev; Zvonko Bratina in dr. Alojzij Trstenjak, oba pri okrajnem glavarstvu v Ptuj; dr. Leon Gozani pri okrajnem glavarstvu v Krškem.

Absolvirana pravnikar Ludovik Lobe in Franjo Zmazek sta sprejeta v pripravljajno službo politične uprave deželne vlade za Slovenijo; prvi je dodeljen v službovanje poverjeništvu za notranje zadeve v Ljubljani, drugi okrajnemu glavarstvu v Ljubljani.

Dr. Pitamic s. r.

Št. 3894.

3—2

Razpis službe.

Na državni trgovski akademiji v Ljubljani se razpisuje ravnateljska služba s prejemi VII. činovnega razreda.

Obširnejši razpis glej v Uradnem listu št. 109. V Ljubljani, dne 14. septembra 1920.

Deželna vlada za Slovenijo.

Poverjenišvo za uk in bogočastje.

Poverjenik: dr. Verstovšek s. r.

Št. 9165/20.

Razpis.

Zdravstveni odsek za Slovenijo in Istro razpisuje službo okrožnega zdravnika za zdravstveno okrožje Slovensko Bistrico, kateremu pripadajo občine: Črešnovce, Zabljek, Laporje, Zgornja Bistrica, Zgornja Loznica, Vrhloga, Ošelj, Pretrež, Ritosnoj, Šentovec, Kovača vas, Smeče, Tinje, Spodnja Loznica, Spodnja Nova vas, Slovenska Bistrica, Bojtina, Oigonce, s sedežem v Slovenski Bistrici.

S to službo je spojena osnovna plača letnih 1200 K in pravica do šestih petletnic po 100 K. Po naredbi celokupne deželne vlade za Slovenijo z dne 29. aprila 1919., št. 167 Ur. l., se je nadalje okrožnim zdravnikom dovolila draginjska doklada 100 % vseh službenih prejemkov, z odlokom delegacije ministrstva financ z dne 24. januarja 1920., št. 96/V., pa do preklica, oziroma do ureditve rednih službenih prejemkov, še izredna draginjska doklada celokupnih prejemkov, ki znaša v pričujočem primeru 120 %, tako da pripadajo okrožnemu zdravniku v Slovenski Bistrici letni službeni prejemki 5280 K. Oženjeni okrožni zdravniki dobivajo poleg tega za ženo in za vsakega nepreskrbljenega otroka po 90 K na mesec.

Prošnje, opremljene s potrebnimi svedočbami, naj se vložijo do dne

10. oktobra 1920.

pri zdravstvenem odseku za Slovenijo in Istro.

**Zdravstveni odsek za Slovenijo in Istro
v Ljubljani,**

dne 15. septembra 1920.

Sanitetni šef: dr. Oražen s. r.

Razglasi drugih uradov in oblastev.

Pr VII 6/20—2.

1405

Razsodilo.

V imenu Njegovega Veličanstva
Kralja!

Podpisano sodišče je danes po zaslišanju državnega pravdnika razsodilo v nejavni seji:

Članek: „Zum Schulbeginn“ periodičnega lista „Cillier Zeitung“ št. 73 z dne 16. septembra 1920. tvori v stavkih: „Wo die politische Willkür sich selbst an die Seele unschuldiger Kinder heranwagt“, „dem Gutdünken der Behörden gepflegt wird“, „als Schmach für unsere Zivilisation und als Hohn auf unsere Demokratie empfunden werden müßte“, in: „so wird man die Objektivität . . . beurteilen müssen“, pregrešek po § 103. s. k. z.

Zato se potrjuje zasega tega lista ter se prepoveduje njega razširjanje.

Okrožno kot tiskovno sodišče v Celju,
dne 18. septembra 1920.

E 248/19—12.

1339

Dražbeni oklic.

Dne 16. oktobra 1920. ob desetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 20 dražba zemljišča vl. št. 273 katastralne občine dolske, sestojčega iz parcel št. 310 (njiva) in 316 (travniki).

Cenilna vrednost: 2686 K 60 v.

Najmanjši ponudek: 1345 K.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje ob dražbenem naroku, pred pričetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati na škodo dražiteljevo.

Podrobnejša določila so razvidna iz dražbenega oklica, nabitega na tusodni uradni deski.

Okrajno sodišče v Metliki, oddelek I.,
dne 12. septembra 1920.

Proglasitve za mrtve.

1373

Pristojni sodni dvor, okrožno sodišče v Mariboru, je uvedel postopanje, da se proglase spodaj navedeni pogrešanci za mrtve, ker se more o njih po § 1. zakona z dne 31. marca 1918, drž. zak. št. 128, domnevati, da so umrli. Vsakdo, ki bi kaj vedel o kateremkoli teh pogrešancev, naj to izporoči sodišču ali pa skrbniku. Pogrešance same pa pozivlje omenjeno sodišče, naj se zglase pri njem, ako še žive, ali naj mu dajo to kako drugače na znanje.

Ime in rojstni dan, stan in zadnje bivališče pogrešancev	Bistvene okolnosti, na katere se opira predlog	Proglasitev za mrtvega predlaga	Ime in bivališče skrbnika, ki je bil postavljen pogrešancu	Dan in opr. št. oklica	Oklicni rok poteče dne
Franco Polanič , rojen dne 8. septembra 1886., najemnik na Moti pri Ljutomeru.	Služil pri 87. pehotnem polku ter se udeležil bojev v Galiciji; izza meseca oktobra 1914. pogrešan.	Žena Marija Polanič na Moti.	Mihael Slana, posestnik na Moti.	10. 9. 1920.; T 87/20—12.	1. aprila 1921.
Juri Leskovar , rojen dne 5. aprila 1883., posestnik na Kalšah.	Odrinil ob splošni mobilizaciji s 47. pehotnim polkom na gališka bojišča; izza meseca septembra 1914. pogrešan.	Žena Marija Leskovar, posestnica v Kalšah.	Peter Frešer, posestnik v Kalšah.	10. 9. 1920.; T 96/20—6.	1. aprila 1921.
Alojzij Šinkec , rojen dne 7. oktobra 1890., posestnik v Stanjovcih v Prekmurju.	Služil od začetka vojne pri 18. honvedskem polku ter dne 3. avgusta 1914. baje padel v gozdu med Krasnikom in Lublinom.	Žena Alojzija Šinkec, posestnica v Stanjovcih.	Simon Moretzky, pot. uradnik v Murski Soboti.	10. 9. 1920.; T 107/20—7.	1. aprila 1921.
Ludovik Žnut , rojen dne 12. avgusta 1882., viničar pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah.	Odsel ob splošni mobilizaciji s 47. pehotnim polkom na gališka bojišča; po izjavi prič padel meseca aprila ali maja 1915. v Vučji dolini.	Žena Marija Žnut, viničarka v Vukovskem dolu.	Ferdinand Plesničar, uradni sluga v Mariboru.	10. 9. 1920.; T 110/20—10.	1. aprila 1921.
Ignacij Stancer , rojen dne 31. julija 1886., posestnik v Spodnjem Gasteraju.	Odrinil ob splošni mobilizaciji s 26. brambovskim pehotnim polkom na gališka bojišča ter prišel dne 14. avgusta 1914. v rusko vojno ujetništvo; zadnjič pisal dne 29. aprila 1917.	Veronika Stancer, posestnikova hči v Spodnjem Gasteraju.	Simon Gungl, posestnik v Spodnjem Gasteraju.	10. 9. 1920.; T 117/20—7.	1. aprila 1921.
Janez Lončarič , rojen dne 7. decembra 1878., posestnik v Črešnjevcu pri Slovenski Bistrici.	Odrinil ob splošni mobilizaciji s 27. brambovskim pehotnim polkom na gališka bojišča ter bil baje dne 11. novembra 1916. težko ranjen; od takrat pogrešan.	Žena Filomena Lončarič, posestnica na Črešnjevcu.	Karel Ačko, posestnik v Makolah.	10. 9. 1920.; T 118/20—8.	1. aprila 1921.
Matjaž Duh , rojen dne 17. januarja 1887., posestnikov sin v Melincih v Prekmurju.	Služil od meseca decembra 1914. pri 48. pehotnem polku ter se udeležil bojev v Galiciji; po izjavi priče Mihaela Kuzma dne 6. avgusta 1916. padel pri Zatočicah.	Mati Hedvika Duh, posestnica v Melincih.	Tilen Levec, avskuitant v Mariboru.	10. 9. 1920.; T 121/20—7.	1. aprila 1921.
Janež Sukič , rojen dne 25. junija 1891., posestnik v Križevcih v Prekmurju.	Služil izza dne 3. avgusta 1914. pri 18. honvedskem polku ter prišel v rusko vojno ujetništvo, kjer je bil še leta 1917.	Žena Klara Sukič, posestnica v Križevcih.	Simon Moretzky, pot. uradnik v Murski Soboti.	10. 9. 1920.; T 136/20—8.	1. aprila 1921.
Alfonz Križan , rojen dne 6. januarja 1888., posestnik v Mihalovcih.	Odrinil ob splošni mobilizaciji s 26. brambovskim pehotnim polkom na gališka bojišča; od takrat pogrešan.	Albert Križan, oskrbnik v Gomili.	Matija Križan, davčni asistent v Ormožu.	10. 9. 1920.; T 137/20—7.	1. aprila 1921.
Janez Stern , rojen dne 9. decembra 1896., posestnikov sin v Loki pri Framu.	Služil pri konjiškem brigadnem telefonskem oddelku št. 8 ter baje meseca maja 1916. padel v Galiciji.	Amalija Stern, posestnica v Loki.	—	10. 9. 1920.; T 147/20—7.	1. aprila 1921.
Mihael Babovšek , rojen dne 23. septembra 1885., posestnikov sin v Ivanjševskem vrhu.	Baje padel kot vojak 26. brambovskega pehotnega polka dne 12. septembra 1914. v bitki pri Grodku.	Anton Babovšek, užitkar v Ivanjševskem vrhu.	Alojzij Štefanec, posestnik v Ivanjševskem vrhu.	10. 9. 1920.; T 150/20—7.	1. aprila 1921.
Friderik Lavrenčič , rojen dne 21. julija 1892., posestnikov sin v Kušerniku.	Prišel kot aktiven vojak 47. pehotnega polka na gališka bojišča; izza dne 3. septembra 1914. pogrešan.	Antonija Lavrenčič, posestnica v Kušerniku.	Alojzij Lorber, posestnik v Kušerniku.	10. 9. 1920.; T 151/20—6.	1. aprila 1921.
Peter Brumen , rojen dne 29. junija 1891., posestnikov sin v Mekotnjaku.	Odrinil meseca avgusta 1914. s 26. brambovskim pehotnim polkom na gališka bojišča; izza dne 1. oktobra 1914. pogrešan.	Joško Brumen, zasebnik v Mekotnjaku.	—	10. 9. 1920.; T 154/20—4.	1. aprila 1921.
Gregor Dobaj , rojen dne 17. februarja 1872., posestnik v Rodizelu.	Služil pri 3. vozatajski diviziji v Gradcu ter prišel na bojišče v južnih Tirolah; izza dne 15. julija 1916. pogrešan.	Žena Josipina Dobaj, posestnica v Rodizelu.	Dr. Karel Skapin, odvetnik v Mariboru.	10. 9. 1920.; T 162/20—4.	1. aprila 1921.
Josip Martinetz , rojen dne 16. decembra 1872., ekonom v Mariboru.	Odpotoval leta 1891. v Ameriko; od takrat nezvesten.	Helena Martinetz v Mariboru, Tvorinška ulica št. 22.	—	10. 9. 1920.; T 142/20—4.	1. oktobra 1921.
Josip Pock , rojen dne 14. februarja 1875., posestnik v Dekleževju v Prekmurju.	Služil od začetka vojne pri 18. honvedskem pehotnem polku ter prišel v rusko vojno ujetništvo; po izjavi prič samovidec dne 15. marca 1915. umrl v ujetniški bolnici v Vladivostoku.	Marija Mesarič, posestnica v Dekleževju.	Mikloš Gnjtman, v Dekleževju.	14. 9. 1920.; T 108/20.	1. aprila 1921.
Juri Hrašt , rojen dne 10. aprila 1883., samski posestnik v Pliberku.	Odsel ob splošni mobilizaciji s 7. pehotnim polkom na srbsko bojišče ter bil spomladi leta 1915. ranjen v nogi; od takrat pogrešan.	Marija Nadler v Pliberku.	Karel Černič, višji poštar v Pliberku.	16. 9. 1920.; T 158/20—9.	1. aprila 1921.
Peter Hudelist , rojen dne 26. julija 1890., posestnikov sin v Črnem gradu pri Velikovu.	Služil najprej pri 7. in potem pri 95. pehotnem polku ter se udeležil bojev v Galiciji; izza dne 15. oktobra 1915. pogrešan.	Gabriel Hudelist, posestnik v Črnem gradu.	Matevž Užnik v Rakolah.	16. 9. 1920.; T 155/20—6.	1. aprila 1921.

Nadaljevanje glej na prihodnji strani!

Ime in rojstni dan, stan in zadnje bivališče pogrešancev	Bistvene okolnosti, na katere se opira predlog	Proglasitev za mrtvega predlaga	Ime in bivališče skrbnika, ki je bil postavljen pogrešancu	Dan in opr. št. oklica	Oklicni rok poteče dne
Juri Kramole , rojen dne 15. aprila 1877., posestnik v Št. Danijelu.	Odrinil meseca septembra 1915. s 4. brambovskim polkom na italijansko fronto ter po izjavi pričamovidecev dne 10. novembra 1915. padel pri Bovcu.	Matilda Kramole v Št. Danijelu.	Frane Božič, župnik v Št. Danijelu.	16. 9. 1920.; T 132/20 - 10.	1. aprila 1921.
Juri Gril , rojen dne 23. aprila 1886., delavec v Mariboru.	Služil od začetka vojne pri 47. pehotnem polku na galiških bojiščih; izza dne 26. avgusta 1914. pogrešan.	Urša Gril, dnarica v Mariboru, Tržaška cesta št. 39.	Josip Stradner v Mariboru.	16. 9. 1920.; T 167/20 - 4.	1. aprila 1921.

P. 117/20—2.

Razglas.

1310

Juri Straus, posestnik, p. d. Strden v Rodih št. 5, se je zaradi zapravljenosti omejeno preklical.

Kurator mu je Lovrenc Goldin, p. d. Predir, na Suhi.

Okrajno sodišče v Rožku,
dne 31. avgusta 1920.

Št. 1460, 514 in 480.

Razglasi o razgrnitvi načrtov o nadrobni razdelbi skupnega sveta posestnikov iz Runarskega, Nemške vasi in Nove vasi.

Načrti: a) o nadrobni razdelbi parcel št. 179, 180, 191/1, 191/3, 191/26, 191/28, 360, 361, 362/1, 363 in 663, ležečih v katastralni občini Runarskem, in parcele št. 850/3, ležeče v katastralni občini Sv. Gregorju; b) o nadrobni razdelbi parcel št. 116/3, 116/10, 117/19 do 117/22, 118/2, 118/12, 702/10, 702/17, 702/19 in 702/33 do 702/36, ležečih v katastralni občini Volčju, ki so vknjižene pod vl. št. 49 iste davčne občine; c) o nadrobni razdelbi parcel št. 1102 in 1104, ležečih v katastralni občini Novi vasi, ki sta vknjiženi pod vl. št. 54 iste davčne občine, bodo na podstavi § 96. zakona z dne 26. oktobra 1887., dež. zak. št. 2 z leta 1888., od dne 24. septembra 1920. do vstetega dne 7. oktobra 1920. v občinskem uradu na Blokah razgrnjeni na vpogled vsem udeležencem.

Obmejitev teh načrtov s kolci na mestu samem se je že izvršila.

Načrti se bodo dne 1. oktobra 1920. pojasnjevali pri Lavriču v Novi vasi, in sicer načrt pod a) od desetih do enajstih; načrt pod b) od enajstih do dvanajstih in načrt pod c) od dvanajstih do trinajstih (do ene popoldne).

To se daje splošno na znanje z pozivom, da morajo neposredno kakor tudi posredno udeležene stranke svoje ugovore zoper te načrte v 30 dneh, od prvega dne razgrnitve dalje, to je od dne 24. septembra 1920. do dne 23. oktobra 1920., pri krajnem komisarju vložiti pismeno ali dati ustno na zapisnik.

V Ljubljani, dne 10. septembra 1920.

Krajni komisar za agrarske operacije:
dr. Vrtačnik s. r.

Št. 1312 in 1538.

Razglasa o razgrnitvi načrtov o nadrobni razdelbi skupnega sveta posestnikov iz Begunj in iz Selščka.

Načrta: a) o nadrobni razdelbi parcel, ležečih v katastralni občini Begunjah, ki so vknjiženi pod vl. št. 112 in 113 iste davčne občine, in b) o nadrobni razdelbi parcel št. 348, 378, 379, 381, 1181, 1183, 313, 83, 103, 350, 351, 1114, 1770 in 1771, ležečih v katastralni občini Selščku, ki so vknjižene pod vl. št. 69 iste katastralne občine bosta na podstavi § 96. zakona z dne 26. oktobra 1887., dež. zak. št. 2 z leta 1888., od dne 24. sep-

tembra 1920. do vstetega dne 7. oktobra 1920. v občinskem uradu v Begunjah pri Cerknici razgrnjeni na vpogled vsem udeležencem.

Obmejitev obeh načrtov s kolci na mestu samem se je že izvršila.

Načrta se bosta dne 28. septembra 1920. pojasnjevala v občinskem uradu v Begunjah, in sicer načrt pod a) od desetih do enajstih, in načrt pod b) od pol devetnajstih do pol dvajsetih (od pol sedmih do pol osmih zvečer).

To se daje splošno na znanje z pozivom, da morajo neposredno kakor tudi posredno udeležene stranke svoje ugovore zoper ta načrta v 30 dneh, od prvega dne razgrnitve dalje, to je od dne 24. septembra 1920. do dne 23. oktobra 1920., pri krajnem komisarju vložiti pismeno ali dati ustno na zapisnik.

V Ljubljani, dne 10. septembra 1920.

Krajni komisar za agrarske operacije:
dr. Vrtačnik s. r.

Št. 1001.

Razglas o razgrnitvi načrta o glavni razdelbi skupnega sveta posestnikov iz Bezuljaka in Dobca.

Načrt o glavni razdelbi parcel št. 1722, 1856 in 1857/1, ležečih v katastralni občini Bezuljaku, bo na podstavi § 96. zakona z dne 26. oktobra 1887., dež. zak. št. 2 iz leta 1888., od dne 24. septembra 1920. do vstetega dne 7. oktobra 1920. v občinskem uradu v Begunjah pri Cerknici razgrnjen na vpogled vsem udeležencem.

Obmejitev načrta s kolci na mestu samem se je že izvršila.

Načrt se bo dne 29. septembra 1920. od osmih do devetih pojasnjeval v občinskem uradu v Begunjah.

To se daje splošno na znanje z pozivom, da morajo neposredno kakor tudi posredno udeležene stranke svoje ugovore zoper ta načrt v 30 dneh, od prvega dne razgrnitve dalje, to je od dne 24. septembra 1920. do dne 23. oktobra 1920., pri krajnem komisarju vložiti pismeno ali dati ustno na zapisnik.

V Ljubljani, dne 10. septembra 1920.

Krajni komisar za agrarske operacije:
dr. Vrtačnik s. r.

Razne objave.**Vabilo na izredni občni zbor „Kemične tovarne, d. d. v Soštanju“.**

ki bo dne 7. oktobra 1920. ob petnajstih v Ljubljani, Dalmatinova ulica št. 3, s tem-le dnevnim redom:

- 1.) Poročilo upravnega sveta.
- 2.) Predlog upravnega sveta glede nakupa drugih kemijskih tvornic, oziroma glede fuzije z drugimi delniškimi družbami kemijskih tvornic.
- 3.) Predlog upravnega sveta glede zvišbe delniške glavnice in s tem združene izpremembe pravil.

§ 6. pravil naj se odslej glasi:

Osnovna glavnica znaša 2.000.000 kron, ki je bila po sklepu izrednega občnega zbora z dne zvišana na 6.000.000 kron ter je sedaj razdeljena na 6000 v gotovini vplačanih delnic po 1000 kron. Po potrebi sme to temeljno glavnico na podstavi sklepa občnega zbora zvišati upravni svet po nadaljnji izdaji polno vplačanih delnic v enakem nominalnem znesku do 10.000.000 kron.

4.) Predlog upravnega sveta glede razdelitve čistega dobička, oziroma dotacije članom izvršilnega odbora, in s tem združene izpremembe pravil.

5.) Predlog upravnega sveta glede zvišbe števil upravnih svetnikov in s tem združene zimselne izpremembe § 25. družabnih pravil.

6.) Predlog upravnega sveta glede zidanja hiš za stanovanja in uradne prostore.

7.) Slučajnosti.

Opomba: Posest 10 delnic upravičuje do enega glasu. Da more delničar glasovati, mora vsaj šest dni pred občnim zborom založiti potrdilo o vplačanih delnicah pri Ljubljanski kreditni banki.

V Ljubljani, dne 21. septembra 1920.

Predsednik upravnega sveta:
Hugon Našič s. r.

1411

Št. 404.

Razglas dražbe drevesnih debel.

1391 4—1

Na podstavi dovolitve ministrstva za gozde in rudnike v Beogradu z dne 27. julija 1920., št. 667, bo državna uprava vlastinstva Evgena grofa Festetića v Čakovcu dne 30. oktobra 1920. prodajala ta-le drevesna debela:

Gozdarski okoliš	Številka skupine	Gozdnega okraja		Lesna masa v m ³			Izklicna cena v kronah	Oddaljenost od železniške postaje
		ime	številka oddelka	hrast	jesen, brest	bor		
Čakovec	1.	Orehovica	4, 5, 6, 9, 11, 12, 13, 15, 16	5.197	1.591	—	2.028.981	Mala Subotica 8 km
	2.	Stari lug-Ferenčak	—	2.553	—	—		Donji Kraljevec 10 km
Gornji Mihaljevec	3.	Križopuče	29, 30, 31, 33 b, 34 35,	5.278	—	22.589	5.503.910	Macinec 4 km
		Zelena	21, 22 ab, 23, 32 a, 33, 41 abc, 42 ab incl. 50, 55 ab, 63, 64.	2.912	—	13.038		

Splošni dražbeni pogoji:

1.) Vsaka skupina se bo prodajala posebe na pismene zaprte ponudbe, ki se morajo do desetih dne 30. oktobra 1920. izročiti državni upravi vlastinstva Evgena grofa Festetića. Pogojne ponudbe na eno in isto skupino, brzojavne, nedostavno sestavljene in kumulativne ponudbe se ne bodo vpoštevale.

2.) Ponudbe, po predpisu kolkovane, pisane s tinto (s številkami in besedami) in zaprte v ovitku, morajo biti obložene z 10%no varščino ocenjene vrednosti. Ponudnik mora v ponudbi posebno navesti, da so mu dražbeni pogoji znani in da jih brezpogojno sprejme.

3.) Ponudnik je obvezan izza dne, ko je ponudbo izročil, prodajalec pa je obvezan šele izza dne, ko dražbo odobri ministrstvo za gozde in rudnike v Beogradu. Do tega dne se stranke od-

rekajo rokom, predpisanim v § 862. o. d. z. za sprejemanje ponudb.

4.) Varščina ostane kot zastava za točno izpolnitev dražbenih pogojev; ponudnik pa mora prvo polovico kupnine vplačati 30 dni potem, ko je obveščen, da je ministrstvo za gozde in rudnike v Beogradu potrdilo dražbo, in drugo polovico, preden prične izvažati izdelani les, toda najkasneje do dne 1. marca 1921.

5.) Dražbeni pogoji, mape in ostali potrebni podatki so interesentom med uradnimi urami na razpolago pri gozdarskem uradu državne uprave vlastinstva v Čakovcu.

V Čakovcu, dne 13. septembra 1920.

Državni komisar
nad imovino Evgena grofa Festetića:
Stjepan Medvedović s. r.